د پسرلي موسم و. هرڅه خوشاله او روښانه ښکارېدل ، شنه باغونه،لوی غرونه ،خړي دښتي ،پراخي کروندې شنې اود سپينو غوټيو څخه ډکي وني ، ښايسته او له خونده ډکي ښکاريدې،هر پلو د مرغيو اوازونه اوريدل کيدل چي تا به ويل کاشکي تل داسي موسم وای.

زه به چي ماپښين له کوره را ووتم تر ماښامه به په شنو دښتو کي ګرځېدم او د کايناتو څه به مي خوندونه اخستل،دخدای(ج) قدرتونو ته به حيران تللی وم. يوه ورځ ماښام ډير ناوخته وو چي کورته راغلم، ګورم چي د کور ومخ ته يو موټر ولاړ دی. ورته ومي کتل چي زموږ ګاونډی شير ګل دی. ما سلام ور واچوی، دوی هم زما سلام عليک کړ، وروسته مي پوښتنه ځني وکړه چي خير خو دئ ؟

شير ګل راته وويل :

مور کی مي ناروغه ده اوس يې ډاکټر ته بيايم .

ما ورته وويل:

ولي څه په وسول، ډيره خوبه نه وي په تکليف ؟

شير ګل راته وويل:

مخکي هم يوڅه مريضه وه ، خونن يوه حمله ورباندي راغله،بيسده سوه او سخته تبه يې و سوه .

ما ورته وويل:

ولي دي مخکي دوا نه په کول،هله ژرسه چي ډاکټر ته يې بوزو.

شېرګل راته وويل :

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه زه يې بيايم تانه په تکليفه وم .
زه ورته ټينګ سوم چي يا زه هم حتماً درسره ځم، د شېر ګل مور کی، مو،چي ما به ورته شين خالی، خاله ويل په موټر کي سپره کړه او شفاخانې ته مو بوتله . هلته يو ډاکتر شين خالی، خاله معاينه کړه دوا يې ورکړه او مونږته يې وويل چي دومره مريضي يې نه ده يوڅه کمزورې سوې ده. انشاالله له دې دوا سره به جوړه سي ،تاسي کولای سی چي کورته يې بيرته بوزی ،موږ هم شين خالی، خاله له شفاخاني څه بيرته کورته راوسته، په لاره کي شين خالی، خاله راته وويل:
زويه ته ناحقه راسره په تکليف سوې؟
ما ورته وويل:
چي بيخي نه يم په تکليف سوی،ته خومي خپله خاله يې ولي داسي راته وايې.
شين خالی، خاله هم دعا راته وکړه چي خدای دي کاميابه لره ، دوی خپل کور ته ولاړل زه هم خپل کورته راغلم کور ته چي راغلم مور مي پوښتنه راڅخه وکړه:
څو مره ډېر وځنډې دې چيري تللی وې ؟
ما ورته وويل:
شين خالی، خاله مريضه وه له هغې سره روغتون ته تللی وم،ځکه راباندي ناوخته سو.
ماته مي مور بيا وويل:
ولي څه په سوي وه؟
ماورته وويل:
دتشويش خبره نه ده ،ډاکتر ورته وويل چي يوازي کمزورې سوې ده ،نوره کمه خبره نه وه، کيدای سي چي سهارته به ښه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورمي ماته ډوډۍ ساتلې وه ډوډۍ مي و خوړه چاى مي هم وڅښلې لمونځ مي وکی وروسته نو بيده سوم سهار وختي راکښېنستم، ترلمانځه وروسته د شير ګل کورته راغلم او شين خالۍ خاله هم راغله ،ماته يې وويل:

چې زويه زه خو جوړه سومه .

ما ورته وويل :

ښه سو چې جوړه سوې ، زه هم ستا پوښتني ته راغلم چې شين خالۍ خاله به څنګه سوې وي ،جوړه سوې به وي که يا،چې ته مي جوړه وليدې خوشحاله سوم.

شين خالۍ خاله هم خوشحاله سوه او راته وه يې ويل:

خداى دي د يو ښه کوزدې خاوند کړه چې زما دي پوښتنه وکړه ،ماښام هم راسره په تکليف سوې کور دي ودان . ماته چې شين خالۍ خاله دکوزدى نوم رواخيستى، نو د کوزدې نوم ډير ښه خوند راکی، او په زړه کي مي وويل :

چې کاشکي د کوزدې خاوند سوى واى، نو د شيرګل سره مي د سهار چاى هم وڅښلې او ځني را رخصت سوم .

کورته راغلم له ځانه سره چورت وهم چي اوس خو ځوان سوي يې بايد چې دکوزدې غم وخورې،نو مي له ځان سره دا تصميم ونيوى چې بايد کوزده وکړم .نو د ځوانۍ زړه دې چې هر ځوک راته وايي د پلاني ښه لور ده نو ما به له ځانه سره ويل چې داغه به زه کوم ، اخير ته مي د نظرجان اکا لور په دې خاطر چې د هغې صفتونه ترنورو ډېر کيدل او دښايست ساري يې نه وو انتخاب کړه ،ما ويل که يې را کوله نوله دې سره به واده کوم . اوس نو په دې چورتو کي غرق يم چې خپل کور خو نه سې ويلاى چې د نظر بابا لور به راته کوى ، يا زه هغه نجلۍ کوم ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرمېږم اوخپل شرم راته دا جاېز نه ګڼل چي ورته و وايم،حيران وم چي څه به کوم تر څو مي دا فيصله له ځان سره وکړه چي شرم به شاته کوم اول به شين خالۍ خاله ته وايم که يې همکاري راسره وکړه خوبيخي به ښه وي ، خير په ډير کم جرت سره د شين خالۍ خاله کورته ورغلم هغې ته مي وويل:

چي خاله زه يوه خبره درته کوم خو چي خپل زوی شېرګل ته به لا هم نه وا يې.

شين خالۍ خاله راته وويل:

چي دا څنګه پټه خبره ده چي شېرګل به لاهم نه په خبروم ؟

ما ورته وويل :

چي هو هغه به هم نه خبروې ځکه ډيره مخصوصه خبره ده .

شين خالۍ خاله راته وويل:

صحيح ده راته و وايه چي هره خبره وي زه يې منم اوهيچاته نه وايم.

ما ورته اول دنظرجان اکا کور و ښودی،بيامي د نظرجان اکا لور ور و ښوده،چي هغه مي خوښه کړې ده ،هغه به څنګه د ځان کړم،خپل کور خو چاته نه سم ويلای ،حيران يم چي څه وکړم خو ته به په دغه کار کي مرسته راسره کوې.

شين خالۍ خاله راته وويل:

ښه دا خبره ده ،داسي و وايه چي مين سوی يې؟

ما چي ويل څه به راته وايې دا خو ډير اسانه کاردی ،اوس ته راته و وايه په مرکه ورسم که څه وکړم ؟

ما ورته وويل:

چي هو ورسه چي دوی څه درته وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شین خالې خاله راته وویل:

چي زما خو داسي خوښه ده چي اول یې لور و وینم وروسته به مر که ور ته وکړو، کیدای سي تا ته چا ویلي وي خوښایسته نه وي .

ما ور ته وویل:

چي زه نور نه په پوهېږم ،ته پوه سه اوکار دي ،خو دومره در ته وایم که دي دا کار سر ته ورسوی ډېره غټه شریني به در کړم .

شین خالې خاله راته وویل:

چي ته خو مي لکه زوی داسي یې ستا څه شریني واخلم .

ما ور ته وویل:

چي که داسي وي نو بیا بیخي ښه ده .

شین خالې خاله راته وویل :

ته دا خبري پرېږده اصلي خبري به را واخلو زه به نن ماپښین ورسم او تا ته به سبا ټول معلومات درکړم ،دا کارنو اوس ما ته پرېږده،زما سره ته ډېر سترې سوې چي روغتون ته دي بوتلم، زه به هم دغومره ستاپه کار کي ځان سترې کوم .

نو مي شین خالې خاله ته کار ور وسپاری او ځني را رخصت سوم ،زړه مي ډېر دربېدی چي څنګه به سي دا کار به سره ورسیږي که یا، بس توکل په خدای مي وویل چي خدای خو مهربانه دی ګوندي سره ورسېږي، خیر دا دی سبا سو ورغلم د شین خالې خاله کور ته . شیر ګل له کوره را ووتی او راته و یې ویل:

په خیر راسې راځه کور ته ولي ولاړ یې ؟

ما ور ته وویل :

چي ستامور کې مي په کار ده .

شیر ګل خپلې مور ته ور بږغ کړل او ما ته یې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځمه یو ځای کار لرم مورکۍ راځي. شیرګل ته مي رخصت ورکړ شین خالۍ خاله هم راغله او راته و یې وویل:

چي زویه ښه ځای خو دي انتخاب کړی دی،ډیره ښایسته نجلۍ وه ته غم مه کوه ډیر ژر به ستا سي. دا خبره چي یې را ته وکړه ډیر خوشاله سوم ما ورته وویل:

څه دي وکړه حال راکه.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زه پرون ماپښین دهغوی کورته ورغلم ،هلته مي یوه ښایسته نجلۍ ولیده او ورته ومي ویل زه له یوه لیري ځایه راغلې یم ډیره ستړې سوې یم، که دي یو ګیلاس یخي اوبه را کړې ثواب به دي سي. دغه نجلۍ کوم چي تا انتخاب کړې وه ماته یې اوبه راوړلې ،ما پوښتنه ځني وکړه چه کور مو نور څوک سته ؟نو دې راته وویل :

چي یانن زه یواځي یم او مور مي یوځای تللې ده کیدای سي وروسته راسي .

ما ورته وویل :

چي نوري خوندي هم لرې ؟

دې راته وویل:

چي یا په کور کي یوه زه یم،یو مي پلار دی او یوه مي مور ده .

ما ورته وویل :

داغه تاسي دري تنه په کور کي اوسېږی نور څوک نسته؟

دې راته وویل:

چي هو موږ په کور کي داغه درې تنه اوسیږو .

ما ورته وویل :

کولای سم له تا یو څو پوښتني وکړم او ته ځواب راکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راته وویل:

ولې نه سل پوښتنې خو وکړه.

ما ورته وویل:

نوم دې څه شي دی؟

دې راته وویل :

زرغونه.

ما چې د شین خالۍ خاله له خولې دا نوم وا وریدې و لړزیدم چې نوم یې لا ښایسته دی دا به ځومره ښایسته وي نو ورته غوږ سوم ما ورته وویل:

ښه نور.

شین خالۍ خاله راته ویل ته لکه چې اوس لا په چورته کې ډوب سوې.

ما ورته وویل:

یا ته کیسه کوه تاته مي غوږ نیولی.

شین خالی خاله وویل :

بیا مي پوښتنه ځني وکړه ښه زرغونې جانې واده دي کړی دی که یا؟

زرغونې وویل :

واده! تراوسه مي کوزده لاهم نه ده سوې.

ما ورته وویل :

ولي یې نه کوې ؟

زرغونې وویل:

وبه یي کړم تر اوسه خومي عمر هم لږدی او بل داسي زماپه خوښه ځوک هم نه دی راته پیدا سوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وویل:

که پیداسو بیاخوبه یې کوې؟

زرغونې وویل :

ولې نه ژوند بې واده څه خوند کوي او چې زماپه زړه وي بیاخویې بیخي کوم .

ماورته وویل :

که داسې وي نو زه راغلې په همدې خاطر یم ته مې ور وښودې او ستاسو کور،چې ډیره ښه کورنۍ ده ښه خلک دي ښه ځای دی اوستاسو سره یې زړه دی چې دوستي وکړي .

زرغونې راته وویل:

خاله داڅنګه کیسې کوې زه خودرڅه شرمیږم هم،خیردا چې ته وایې نو هغه څنګه ځوان دی او کمال لري نې لري؟

ماورته وویل:

ډیر ښایسته ځوان دی دومره ښایسته چې تر تا ډیر ښایسته،کاریګرهم دی او دښه کمال خاوند هم چې ته وائي هغه خوی پکښې کې دی ،چې ستا هرکمال خوښ وي هغه کمال پکښې دی،نور نوته څه غواړې.

زرغونې وویل:

که داسې وي څنګه به هغه ووینم .

زه ورته حیرانه سوم او پوښتنه مې ځنې وکړه چې ورسره لیدلای سې؟

زرغونې وویل :

چې وو ولې نسم ورسره لیدلی ته دومره حیرانه ولې شوې .

ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوربه درته اجازه درکړي چي له هغه سره ووينې .
زرغونې وويل:
ولي نه د يو ساعت لپاره خو اجازه راکوي يو بهانه نه يو بهانه به ورته وکړم اوله هغه سره به ووينم.
ما ورته وويل:
چي دا خو بيخي صحي ده زه له هغه سره خبري کوم چي هغه څه وايي اوس ماته اجازه راکړه زه ځمه سبا انشالله درته راځمه .
زرغونې وويل :
دومره ډير وخت تيروې،يوڅه خوژر راسه .
ما ورته وويل :
زه کوښښ کوم چي ډيرژر راسمه کنې سبا خوبيخي راځمه.
نو زرغونې رخصت راکړ او راغلمه کورته ستاسو کره درغلم ته نه وې، اوس نو ته په دې کي څه وايې ورسره وينې ، نه ويني څه ورسره کوې .
ما ته چي کله شين خالۍ خاله دا خبري وکړې لاسونه مي ورمچ کړل او ورته ومي ويل چي ولي نه ورسره وينم چيري به ورسره ووينم، تر څو زوړ ميدان مي په نظر کي راغی، چي په زاړه ميدان کي به سره ووينو ځکه زوړميدان مشهوره ميدان وو اوهرچا پيژندی هلته هيڅوک هم نه وي ،هلته خوراتللی سي.
شين خالۍ خاله راته وويل:
هغه ځای زما هم درسره خوښ دی زه به نن ورسم د سبا لپاره به هغه ځاي ور وښيم چي هلته راسي .
ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا دسهار نهه بجې ور و ښیه صحي وخت دی ، شین خالۍ خاله وویل:

بیخي صحي ده زه هم همداسي ورته وایم.لکه چي کارمي درته سم کی زویه.

ما ورته وویل:

ډیره مننه زه دي وګټلم زما څومره وار ورته خطا وو، تا څومره اسانه کی ستاشریني پرماپور ده.

شین خالۍ خاله راته وویل:

دا خو بـیخي اسانه کار وو،هسي ته ورته وارخطا وې .له شین خالۍ خاله څخه رخصت سوم او د سبا د نهو بجو په انتظار وم چي زرغونه جانه به راځي، نوم مي هم زده کی په دغه ورځ ماځیګر وو چي کور ته راغلم،او شین خالۍ خاله هم زموږ په کور کي ناسته وه .

سترې مه سې مي ورسره وکړه .اوپه اشارو یې و پوهولم چي هغه کار سر ته ورسیدی سبا به هغه ځای ته ورسې .

ډېر خوشاله سوم چي کله به سهارسي،خیر شپه سوه او دا شپه راباندي دومره اوږده سوه لکه پوره یو کال ،په هیڅ رقم نه تېرېده چورتونه مي وهل چي داسي به کوې، داسي به کوې ،دابه کوې ، دابه ورته وایې ، دابه نه ورته وایې زر رقمه پلان جوړ کړم بیرته راڅخه خراب سي څه وڅه وکړم خو بیا هم په هیڅ رقم شپه نه تیریږي، شپه نه وه یو کال و چي تیر سو، سهار نهه بجې به لانه وې زه زاړه میدان ته ولاړمه او د زرغونې انتظار مي کوی یوې خوا او بلي خوا ګورم ترڅو په یوه شنه چادري کي مي یوه ښځه تر سترګو سوه چي زماوطرف ته راروانه وه ډېر خوشحاله سوم ما له ځان سره وویل که وه داغه به وي. رښتیا هم هغه خپله زرغونه وه اوراغله زما خواته ،کله چي را ورسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوزه داسي رېږدېدم داسي رېږديدم لکه د ملاريا تبي چي نيولی وم،بيخي مي ځان نسو کنترولولای، تر هغه وخته مي ليدلې هم نه وه مګر ډير رېږدېدم کله چي ښه را نيږدې سوه او زما له څنګه سره ودريده نو لړ مي رېږديدل ارام سول ،ما سلام نسوای ور اچولای ،لومړی زرغونې سلام را واچا وه .ما يې سلام عليک کړ او ورته و مي وويل:

په خير راغلې ؟

زرغونې وويل:

خير دی په نصيب سه په خير راغلم .

ما ورته وويل:

کور دي څه بهانه وکړه ؟

زرغونې وويل:

بهانه پرېږده دا دې درته راغلمه راغوښتې دي وم. ما ورته وويل:

ښه سو چي راغلې نو بوغره دي له مخه نه ايسته کوې داغسي په پټ مخ خبري راسره کوې ؟

زرغونې وويل :

څومره بې صبره يې دا دی اوس به يې ايسته کړم چي ته خوشاله سې .

زرغونې چي له مخه بوغره ليري کړه ما يې چي مخ ته وکتل،داسي مخ يې وه لکه تازه چي غوټۍ ګل سوې وي ، داسي ښايست الله(ج)ورکړی وو،چي زه يې د مخ جلوې ته حيران تللی وم چي څومره ښايسته ده او کوم چا چي ماته ده دې په باره کي صفت کړی وو، له هغه نه هم ډيره ښايسته ده ، زه ده دې دښايست په چورت کي ورک سوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وم لکه په خوب کي چي يوڅوک وينم،يا کوم ښايسته تصوير ته چي ګورم ،زه لا د دې ښايست ته حيران وم، چي زرغونې راته وويل:

که داغسي راته ګورې نو وخت خوبه زماپه ليدلو تېرسي، ښه څنګه يې څه حال دي دئ زما عاشقه ؟

ما ورته وويل:

چي حال مي مخکي له دېنه ښه وو، مګر پس له دينه زما حال نورښه مه غواړه زه دي په درياب کي غرق کړم، او ته وايې څه حال دي دئ دغه مي حال سو ستا په لومړي ليدلو باندي چي ته يې ويني څنګه حال مي دی ته مي ويني ښه دي که بد ؟

زرغونې وويل:

بد حال دي خدای نه درباندي راولي ښه حال دي دئ .

ما ورته وويل :

ښه او بد حال مي اوس ستا په لاس دی ما دي صفت له خلکو اوريدلی وو چي ترتا ښايسته په دا کلي کي نسته ،ترتا ښايسته خو په دې کلي کې نه بلکي په دنيا کي نسته.

زرغونې وويل:

مسخرې مه راسره کوه ته برعکس خبري کوې تر ما بدرنګه په دنيا کي نسته، او ته وايې چي ښايسته يم.

ما ورته وويل:

داسي مه وايه اخير زما په خاطر خو مه وايه،څه درته و وايم د ميني او محبت خبري وې چي نه خلاصيدې ډير وخت مو په خبرو تير کې، اخير ته زرغونې وويل:

زه اوس ځمه ډير ناوخته سو سبا به بيا همدلته سره وينو .

ما ورته وويل: دومره ژر ځې يو څه وخت خو لا پاته سه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونې وويل:

ډير وخت تير سو هسي تاته نه معلوميږي، پخواني خلک وايي چي اوګره په تلوارنه سړيږي او ته دومره تلوار کوې وايې چي دومره ژرځې . ما ورته وويل:

چي ځې نو په مخه دي ښه سه سبا به پر همدغه وخت دواړه دلته راځوخوچي هيردي نسي.

زرغونې وويل:

هو دا صحي وخت دی نه مي هيريږي بېرېږه مه راځمه.

ما هم ورسره خوښه کړه او سره رخصت سوو، زه چي کورته راغلم، چي هرشي ته ګورم زرغونه راته پکي معلوميږي ،په هرشي کي راته د دې خندا ،د دې خبري د دې ښکلا ښکاري، لنډه دا چي زرغونه مي په سترګو سترګو کي وه، دغه ورځ او شپه مي ټوله له دې سره په چورتونو کي تيره کړه، خوب خو مي بيخي کړی نه دی او د سبا راتلو په انتظار ومه چي ژر سهار سي او زرغونه ووينم چي لږ کرار راته حاصل سي، خوسهار سو او اته بجې سولې له کوره مي حرکت را وکی او زاړه ميدان ته راغلم هلته انتظار ومه له ځانه سره مي ويل چي نن به ورته څه وايم څه به نه وايم ،داسي نه وي يوه خبره مي ترخولې و وزي او راڅخه خوابدې سي،بيابه ټول عمر پر اورګرځمه او س خو مو سره ليدلي هم دي ،خير دغه چورتونه دي وهم يې چي زرغونه راغله،اوزه بيخي په خبرسوی هم نه وم، سلام يې روا چوی او بوغره يې له مخه ليري کړه ،ما يې سلام ته عليک و وايه اودا وارمي په لاس سترې مسې ورسره وکړه،ما چي يې لاس په لاس کي ونيوی دومره خوشاله سوم ما ويل له ډيري خوشالی نه مي زړه ونه دريږي ښه پوښتنه مي ورسره وکړه او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راسره ښه خبري وکړي . بیا مو د میني خبري شروع کړې په اخیر کې زرغونې راته وویل :

سبا شپې ته مي زموږ کره میلمه یې او میلمه هم خاص زما یې .

ما ورته وویل:

کور لکه چي څوک نسته چي میلمه کوې مي که څنګه؟ او میلمستیا به زه درته کوم ته یې څنګه راته کوې.

زرغونې وویل:

اول ما درته ویلي دي زما میلمستیا وخوره وروسته زه ستامیلمستیا خورم ،او کور مي هم پلار سته هم مي مور .

ما ورته وویل:

دومره ژر راته خواشینې سوې په هغوی مي لکه چي وژنې، او هغوی به بیا تا ته څه وایي چي دا پردی سړی دلته څه کوي بدنامه کوې مي . زرغونې وویل:

داسي مه وایه ما خپله زما مور او پلار ته دا خبره کړې وه چي زه سبا ته یو میلمه لرم ته مي ورښودلی یې او ستا صفت مي هم ډېر ورته کړی دی، زما مور او پلار راسره ومنله .چي ستا خوښه وي زموږ هم درسره خوښه ده .

زه یقیني ډېر وارخطا سوم چي دا څنګه کیسه سوه او ورته ومي ویل :

دا نه درسره منم، بل چي هر څه راته وایې پر دواړو سترګو یې درسره منم ،خو زرغونې جانې دا کار ډېر راته ګران ښکاري.

زرغونې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا کېږه مه ،ما خپل مور او پلار ته ويلې دي چې زه له تا سره مينه لرم او دوی هم ما ته د خپلې مينې اجازه راکړې ده . او بل زه درسره يم ستا ولې وارخطا دی ،حتماً به راځې .

ما ورته وويل: چې ته دومره ټينګار کوې نو صحي ده که مرم هم در سره ځمه .

زرغونې وويل:

ولې داسې وايې خدای دې مه وژنه، زه درسره يم هر څه سم دي،دهيچا پروا مه کوه، اوس رخصت راکه سبا شپه لږ وختي راسه زه دې انتظار کومه، اوهلته به ډيرې خبرې وکړو .

ما هم رخصت ورکې،کله چې زرغونه راڅخه تله ،لکه زمازړه چې يې هم ورسره وړی،ترهغو مې ورته کتل ترڅو چې له سترګو مې پناه سوه، او بيازه هم کورته راغلم ؛حيران تللی وم چې څنګه مور او پلار يې دې هغوی هيڅ نه ورته واې او د دې زړه څومره غټ دی يوه هفته نه کيږي چې سره شناخته سوي يو او بيا مې ميلمه کوي،خير دا ټولې خبرې مې پرېښودې او ومې ويل :

که هر څه پېښيږي پيښ دې سې زماد زرغونې د سترګو له خاطره قبول دي، خير دی که وربانديې بدنامه هم سم پروا نه کوي ،پر ته له دېنه خو نور ژوند هيڅ خوند نه کوي ،دا دی سبا ماښام وختي د زرغونې د کور پر خوا ور روان سوم ، پښې مې رېږدې دې وارخطا هم وم څو کور ته يې ور ورسېدم د کور دروازه مې سوکه ور وټکوله که ګورم دروازه د زرغونې پلار راخلاصه کړه او راته و يې ويل: راځه زويه ولې ولاړ يې .

ما سلام ور واچوی او ده زما سلام عليک کی او زه هم سرای ته ورسره ننوتلم دزرغونې پلار راته ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د زرغونې جاني ميلمه يې ؟

ما ورته وويل:

چي بلې هو هغه زه يم زما په زړه نو يو الله خبر و چي څومره وارخطا وم او څومره په وارخطايي مي ځواب ورکوی ،خو ولاړلو په يو خونه کي کښېنستو او دزرغونې مور او زرغونه هم راغله ستړې مسې يې راسره وکړه ،زه نو دومره وارخطا وم چي يواځي زرغونه په ما پوهيده،مور او پلار يې نه دي راپوهيدلي ، زرغونې راته وويل:

يخي اوبه درته راوړم .

ما ورته وويل:

هو رايې وړه.

زرغونې اوبه راته راوړي. اوبه مي وڅښلې لږ څه ارامه سوم. دزرغونې پلار پوښتني راڅخه کولې. ما يې ځوابونه ورکول.ترڅو د ډوډۍ خوړلو وخت سو؛ ډوډۍ مو وخوړله چای مو هم وڅښلې،ټول شيان چي خلاص سول،نو د خوب کولو وخت سو، دزرغونې پلار راته وويل :

چي زويه موږ خوبيديږو ته به هم بيده سې که چيري يواځي بېرېږ ي نو زه به درسره پرېوزم ؟

ما ورته وويل:

يا زه يواځي نه بېرېږم هميشه يواځي بدېږم ،تاسو بيغمه بيده سی .نو ټولوته مي اجازه ورکړه او زه هم په ځای کي بيده سوم ،له ځان سره دا چورت راولويدی چي نه يې پلار وزرغونې ته څه وويل نه يې مور ورته وويل څنګه خلک دي څنګه رواج يې دی، حيران تللی ومه ماويل څنګه ژرسره شناخته سوو،زه څومره بختوريم چي دزرغونې دکورنۍ په رقم کورنۍ مي ترلاسه کړه، په دغه فکرونو کي ومه چي خوب وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم ،یوساعت به نه وو تېرسوی چي د خوني دروازه راخلاصه سوه او یوڅوک خوني ته راغلل.

ما وربانديږغ کړل څوک يې ؟

زرغونې وویل:

بېرېږه مه زه یم،تاخو ویل چي زه نه بېرېږمه .

ما ورته وویل:

ته په دا توره شپه کې څه کوی، ولاړه سه مور او پلار که دي خبر سول قیامت به جوړ کړي ځه ولاړه سه او زما مینه مه بدنامه وه .

زرغونې وویل:

بېغمه اوسه هیڅ نه کیږي هغوی دواړه بیده سول او زه ځني راووتلمه .

ما ډیري زاری ورته کولې چي ولاړه سه خو زرغونه مي ځای ته راغله، اوله څنګ سره مي کښېنسته، ټینګ يې په غیږ کي ونیولم زه چي يې په غیږ کې ونیولم وریښتان مي ټول جګ جګ ودرېدل، ما ورته وویل:

څه کوې ؟ خوب وینې که څه ، ځان ته دي پام سته .

زرغونې وویل:

یاخوب نه وینم ،تا وینم یواځي تا،ته چي مي له څنګه سره يې ځان ته څه جهان ته مي هم پام نسته . بېرېږه مه زما زړه يې ، زه درسره یم ، اوس به تا ما ته دلاسایي راکوله چي نارینه يې او نارینه خو له هیڅ شي څخه نه بیریږي، ته څومره بې زړه يې او بې زړه انسان کله مینه کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته چي زرغونې دا خبري وکړلې لږ ننګ راته ودرېدی ،چي رښتیا هم دابڅه ده نه بېرېږي زه څنګه وبېرېږم، نو ما هم په غېږ کي ټينګه کړه او ورته ومي ويل:

ستا خبري مي ومنلې، چي بې زړه انسان مينه نسي کولای،له دينه وروسته به زه له هيچا څخه ډار و نه کړم؛ تر ډېره وخته پوري مي په غېږ کي نيولې وه وروسته مي له غېږي ليري کړه او خبري مو شروع کړې ،ماورته وويل:

چي پلاراومورديې څه نوميږي؟

زرغونې راته وويل:

پلار جان مي نظرجان نوميږي،اومور مي مورنوميږي.

ماورته وويل:

ولي دي د مورنوم نه رابنې.

زرغونې وويل:

چي دهغې نوم نه دربنيم،ځکه دمور نوم يې ترهرنامه ښه خوندراکوي .

ماهم بيا پوښتنه نه ده ځني کړې ، وخت ناوخته سو ،نو ما زرغونې ته اجازه ورکړه چي بالا نو ولاړه سه سهار سو، مور او پلار به دي راکښېنستلي يي . زرغونې راته وويل:

په يوه شرط ځمه که يې راسره منې ځمه کنې تر سهار به درسره يم.

ما ورته وويل:

ستا هر شرط مي قبول دی خو اوس ولاړه سه بيا به سهارراته و وايې .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهارېږ بیا نسم درته ویلای اوس درته وایم او اوس به یې اورې .
ما هم ورته وویل:
و وایه هرڅه چي راته وایي زماقبول دي .
زرغونې وویل:
شرط دا دی چي سبا به هم راځې بیا مي میلمه یې.
ما ورته وویل:
پلار به دي پوه سي چي دا ولي هر ورځ راځي له هغوی څخه بد کار دی ،یو څو عمروروسته به راسمه .
زرغونې وویل:
هغوی ما ته پرېږده ته راسه هغه مسولیت یې زما.
ما هم ورسره ومنله ،چي ته وایې نو بیا راځم ،ما خو له خدایه غوښتل چي راسم نو مي زرغونه په زور له خوني را و ایستله او زه بیده سوم .
سهار ناوخته راکښېنستم لمونځ قضا سوی وو ځکه ډېر بې خوبه ومه وروسته بیا دزرغونې پلار نظرجان اکا راغی ما ته یې وویل:
زویه سهار دي په خیر ،ماښام به دي خوب کړی وي که یا ؟
ما ورته وویل:
چي ډېر ښه خوب مي کړی وو بیخي لمونځ راڅخه قضا سو .
نظرجان اکا وویل:
که دي خوب کړی نو ښه به یې خبرې مو ډېرې سره وکړې ترڅو زرغونه او مورئې هم راغلې چای مو په ټولو سره یو ځای وڅښلې،تر ډېره وخته پورې هلته وم بیا مي له ټولو څخه اجازه را واخیسته چي زه ځمه خدای په اماني مي له ټولو سره وکړه او له کوره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتلم ،او د راتلونکي شپې په انتظار وم، ورځ تیره سوه او شپه سوه نو زه بیادتیري شپې په څېر د هغوی کورته ورغلم په هغه خونه کي کښېنستم ،په کومه کي چي مي تیره شپه تیره کړې وه ، له نظرجان اکا او کوروالا څه يې ډېر شرمېدمه،بیخي مي ورته کتلای نسوای،بیامي ویل چي خیردی په مینه او جنګ کې هر څه پېښیږي ،تر هر څه وروسته زه بیا لکه د تیري شپې په څېر یواځي بیده سوم او ټوله راڅخه ولاړل،اوس نو خوب هم نه راتلی ځکه پوهېدمه چي زرغونه خو راځي بیا به ټوله شپه په خبرو تیره وو ،په همدې فکر کي وم چي زرغونې دروازه راخلاصه کړه ، دا وار نو زه هم ډېر دلاوره وم ور ولاړسومه په غیږ کي مي ونیوله؛تر ډېر ساعته مي په غیږه پوري نیولې وه. وروسته مي ورته وویل:

چي خدای مو دي تل سره یوځای لري خدای(ج)مودي نه سره جلاکوي .

زرغونې هم وویل:

چي خدای (ج) سره یوځای کړي یو او همشه به سره یوځای یو . همداسي ډیري خبري مو ترسهاره پوري وکړې او د سهار وخت را نږدې وو چي زرغونه راڅخه ولاړه .لنډه دا چي پوره یوه میاشت دغسي مینه او محبت زما اود زرغوني سره جاري وو. تر څو ما او زرغونې دواړو همدا تصمیم ونیوی چي نور په میلمستیا یا په بله بهانه څه نه جوړیږي،واده به سره وکړو او د همېشه لپاره به سره یوځای سو، ما ورته وویل:

سبا شپه زه راځمه ستادپلار او ستا له مور سره خبري کوم چي هغوی څه وا یي خوښه يې ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوني هم را سره ومنله چي بيخي صحي ده.سهارسو او د زرغونې له کوره را و وتلم په دا سبا شپه بيا ورغلم تر هر څه له مخه مي دا خبره ورسره ياده کړه چي ما خو داسي تصميم نيولی چي له زرغونې سره واده وکړم او د تل لپاره سره يوځای سو ستاسو څنګه راسره خوښه ده ؟ زه نور له دې پر ته يوه ثانيه هم ژوند نسم کولاي دا مي لکه وينه په رګونو کي بهيږي او زما د ژوندنوره خوشالۍ د دې په لاس کي ده اوس نو تاسي څه راته واياست ستاسو خوښه ده چي موږ واده سره وکړو؟ نظرجان اکا چي زما خبري وا وريدې له خولې نه يې يوه سړه ساه و ايستله او راته و يې ويل:

چي زويه ما به د خدای(ج) بل ارمان نه درلودی چي ته مي زوم سوی وای موږ به له تا بل ښه ځوان چيري پيدا کړو ،ښه خوش اخلاقه او مهربانه ځوان يې خو خبره دا ده چي زرغونه خو ماله يو بل چا سره قول کړې ده زويه . او زه په خپل قول ولاړيم ،بې قولي نه کوم زرغونه خو د بل چا امانت ده .زه يې تا ته نسم درکولای.

ما ورته وويل:

چي دا خبره خو ما ته نه زرغونې کړې ده او نه هم تاسو راته ويلې د، دا بيا څه عجيبه کيسه ده .

نظرجان اکا راته وويل:

چي رښتيا هم داغسي ده ما ستا زړه نه خپه کوی ما دا فکر کوی چي ته به د زرغونې دوست يې نو په همدې دليل مي نه درته ويل اوس پوه سوم چي ته د زرغونې سره مينه کوې او کيدای سي چي د زرغونې هغه بل نفرکوم چي ما ورسره قول کړی دی ،نه وي خوښ او تاته يې نه دي ويلي ، په دې کي نو زما څه ګناه ده .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د زرغونې هغه نه وي خوښ نو بیا تاسو ولي دهغې ژوند ورتباه کوی،دا خو دزور خبره نه ده دا خو د خوښي کار دی، زه خو اوس پرته له زرغونې څخه ژوند نه غواړمه ،او نه هم دا غواړم چي پرته لمانه زرغونه دبل چاسي ، خیر ته ما ته د هغه نفر ادرس راکړه زه به خبري ورسره وکړم ګوندي زما پر حال یې زړه وسوځي او زرغونه ما ته راپرېږدي او په بدل کي به زه ورته دوه برابر د ولور پیسې ورکړم ،ته اوس ماته دهغه نفرادرس را وښه یه.

نظرجان اکا نه غوښتل چي دهغه ادرس راکړي ،دا پلمه یې راته کول چي زه په خپل قول ولاړ یم ،بې قولي نه کوم ماله هغه سره قول کړی دی .

ماډېر مجبوره کی ترڅو د هغه ادرس راکي ، ما ورته وویل چي زه به له هغه سره خبري وکړم ،چي هغه لا څه وایي که یې نه وه خوښه نو زه به له دې کاره تیرسم ، اخیر ته یې ادرس راکی ماهم ادرس ځني واخیستی اوله ځان سره مي وساتی،وروسته د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ مو وخوړه،ماخو بیخي د ډوډۍ څه خوند هم وانه خیستی،بیخي له ژونده بیزاره سوم چي اوس به څه کوې په هرصورت دډوډۍ وخت هم تیرسو او د خوب کولو وخت سو، نظرجان اکا اجازه راڅخه وغوښته ؛ماهم اجازه ورکړه ،دوی ولاړل بیده سول او زه په خپل ځای کې پرېوتلم ډېر فکر مي خراب وو ، چي دا څنګه کیسه جوړه سوه،که هغه سړي ما ته زرغونه نه راکوله، زه به بیاڅه کوم څه حال به مي وي لیونی به سم،مړ به سم صحرا ته به ولاړسم څه به سم ، بیا مي خپل ځان ته تسلي ورکوله چي خیر دی خدای(ج) خو همیشه د میئنانو مل وي ،بس توکل مي پر خدای تعالیٰ کئ او په دغه وخت کي زرغونه هم راغله راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سوی خوبه نه یې ؟

ما ورته وویل:

ستا فکر مي اوس لا هم خوب ته نه پرېښي،تا خو ماته هیڅ هم د هغه بل سړی په باره کي نه دي ویلې،هغه څوک دی او څه کارو بار کوي؟

زرغونې راته وویل:

چي زه له تاپر ته له هیڅا سره واده نه کوم ،نه مي ستاپر ته بل څوک په کاردي،زما خپله هغه سړی نه دی خوښ او پلار مي په زور هغه ته ورکوي، ته بیغمه اوسه زه ستاوم او ستا به یمه.

ماورته وویل:

دا چي تا راته دا ډاډ را کی نو زه به هم بیغمه سم ،ښه کچیري ته زما نسوې بیا څه کوې ؟

زرغونې وویل:

که مي نور څه په وس نه و پوره ځان وژنه کوم.

ما ورته وویل:

درواغ خوبه نه راته وایې ؟

زرغونې وویل:

بیا به هغه ساعت سره ګورو او خبر به سې.

ما ورته وویل:

تاد دې کیسې په باره کي ولي اول نه راته ویل.

زرغونې وویل:

ماته نه خفه کولې، هسي هم زه ستایم هغه خو بیخي په کارهم نه لرم که هر رقم وي او ته زما مینه یې نو ما په دې خاطر تا ته نه ویل ځکه ناحقه خفه کیدل هم صیحح کارنه وي،ما دا فکر کوی که

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته و وایم نوته به راڅخه خفه سې او ستا خفه کیدل راته ډیر ګران ښکاریدل.

ما ورته وویل:

بېغمه اوسه سهار زه ورځم په هر رقم چي وي تا د ځان کوم،ته زما یې زما لپاره وې او زما به سې .

زرغونه خوشاله سوه او سوکه موسکی سوه او و یې ویل:

خدای دي وکړي چي ته زما اوزه ستا سم.

ما ورته وویل:

که ته ملګرتیا را سره وکړې بیا مو هیڅوک نسې سره جلا کولای .

زرغونې وویل:

زما سر تر تا قربان دی ،ته چي هرڅه راته وایې زه یې کوم،لنډه دا چي دا شپه مو هم په دغو خبرو باندي تېره کړه . زرغونې ته مي اجازه ورکړه او زه په ځای کې بیده سوم،بیخي خوب نه راتی خوا مي ډیره بده وه ،ناحقه چورتونه را لوېدل،تر څو سهار سو لمر را وختلی او زه په ځای کي ویښ پروت وم،سهار ټوله راغلل چای یې هم تیاري کړي وې ،د سهار چاي مي هم د زرغونې په کور کي وڅښلې ،تر نهو بجو پوري هلته وم او وروسته یې له کوره را و وتلم او د بازار پر خوا روان سوم د هغه سړي ادرس راسره دی پوښتنه پر پوښتنه تر څو چي هغه نفر مي پیدا کړی کوم چي نظرجان اکا ورسره د زرغونې قول کړی وو ،هغه نفر یو دوکاندار وو او یو دوکان یې درلودی دپرچون دوکان یې کوی او په دوکان کي ورسره نور ملګري هم ناست وه، ما ورته سلام وا چوی، دوی هم په ټولو زما سلام علیک کي، وروسته مي ورته وویل:

چي دوکاندار په تاسو کي څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو جګ ځوان را ولاړ سو راته و يې ويل:
خيرت خوبه وي ؟ زه دوکانداريم څه دي ويل .
ما ورته وويل:
ډير مهم شی مي په کار دی ،خو په دوکان کي درسره نسته.
احمد راته وويل:
چي دا څنګه مهم شی دی چي په دوکان کي نسته ،چي زماپه دوکان کي نه وي نو له يو بل ځای به يې درته راوړم .
ما ورته وويل:
په دوکانو کي هغه شي نه پيداکيږي .
هغه راته وويل:
زه پوه نه سوم اصلي موضوع څه ده سر مي راخلاص کړه .
ماو رته وويل:
ته را يوګوښې ته سه نو به درته وايم.
احمد هم راسره ومنله او له دوکانه راکښته سو انډيوالانو يي وويل کچيري ډيرضروري کار وي نوموږ به له دوکانه ولاړسو.
ماورته وويل:
نه ديو څو دقيقو لپاره مي يواځي د احمد سره کاردی،موږ دواړه له دوکانه راګوښې ته سولو او يو غلی ځای کښېنستو ، لومړی ما ځان ورته معرفي کی، وروسته احمد هم خپل ځان راته معرفي کي او هم يې انډيوالان ،چي انډيوالان ترخپلو وروڼو څخه هم راتير دي، دغه زما دوکان دی بوره،پلمېټ او نور دغسي شيان پکښي خرڅوم .
ما ورته وويل:
ډير ښه زه د يو کار لپاره راغلی يم، ستا نه په ډير عجز يو شی غواړم .خدای دي وکړي چي را يې کړې ډير زيات ضرورت ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم ،بې له هغه څخه ورځ مي شپه وي شپه مي ورځ، زه لمن هم درته نیسم ، په پښو کي دي لوېږم پښې در مچوم،تر خپل ژوند راته ډېر ارزښت لري.

احمد وویل:

چي دا څه شي دی چي ته دومره ضرورت ورته لرې، راته و وایه چي زما سر دي هم په کاروي تر تا به یې قربان کړم .چي ته پر ته له هغه څه هیڅ نسې کولای.

ما هم دستي زرغونه ور وښوله او خپله ټوله کیسه مي ورته وکړه چي ما مینه ورسره کړې ده اوس یې هم ورسره کوم او زرغونه هم له ما سره مینه کوي ،تا به تر اوسه پوري هغه لیدلې هم نه وي،خو د هغې پلار نظرجان اکا له تا سره قول کړې ده ،ما ته یې نه راکوي او پرماباندي ئې پلار او مور هم راضي دي ،صرف خبره تر تا پوري معطله ده ،که ته هم راسره راضي سوې نو زه به ستا د ټول عمر احسان منونکی او نیکي ومنم .

کله چي ما دا کیسه احمد ته وکړه .نواحمد راته وویل:

د خدای ساده ته هم په همدې دام کي ګیر راغلی یې، زه خو پکښي ګیر ومه ، که ته په خبر وې نو تا څه کول.

ما ورته وویل:

څنګه دام څنګه کیسه ده زما ستا په خبرو سرخلاص نسو .

احمد راته وویل:

چي زه ټوله کیسه درته کوم ته به غوږ راته نیسې، کله چي مي کیسه درته خلاصه کړه بیا به پوښتنه راڅخه کوې، تر هغو چي مي کیسه نه وي خلاصه کړې یوه پوښتنه به لاهم نه کوې .

ماهم ورسره ومنله چي صحي ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خپله کیسه داسي و کړه :

دغه مي دوکان دی پخوا مي پلار هم دغه دوکان کوی او د پلاره اوس ماته پاته دی زه يې خپله کوم پلارمي سپين ږيری شوی دی خپله ګزاره مو ښه باندي کيږي او له خپل ژوندڅخه ډير خوشاله يو، د خدای تعالیٰ شکر ګزاره يو څه ښه ده،خو چي له کله راهيسي د زرغونې پلار دوکان ته راغلی دی له هغې ورځې تر اوسه مي بيا خوشاله ورځ نه ده ليدلې، يوه ورځ ماپښين تقريباً څلور بجې به وې چي د زرغونې پلار مي دوکان ته راغلی او د کور لپاره يې سودا را څخه يو وړل، جيب ته يې لاس کی چي دسودا پيسې راکړي ،چي ګوري پېسې ئې په جيب کي نسته ،نو راته و يې ويل چي پيسې خو مي کور پاته سوي دي اوس خونسته سبا به يې انشاالله درته راوړم کور مي هيري سولې ما چي دا ده سپيني ږيري ته وکتل نومي ورته وويل پروا نه کوي سبا به يې راته راوړې، بابا هم کور ودانی راته وويل او سودا يې راڅخه يوړه ،په دا سبا ورځ بيا راغی لس بجې به وې دوکان ته سلام يې را واچوی . بابا دغه نظرجان اکا درته يادوم په دوعاوو يې شروع وکړه دومره دعاوي يې راته وکړې چي خپلي مور به هم تر اوسه نه وې راته کړي، دا يې راته وويل:

چي پرون هيڅا پورنه راکوی او تا پور راکی ستا کور دي ودان وي ،ما دا خبره کور هم وکړه چي داسي يو ښايسته ځوان راباندي مهربانه سو او پور يې راکی په کورکي هم ټولو دعاوي درته کولې چي خدای دي يې ښاد لري په نه شناخت کي يې درته پور درکړی، دغه دي پيسې دي کوردي سل ځله ودان .

ما هم خپلي پيسې څني واخستلې خپل انډيوالان هم را سره وه ،نظرجان اکا راته وويل:

نن ماښام ته مي ميلمه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له ځان سره سوکه وخندل چې پروا نه کوي بابا زه میلمستیا څه کوم پور خو زه هر چا ته ورکوم او هر دوکاندار چې چاته پور ورنکړي کله یې دوکان چلیږي او هر وخت خو له چا سره پیسې نه وي ګای کریاب ګای دریاب ،دا خو ډیر عادي کار دی.

خو نظرجان اکا ډیر راته ټینګ سو چې په هر رقم وي راسره ځې به، تر څو زه یې ډیر مجبوره کړمه او انډیوالانو هم راته وویل:

ورسره ولاړسه میلمستیاده میلمستیا څنګه پرېږدې ،نو مي د نظرجان اکا سره وعده وکړه چې درسره ځمه ، ته ماځیګر ناوخته راسه ،ماته خوستاسو کورنه دی معلوم نو به سره ملګري سو .

د نظرجان اکا هم همدا خبره راسره خوښه کړه او راڅخه ولاړي، انډیوالانو مي ویل چې دا رښتیا ده چې سپنږیری لکه کوچنیان داسي وي چې ښه ورسره وکړې ښه درسره کوي، تا پرون پور ورکړ نن یې ملمستیا درته کړې ده، موږ ته خو پردي پرېږده خپلو میلمستیا نه ده کړې، ټولو انډیولانو دا راسره خوښه کړه چې ورسره ولاړسم.

ترڅو چې ماځیګر سو او نظرجان اکا راغلی،په هغه ورځ مي دوکان هم وختي قلف کئ او له نظرجان اکا سره راغلمه د دوی کور ته ، نظرجان اکا کورته ننوتی او زه یو څو دقیقې دباندي ولاړ وم، ترڅو نظرجان اکا بیرته راغی او زه یې کورته بوتلم او په یوه خونه کي کښېنستو اول یې چای راته رواړلې چای مي وڅښلې او د ماښام د لمانځه وخت سو د ماښام لمونځ مو وکی، نظرجان اکا پوښتني راڅخه کولې اوما جوابونه ورکول ،ترڅو اخیرته یې د واده پوښتنه راڅخه وکړه چې تا واده کړی دی؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه مي نه دی کړي، وروسته يې کومه ما چې دا خبره ورته وکړه نو نظرجان اکا سوکه له ځان سره موسکی سو زما يې په موسکي کيدو باندي سر نه سو خلاص چې دی په کوم خاطر باندي موسکی سو، سر مي پسي و نه ګرځوی د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ يې راوړله او ډير ښه خوند يې هم وکی، څو رقمه شيان يې راته پاخه کړي وه ډير تکليف يې ايستلی وو، ډوډۍ مو وخوړله بيا يې چای راته راوړلې وروسته تر چايو ما دماخوستن لمونځ وکی او د خوب کولو وخت سو، ما نظربابا ته وويل زه ځمه يوځل تشناب ته.

نظرجان اکا هم زه تشناب ته بوتلم وروسته تر تشنابه راغلم خوني ته، که ګورم د نظرجان اکا لور هم په خونه کې ناسته ده زه چې کله خوني ته ورداخل سوم ،دا راولاړه سوه او زما سره يې په لاس ستړې مسې وکړه، دغه لور يې کوم چې زرغونه نوميږي او بله لورهم نه لري، اوته وائي چي تابه تراوسه پوري ليدلي هم نه وي خير وروسته مي له څنګه سره کښېنسته زه نو دومره شرمېدم چي توبه، هيڅ مي ورته کتلای نه سوای سر مي ټيټ اچولی وو نه خبري ورسره کولای سم او نه هم پوښتنه تر څو چي زرغونې خپله پوښتنه راشخه وکړه چي زما په خيال شرمېږې که څنګه ؟

ما بيا هم له شرمه هيڅ جواب نسو ور کولای .

اخير ته نظرجان اکا راته وويل:

چي احمده زويه! ما ته خو خوب راغلی زه بيدېږمه، ستا سره زرغونه سته هر وخت چي بيده کيدې بيا بيده سه زه درنه ولاړمه دا خبري يې وکړلې او نظرجان اکا د دې خوني څخه خپلي خوني ته ولاړی او بيده سو، موږ يې دواړه په خونه کي يواځي پرې ښودو ،په رښتيا چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا دا کار چنداني خوند رانکړی چي خپله ولاړی بیده سو او لور يې ما ته یواځي راپرېښوده.

اوس نو زه او زرغونه دواړه پاتي سولو بل هیڅوک نسته زه خبري هم نسم ورسره کولای، او زرغونه پوښتني راڅخه کوي او خبروته مي مجبور وي خو زه بیا هم څه نه سم ورته ویلای بیا يې راته وویل:

خوب درځي؟

ما ځان ځني خلاصوی چي ځني خلاص سمه اوراڅخه ولاړه سي نو مي ورته وویل بلي وو پرون مي هم خوب نه دی کړی،اوس به بیده سم ته ولاړه سه.

زرغونې وویل:

ځای در واچوم .

ما ورته وویل:

وو که ځاي را واچوې نوډیربه ښه سي .

زرغونې وویل:

تر اوسه دي ولي خبري نه کولې ما درته دغه بهانه کوله چي ګوندي پر خبرو راسې اوس دي بیخي خوب ته نه پرېږدمه اوما خو خوب ته نه يې راغوښتی .

ماچي هرڅه او هره بهانه ورته وکړه نه يې پرېښودم اخیر ته يې زما لاس په لاس کې ونیوی زه یوڅه وارخطا سوم چي داڅه کوې،ترڅو اخیر زه هم یو څه دلاوره سوم او ماهم ورسره خبري شروع کړې ،ډیري خبري مو وکړې اخیر ته يې راته وویل:

چي پلار مي ویله تا واده نه دی کړی او ما هم نه دی کړی ما به له خدایه همېشه دغه سوال کوی چي یو سخي سړی مي په نصیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، او له تا ما سيوا بل همداسي سخي سړی خو پردې دنيا نسته او زه غواړمه چي له تا سره واده وکړمه ستا راسره خوښه ده که يا؟

دا خبري چي زرغونې ما ته وکړې زه ډير حيران سوم او ډير ځني وبېرېدمه چي دا خو يوه نجلۍ نه ده بلکي يوه بلا درسره ده، انجوني خو دکړپ څخه هم بيريږي او شرميږي او دا په اوله شپه په نه شناخت کې راسره دواده خبري کوي، نومي زرغونې ته وويل:

زه به کور مشوره وکړم چي کور مي په دې هکله باندي څه واي.

زرغونې وويل:

ته به کور مشوره کوې بيا به راته وايې څومره ډير وخت به تير سي.

دا يې راته وويل او نوره هم رانږدې سوه بيخي سره څنګ پر څنګ سولو ، کله چي مي څنګ ته راغله ما يې هم مخ ته وکتل، کتل نه وو قتليدل و تاته خو معلومه ده چي څومره ښايست الله پاک ورکړی دی،هوښ مي له سره ولاړی او يوخمار حالت راباندي راغی.تر ډيره وخته نشه غوندي ومه ځکه زما هم د ځوانۍ موسم و غرق سومه دومره خوند يې خالي دا ليدو راکړ چي زه يې د مخ و شغلو ته حيران سومه،زه لا په همدې چورتونو کي وم چي زرغونې وويل:

خوب درغلی؟

ما ورته وويل:

يا خوب اوس نه راځي،ته چي مي وليدې خوب هم راڅخه وتښتېدی.

زرغونې وويل:

ځايونه به واچوم او په ځايو کي به خبري سره کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل:

ته هم دلته زماسره بیدېږې؟

زرغونې وویل:

ولي کوم اعتراض خوبه نه لرې زه هم دلته بیدېږمه او هغه هم ستا له څنګ سره.

ما ورته وویل:

ولاړه سه پلار او مور به دي درته انتظار وي او ستا په فکر کي به وي ته نو یواځې څه راسره کوې مایواځې پرېږده زه نه بېرېږمه.

زرغونې وویل:

خیردی ته راسره یې دوی هم هیڅ فکر نه کوي اوزه تایواځې کله پرېښودلای سم ته یواځې بېرېږې زه درباندي پوهېږم.

ما هم ورته وویل:

نو سمه ده ستاکار دی او ستا خوښه ده زرغونې هم ځایونه څنګ پر څنګ واچول ، زه پر خپل ځای بیده کیدمه ،زرغونه له خپله ځایه راغله او زما په ځای راسره ننوته.

او راته و یې ویل:

ما خو بیده کیدو ته نه یې راغوښتی.

ما ورته وویل:

نو د څه لپاره دي راغوښتی یمه زما څخه لیري سه او پر خپل ځای دي پرېوزه .

زرغونې وویل:

زما او ستانو څه فرق سته دواړه سره یو یو دایې راته وویل او په ساتیریو یې شروع وکړه . ما هڅه کوله چي مخنیوي یې وکړمه خونه یې پرېښودمه ،ترڅو چي زما هم د صبر کاسه ورته ډکه سوه او و دې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبوره سومه چي زه هم ساتيرى ورسره شروع کړم نو ما هم ساتيرى ورسره شروع کړى دومره سات مي ورسره تيرسو چي تر اوسه مي هم د هغې شپې خوند په خوله کي دى ،خو شپه مو ډيره خوندوره تيره کړه زه هيڅ نه سوم په پوه چي څنګه دا اوږده شپه راباندي دومره لنډه سوه،اخيرمي زرغونې ته وويل چي ډيرناوخته سو اوس ولاړه سه.

زرغونه هم ولاړه سوه ځايونه يې ټول کړل او راته و يې ويل زه به چاى تياري کړم او پلار به مي درته راواستوم صحي ده ما ورته وويل بيخي صحي ده،زرغونه له خوني را ووته اوله هغې خواڅخه نظرجان اکا راغى نظرجان اکا راته وويل احمده زويه خوب دي وکئ ؟ ما ورته وويل چي هو ډير ښه ارام خوب مي وکئ تر سهاره په هيڅ شي نه يم خبر سوى .نظرجان اکا وويل ښه دى چي خوب دي کړى دى، ما او د زرغونې پلار خبري کولي چي زرغونې چا ى راوړلې، چاى مي هم له دوى سره وڅښلې او رخصت مي څني وغوښت چي زه څمه دوکان ته .

نظرجان اکا هم رخصت راکى او راته وويل:

چي سبا ماښام به هم راځې .

ما خو له خدايه همدا غوښتل چي يو موقع راته پيداسي او بيا راسم، خو نظرجان اکا ته مي داسي وويل :

چي کور دي تل ودان وي همدغه يوه ميلمستيا مي بس ده،په زړه کې مي ويل داسي نه وي چي راته ووايي چي ستا خوښه ده.

خو نظرجان اکا راته ټينګ سو او و يې ويل:

چي يا حتماً به راځې که نن ماښام نه راځې سبا ماښام خو به خامخا راځې،بالا خو سره انډيوالان يو .

ما هم ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي ته دومره ټينګېږي، نو پر دواړو سترګو به راځمه،صحيح ده اوس درڅخه ولاړم تربيا ليدو مو پر خداي (ج) سپارم او له کوره يې را ووتلمه، راغلم دوکان ته دوکان مي خلاص او پاک کړ او پر خپله چوکۍ کښېښستم ،دوکانداري مي شروع کړه د ځانښت خوا وه چي انډيولان مي هم يو، يو راځي ترڅو ټوله سره يوځای سولو،نو له ما څخه يې د تيري شپې د ميلمستيا پوښتنه وکړه چي ميلمستيا دي په خير سول.

ما هم ټوله کيسه له سره تر پايه ورته وکړه ،ځکه انډيوالان مي وه اوله انډيواله خوهيڅوک هم څه نه پټوي ،انډيوال خو چا ته سمه لاره ښي او دا متل دی چي خان يې په ياران يې کنه نوخاوري د بيابان يې او بل دا چي د زړه حال هغه چاته واياست چي هغوی يې تاسو ته واي،ما چي و دوی ته دا خپله کيسه کوله ټوله حيران پاته سول، ما ورته وويل:

تاسو زما کيسې ته غوږ واست که په خپلو فکرونو کي غرق سوي.

ټولو راته وويل:

په رښتيا چي ډيره خوندوره اوډيره نابلده ميلميستيا دي خوړلې ده ،خدای دربانديي مهربانه سوی دی خپلي ميلمستياوي خوره ښه کيسه کوه نوره کيسه هم سته که خلاصه سوه؟

ما ورته وويل :

چي يا خلاصه نه ده بله خبره خو لا دا ده ما ته يې دواده کولو پشنيهاد هم وکی،چي واده به هم راسره کوې ،زه اوس څه وکړمه تاسو ما ته څه مشوره راکوئ ايا زه دا واده رسره وکړمه او که يا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو راته وويل چي ولي يې نه کوې که دي خوښه سوې وي،هسي باندي بسم الله کړه، ته هم ځوان يې تر څو به واده نکوې، ټولو سوکه وخندله او و يې ويل: ياره ته خو يوځو ميلمستياوې ورسره وخوره وروسته به واده ورسره وکړې ځکه تر واده خو دغه شپې ډيري مزداره وي .

ما ته هم خندا راغله او ورسره خوښه مي کړه چي ستاسو خوښه سوه زما هم خوښه ده او ميلمستياوي به ورسره و خورم بيا به واده ورسره وکړم اوس نو د سبا شپې د را رسېدو په انتظار وم چي کله به سبا شپه سي چي زه يې کورته ورسمه .خير سبا شپه هم را ورسيده او زه د زرغونې د کور پر خوا ورغلمه ،کورخويې دا وار راته معلوم وو يواځي ور روان وم،هلته چي ور و رسېدم دروازه مي وروټکوله، چي د نظرجان اکا ږغ مي واوريدی.چي راته وايي:

احمد جان يې؟

ما ورته وويل:

وو احمد يمه.

نويې دروازه راته خلاصه کړه ، سترې مسې موسره وکړه او د کورخوني ته ننوتلو هغه خونه وه کومه چي تيره شپه مي هم پکښي تيره کړې وه ، زه کښېنستم او زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم سترې مسې وکړه او دا واري نو د زرغونې مور هم راغله، هغه په تيره شپه نه وه راغلې ،هغې هم سترې مسې راسره وکړه او ټول په هغه خوني کي سره کښېنستلو .

نظرجان اکا راته وويل:

چي زما دا خيال و چي ته به رانه سې ځکه ډير ناوخته سو.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي راتلمه خو سل په سله کې ځکه وعده مي درسره کړې وه اوزه چي له چاسره وعده وکړم نوهغه وعده پرځای کوم.

نظرجان اکا وویل:

ښه دی چي پر وعده هم ولاړ یې نوډیر ښه.

ما ورته وویل:

وعده خو قول دی او قول کول خو قسم کول دي .

نظرجان اکا وویل:

صحیح ده نو لاس یې د زرغونې د مور خواته ونیولوی او و یې ویل دا زما کورداري ده او د زرغونې مور ده ،تیره شپه دوروركره میلمنه وه، نن راغلې ده او ته مي ورته معرفي کړی یې .

ما ورته وویل:

ډیر ښه سو چي رامعرفي دي کړه . داچي د زرغونې مور ده زما هم مورده.

نو د زرغوني مور هم دعا راته وکړه چي زویه کامیابه اوسې ستاجوړه خو هیڅ ځاي نسته ته دومره ښه سړی یې چي بل نه جوړیږي.

ما هم مننه ځنې وکړه اور ورته و مي ویل:

موري تشکر دا چي زما دومره تعریف کوی ، وروسته مي زرغونې ته وکتل، زرغونې نو ځان داسي سنګار کړی وو چي توبه ښایسته کالي یې اغوستي وه، بږغ مي نه ورته وکی له ځان سره مي ویل چي سره یواځي شو بیا به پوښتنه ځني کوم چي ولي دي ځان دومره سینګار کړی دی ،خیر دا وار نو له ټولو سره ښه په دلاوری سره بږغیږم او څه جانداري هم راڅخه کیږي ،خبري موسره کولاې او زما تلوار و چي دوی ژر راڅخه ولاړسي؛ زه او زرغونه یواځي پاته سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه تيري شپې په رقم نظرجان اکا او کورداري يې دواړه رخصت راڅخه و غوښتی چي موږ بيديږو.

ما او زرغونې هم اجازه ورکړه زه دومره خوشحاله سوم چي توبه دستي مي زرغونې ته وربغ کړل چي څنګ ته مي راسه ، زرغونه مي هم څنګ ته راغله او لږڅه خوابدې راته معلومه سوه .ما پوښتنه ځني وکړه ولي داسي خوابدې معلومېږې ناروغه يې که کوم بله خبره ده ؟

زرغونې وويل:

چي که په دې موضوع خبر نسې ښه به وي ،وروسته تردي ويلو يې موسکی سوه چي خير هيڅ خبره نه ده پرېږده يې.

زه يو څه په تشويش کي سوم او ورته و مي ويل چي هره خبره وي خامخا به ما هم په خبروې کيدای سي چي کومک درسره وکړم .

زرغونې وويل:

زما پر پلار باندي د يو چا پينځوس زره افغانۍ باندي دي،اوس فعلاًيې موږ نه ورته لرو او هغه يې غواړي ،وايي که په زور وي که په رضا ماته به خپلي پيسې را کوی،موږ ټول يې ډير پرېشانه کړي يو چه له کمه يې ورته پيدا کړو .

ما ورته سوکه وخندله او ورته ومي ويل:

دا خو د پرېشانۍ خبره نه ده زه خو يمه زه يې ورکومه دا خو دومره پيسې نه دي ،پيسې څه شي دي که زما سر دي هم په کار وي دربه يې کړمه ،تاسو ولي دومره وارخطا کړی دی ،سهار دي پلار زما دوکان ته را وا ستوه زه به يې ورکړمه .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاخو مي هيڅ زړه نه کيږي دومره پيسې خوچې ته ورکړی نو ستا کاروبار خرابيږي.

ما ورته وويل:

چي ستا نه راباندي زړه کيږي نو صحي ده ،زه سر له سبا بيا هيڅ کله هم د لته نه راځمه.

زرغونې زما پر خوله لاس ونيوی او راته و يې ويل:

داسي مه وايه زه به څه کوم چي ته نه يې ټوله دنيا به راته اورسي،صحي ده چي ته يې ورکوې نو سهار به مي پلار در واستوم،زرغونه پوه سوه چي دا کار خو و سو دستي يې دا راته وويل :

تا کور مشور وکړه که نه؟

ما ورته وويل:

مشوره مي وکړه خو يو څه وخت به سره صبر سو،تلوار په دې کار کي په کار نه دی.

زرغونې وويل:

يو څو عمر وروسته! ښه ستاخوښه ده خوزه بېرېـږمه چي له لاسه دي ورنکړم ؛دايې راته وويل او په غيږ کي يې د يوڅو شيبولپاره ټينګ کړمه.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه تر تا زما ډير ورته تلوار دی او هم ترتازه ډير بېرېږمه چي زماله لاسه هم ونه وزې، اوس که مي ټوله هست او نيست پرتا ولاړ سي نه دي پرېږدمه، لنډه دا چي دا شپه مو هم په ډيري خوشالی سره تيره کړه سهار سو د چايو وخت وو چای مو يوځای وخوړلې او نظرجان اکا ته مي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زه دوکان ته ځمه پر لس بجې راسه هغه پيسې کومي چي پر تا باندي دي هغه به در کړم،ماته زرغونې ټوله کيسه کړې ده .

نظرجان اکا او کورداري يې بيا دعاوي راته کولې او زه ځني راغلم دوکان ته لس بجې به وې چي نظرجان اکا راغی ما پيسې ور برابري کړې وې پيسې مي د انډيوالانو په مخ کي ور کړې او د چايو ست مي ورته وکئ، خو چاى يې نه راسره څښلې او راڅخه ولاړى، انډيوالانو مي ويل چي څومره ډيري پيسې دي ور کړي دومره ډيري پيسې يې څه په کولاې ،په لږ موده کي سره شناخته سواست او دومره ډيري پيسې دي ورکړې .

ما ورته وويل:

د يوچا پر باندي وې له دوى سره اوس نه وې ما وعده ورسره کړې وه بيرته يې راکوي .

انډيوالان مي نور څه ونه ويل،بيرته په خپل مجلس سره اخته سوو. دا واري خو نظرجان اکا نه وه راته ويلي چي څه وخت راسه،خو په دې کي څلور شپې ووتلې نه د نظر بابا درک وو نه زه ورغلی وم، په دا پينځمه ورځ مي د ځان سره وويل:

که نن نه راغلی زه خپله ورځمه، اوس خو سره شناخته سوي يو، تر ماځيګره ورته معطله ومه ؛خو نظرجان اکا نه راغلی ، ما هم دوکان بند کی او بې سته يې کور ته ورغلمه ؛ دروازه مي ور وټکوله او خپله نظرجان اکا دروازه راخلاصه کړه، ستړې مسې مو سره وکړه او ولاړلو خوني ته زرغونه او مور يې هم راغله هغوى هم ستړې مسې راسره وکړه او په خونه کي کښېنستلو، خبري مو کولې خو زرغونې په مات زړه خبري راسره کولې حيران ومه چي نن بيا ولي داسي خوابدې ده ،زه په دغه فکرو کي ومه چي زرغونې سوکه راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيري وې دا دونه عمر نه دي پوښتنه کول نه حال نه احوال ځومره په زړه سخت يې ،له ما څه خوابدي يې کچيري ما کومه خطا يا بده خبره کړې وي نو ما ته بخښنه وکړه، اول ځل مې د ميني دی هغه هم له تا سره اوس يې له تانه زده کوم او ته به ماته مينه را زده کوې .

زه وارخطا سومه چي مور او پلار يې وانه وري ما ورته وويل :

وروسته به درغيږو اوس خودوی دي .

زرغونې په زوره وويل :

دوی دي وي زه خو له تا سره مينه لرمه نو څه که هرڅوک راخبر سي پروا مي نسته او ته له ما سره مينه نه کوې نو ځکه بېرېږې.

کله چي زرغونې دا خبري راته وکړې له خواشينی څخه مي سر سره وگرځېدې؛ او ورته ومي ويل :

زه بېرېږمه نه بلکي زموږ کره ميلمانه راغلي وه له هغوی سره اخته ومه ، کنې ستا پوښتنه خو مي حتماً کوله او خدای(ج) دي هغه ورځ نه راولي چي زه به ستا څخه خوابدی يم، زه له هغو ميلمنو سره مصروف وم ، هغه مي څنگه يواځي پرې ايښي وای، يا ته راته و وايه،ايا زه ملامت يم چي ستاپوښتنه مي نه کوله ؟

زرغونې راته وويل :

ښه چي داسي کيسه ده نو بيا نه يې ملامت رښتيا هم ميلمه د خدای(ج) دوست وي او ميلمانه خو هغه څوک کوي چي د خدای(ج) دوستان وي ، وروسته په خپله سپينه خوله داسي په هنرمنانه انداز سره موسکی سوه چي توبه ما چي د دې دا سوکه موسکي کيدل وليدل دومره خوند يې راکی چي خمار مي باندي مات سو او له خدايه(ج) شکر گزاره سوم چي داسي يو ښکلی نعمت يې را باندي پيرزوکړی دی،زما زړه ته نو زرغونه دومره نږدې کيده لکه د خپل زړه دربيده تر هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نږدې وه، زه د خوند په دنيا کي غرق ومه چي نظرجان اکا راته وويل:

احمده نن خو مو بينډی پخې کړي دي که داسي خبر وم چي ته راځي نو ښه شيان به مي درته پاخه کړي وای.

ما ته د تظرجان اکا دغه خبري ډير زور راکی .خوږغ مي ونکئ.

بيا يې راته وويل:

خدای(ج) دي وکړي چي په بينډيو غاړه راسره وباسې، رښتيا بينډی دي خوښي دي .

ما ورته وويل:

چي ياداسي نه ده،پيازدي وي په نياز دي وي ته خو لا بينډی ښه يې، زه خو د ښه ډوډۍ لپاره نه راځمه زه خو ستا سو په خاطر راځمه که ډوډۍ نه وي هم هيڅ پروانه کوي پر خالي سترخان درسره کښېنم او خوشاله به يم .

نظرجان اکا راته وويل:

زموږ د ټولو په خاطر راځې که يواځي د زرغونې په خاطر راځې؟

زه حيران سومه چي زرغونې لکه چي دوی هم را خبر کړي دي، نو زه هم ورسره سپين سترگی سوم چي نو تاسو چي واياست د زرغونې په خاطر راځمه؟ .

نظرجان اکا وويل:

زه پوهېدمه چي دغسي به وا يې .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحي ده چي دی زما په خاطر راځي تاسو اوس دا بحث پرېږدي زه ځمه ډوډۍ راوړمه زرغونه ولاړه په ډوډۍ پسي زه او نظرجان اکا او دزرغونې مور پاته سولو، نظرجان اکا راته وویل :

چي احمده زویه ! له کومي ورځي څخه چي ته زرغونې لیدلی یې بیا تر دا اوسه ،زرغونه یو رقم چورتي ښکاري زه باندي پوهېږم چي مینه او محبت یې درسره پیدا سوی دی، ما به مخکي ستا د لیدلو نه زرغونې ته ویل چي لوري د پلانکي زوی دي رانه غواړي ښه تعلیم یافته او ښه ځوان دی او ښه کورنی یې هم ده هغه ته به دي ورکړم، ستا څنګه خوښه ده پیسه داره او د ښه نامداري کورنۍ خاوندان هم دي.

خو زرغونې لور مي په هیڅ رقم نه راسره منله یوه بهانه نه یوه بهانه به یې راته کول ،خو تیره شپه مي ستا دا ورته وویل چي له ده سره واده کولو ته تیاره یې زرغونې راته و ویل چي پلارجانه چي ستاسو هر رقم خوښه وي زما در سره خوښه ده، تا سو پر ما حق لری چي هر ځای مي ورکوی هرچاته مي ورکوی زه څه نه وایم، دا زما کارنه دی ستا او دمورجاني کار دي.

زه اوس تا ته دا وایم کچیري له زرغونې سره دي واده کول زړه وي او د کورنۍ دي هم خوښه وي ، نو موږ درباندي خوشاله یو ته په دې کي څه وایې؟

ما چي ده نظرجان اکا دا خوږې او ښایستې خبري وا وریدلې دومره خوشاله سوم چي په کالوکي نه ځایدمه ، دستي د زړه دربیده را ولویدل او یخ مي کیدی ،ځکه ما خو پر اسمان غوښتل خو خدای(ج) پر مځکه په لاس راکړه؛ نو مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسو خوشحاله یاست زه خوییخي ډېر خوشاله یم او بل دا چي که زما د کورنۍ هم نه وي راسره خوښه زماخوښه ده، او دا به ستاسو پرمالوی احسان وي چي ماته زرغونه راکړی .

نظرجان اکا راته وویله:

صحي ده زموږ خو درسره خوښه ده ، لور مي ځوانه او پېغله سوې ده دواده کولو وخت یې دی او اوس زمانه هم بیخي سره خرابه ده چي هسي واده کیږي ښه ده، زه په خوشاله یم ته بیا هم خپل کور له ټول فامیل سره مشوره وکړه که له موږ سره مو دوستي زړه کیږي،زموږ خودر سره خوښه ده نو به په بسم الله کړو.

ما نظرجان اکا ته وویل:

چي ته بېخي بېغمه اوسه که مي د کور دا دوستي راسره خوښه هم نه وي، زه دا دوستي خپله په خپله خوښه کوم ، زه به سبا نه بل سبا خبردرکړم ،موږ په داغه خبرو اخته وو چي زرغونې ډوډۍ راوړله لاسونه مو پرېمنځل سترخان هوار سو او په ډوډۍ خوړلو مو شروع وکړه، دا بینډیو داسي ښه خوند وکئ چي څه درته و وایم .

زرغونې راته وویل:

چي له پلاره سره خو به مي دیغ سوی نه یې.

ما ورته وویل:

ستا پلار خو زما پلار هم دی او له پلاره هیڅوک نه دیغیږي او اوس یې یو داسي ښایسته زېری راباندي وکئ چي توبه !

زرغونې راته وویل:

چي څنګه زیری یې درباندي وکئ چي داسي خوشاله معلومېږې ،ما هم ورباندي خبره کړه ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته يې اوس نه وايمه چې زه او ته سره يواځې سولو بيا يې درته وايم .

زرغونې بيا پوښتنه وکړه:

ولې اوس د ويلو نه دی؟

ما ورته وويل:

يا اوس د ويلو نه دی.

زرغونې وخندله او وه يې ويل:

کاشکې هر وخت همداسې ښه زيري درباندې وکړې چې ته په خوشاله سې .

ما هم ورته وويل:

چې کاشکې داسې ښايسته زيري هميشه راکوې،خير تر هر څه وروسته د خوب وخت سو چې نظرجان اکا او ښځه يې راځخه ولاړل او مور ته يې وويل:

مور بيديږو تاسې پوه سی او کار مو، مور هم اجازه ورکړه،دوی ولاړل اوس نوزه او زرغونه يواځې پاته سوو، زرغونې پوښتنه را څخه وکړه چې اوس نو راته و وايه پلار مې څنګه زيری درباندې کړی دی چې ته ورباندې ډېر خوشاله معلوميدې؟، ژر راته ووايه.

ما ورته وويل:

زيری نو دادی چې زه او ته به د تل لپاره سره يوځای کيږو،که خدای(ج) کول، ماچې کوم خوبونه ليدلي وه هغه اوس رښتيا کيږي ،کوم اميد چې مې درلودی هغه ته رسيږم، ما چې دا خبري زرغونې ته وکړې ،زرغونه د يو څو دقيقو لپاره چپ پاته سوله او هيڅ ږغ يې نسوای کولای ،ما زرغونه و ښوروله او ورته ومې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي چپ سوې تا هم زما په رقم خوبونه ليدل او اوس په فکرو کي غرقه سوې چي د ټول عمر لپاره به سره يو ځای سو ؟

زرغونې راته وويل:

چي سره يو ځای خو به سو ،که چيري زه ستا سره واده وکړم نو زما پلار او مور به يواځي پاته سي ،د دوی خدمت به څوک کوي، زه خو د دوی لپاره هر څه يمه ،که زه ځني واده سوم، دوی خوبه بيخي يواځي سي،په دغه فکرو کي ورکه ومه ،ته خو پوه سوې،ته زما په خاطر د يو څو وخت لپاره صبروکړه،واده خو هر وخت کيږي يو څو عمر وروسته به واده وکړو ،اوس به يواځي مينه کوو او دميني ژوند به تيره وو، واده به پرېږدو او زه به دومره مينه درکړم چي له حسابه وتلې وي،ايازما دا پشنهاد چي درته و مي کی راسره منې ؟

ما ورته وويل:

مه خوابدي کېږه صحي ده. زه هرڅومره صبر درته کوم پروا نه کوي او خوا مي هم نه بديږي هيڅ خبره نه ده،ستا هر پشنهاد مي پر دواړو سترګو قبول دی، ستا په خاطر خو ځان سره اور ته هم اچوم ،دا خولايو پشنهاد دی ، هر وخت چي تا راته وويل چي اوس به واده وکړو،نوهغه وخت واده سره کوو،راسه څنګ ته مي رانږدې سه هر وخت که تا راته وويل زه به هغه وخت واده درسره وکړم،چي ته خوشاله سې زه خو خوشاله يم، بس په غيږ کي مي ټينګه و نيوله او دخداي(ج) شکر مي ادا کئ، لنډ دا چي دومره ډيري خبري مو سره وکړې چي دا شپه بيا هم راباندي سهار سوه، د ملايانو اذانونه و سول زرغونې راته وويل:

نه دي ده خوښه چي يو ساعت بيده سو .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بې له هغه نه هم سهار سو، پروا نه کوی نن به هم ښه بد خوابه سو خوب خو په یوه ساعت نه پوره کیږي.

زرغونې راته وویل:

هررقم ته چي ته وايي ستاخوښه ده.

ما ورته وویل:

زماخوښي ته چي ګورې نو بیا خوب نه کوو، خوب خو سهار هم کیږي اوس یوه ښه کیسه راته وکړه چي زه غوږ درته ونیسم .

زرغونې وویل:

ښه سو چي رایاد دي کړل ،کور دي تل ودان اوسه تا چي کومي پیسې زما پلار ته ورکړي وې هغه یې هغه پوراوړي ته ورکړې او هغه پورواړي ورته وویل:

چي لس ورځي وروسته به هغه نوري پیسې هم راکوې، ظالم به هره ورځ دروازه را ټکوله خو اوس مو غوږونه یو څه ځني پر ارامه سول.

ما ورته وویل:

چي څو یې درباندي دي تا خو هغه وخت راته ویل چي یواځي پینځوس زره دي ،اوس نوري هم دي ټولي یې څو درباندي باندي دي.

زرغونې راته وویل:

چي نوي زره یې را باندي وې پینځوس زره خو مو ورکړې،او اوس یې څلویښت زره لانوري پاته دي، ما تا ته نسوای ویلای،خو د هغو نورو څلویښتو زرو وخت یې پنځه ورځي وروسته پوره کیږي. بیا به راځي بیا به دروازه راټکوي خدای(ج) مهربانه دی له یوې خوابه یې ورته پیداکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خو نو د میني په دریاب کې ورګډوم، چي هرڅه ئې راته ویلي وای ماورسره منل،د میني جذبې اخستی وم هرڅه مي ورسره کول،نومي ورته وویل:

که هر وخت هغه سړی تاسوته راغی نو بیایې زما دوکان ته را واستوی، زه یې ورکوم، تابه ماته په هغه شپه ویل ،ماورته ټولي پیسې هغه وارهم ورکولې، زما سره پیسې سته تا سي چا ته مه وایاست ،اوس خو زه یمه چي هرشي ته موضرورت وي ماته به وایاست .

زرغونې وویل:

چي نه پر تاخو مي بالا زړه نه کیږي او دا نوري پیسې چي هم ته ورکړې دا خو بیا ډیر بد کار سو او درباندي تکلیف هم دی .

زه یې نو په مکر څه پوهېدم چي په دې کې هم ددې چل دی ما ورته وویل:

چي نه پر ماهیڅ تکلیف نه دی زماسره ډیر پیسې سته اودا نوري پیسې هم زه ورکومه .

زرغونې وویل:

چي ته دومره ټینګیږې نو موږ به هم بل چا ته نه وا یو،که هر وخت هغه پور وړی راغي زه به یې دوکان ته در واستوم.

ما هم ورسره ومنله چي صحیح ده ، بیا مو نور بحثونو پسي را واخستل ترڅو چي سهارسو لمر هم راختلی وو،وروسته زرغونه ولاړه په چایو پسي، زه په خونه کي یواځي پاته سومه نیم ساعت ناست ومه،چي نظرجان اکا راغلی سلام یې را واچوی او پوښتنه یې راڅخه وکړه شپه دي په خیر سوه .

ماورته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شپه خو پخير سوه ته ځنګه وې خوب دې وکی پلار جانه زمانو دغه اول وار و چې پلار جانه مې ور ته وويل.

نظر جان اکا هم راته وويل:

چې هو زويه ډير ښه خوب مې وکی،ډير ښه بيده سوی ومه .

وروسته مې بياور ته وويل:

چې پلار جانه پر تا چې د هغه سړي پيسې باندې وې ،ما ته به دې ويلي وای چې ټولي پيسې مې پر يوه ځای درکړي وای ،تا نو ولي ماته نه ويل؟

نظر جان اکا راته وويل:

اوس دې لا کور ودان چې دغه دې راکړې، نوري زه له تا څخه نه غواړم اوس دې لا ډيري پيسې راکړې،دا نوري پاته زه له يو بل ځا اخلمه،تا ته نور تکليف نه درکوم.

ما ور ته وويل:

تاسو بل ځا ته ويلای سی او ما ته نسی ويلای، زه مو اوس لکه زوی داسي يمه هغه پاته پيسې هم زه درکوم ؛که هر وخت هغه سړی راغلی تاسو يې زما دوکان ته را واستوی، له بل ځا څخه يې غواړې او زما څخه يې نه غواړې .

نظر جان اکا وويل:

چې صحي ده چې ته وايې نو داځل يې هم ستا څخه واخلم،که څه هم پر تامي بيخي زړه نه کيږي،هر وخت که هغه پورراوړی راغلی زه يې دوکان ته درلېږم، يا به زه خپله ورسره درسم،لنډه دا چې په دغه رقم پېسې اخستل او زما ورکول او د دوی ډل ډول چلونه جوړولو پوره څلورنيمي مياشتي ونيولې، يوه ورځ مې انډيوالانو راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته څه کوې ته خو بيخي د زرغونې ميني ليونی کړی يې،موږ خو دي بيخي هير کړي يو موږ خو خير خپل کوردي هير کړی،او بل خپل ځان او مال دي ټول تباه کی، دوی چي هرڅومره پيسې و غواړي ته يې ورکوې، ته خو پر بانک نه يې ناست ،په خپلو لاسونو يې ګټې او دوی ته يې ورکوې له دوی سره خو دا خبره معلومه کړه چي دا پيسې کومي چي زه يې درکومه زما په ولورکي يې مجرا کړی تر دوو ولورو دي لاډيري پيسې ورکړلې ، لابه نوري څومره پيسې غواړي د نن په کيسه کي که نه يې د سبا په فکر کي خو سه.

ما ورته وويل:

تاسي خو صحي وایاست خو که ما ورته وويل او په دغه خبرو راڅخه خوابدي سول ،زه به څه کومه اوس خو زه پرته د زرغونې څخه ژوند نسم کولای، داسي نه وي چي خوابدي سي او بيامي خواته هم نه پريږدي.

انډيوالانو مي وويل:

چي موږ هم پوهيږو چي د زرغونې پرته ته هيڅ ژوند نسې کولای، موږ هم ستا خوشالي غواړو بد نه درته غواړو او نه موبد درباندي پيرزو کيږي،موږ دي انډوالان يو ستا خوشالي زموږ خوشالي، ستاغم زموږ غم دي، دا خبري چي انډوالانو راته وکړې زما هم د دوی خبري خوښي سوې اوله ځان سره مي همدا فيصله وکړه چي نن به داورته وايمه، چي دوی لا په دې کي څه وايي ،نو مي له انډيوالانو سره دغه وعده وکړه چي نن ورسره حتماً په دې اړه خبري کوم ،موږ په داغه بحث سره اخته وو چي نظر جان بابا راغی او راته و يې ويل:

پنځه زره افغانۍ ته مي ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم بیله ځنډه ورکړې دا مي لا هم ورته ونه وویل چي څه پـه کوې دا مي ورته وویل چي ماښام درځمه نظرجان اکا وویل خپل کور دي دی ولي ما ته وایې، دایې راته وویل او را څخه ولاړی.

انډیوالانو مي وویل:

که دونه ډیري پیسې لرې نو موږ ته هم پینځه پینځه زره دورځي راکوه،موږ هم ضرورت ورته لرو .

ما ورته وویل:

نور مي مه په عذابوی ،نن به خبره ورسره وکړم.

دوی راته وویل:

چي وبه دي وینو،چي نن به لا څه وکړې، خیر خبري مو سره کولې چي ماځیګر سو، دوکان مي بند کی او راغلم دزرغونې کورته.

نظر جان بابا راته وویل:

نن څونه وختي راغلې ، عجیبه نه ده ؟

ما ورته وویل:

هو نن کار نه وو ځکه مي وختي دوکان بند کی ، موږ په خونه کي ناست وو چي زرغونه او مور یې دواړي راغلې ستړې مسې یې را سره وکړه ،ټول په خونه کي سره ناست وو چي ماورته وویل:

ماخو نن یوه فیصله کړي ده چي تاسوته یې و وایم.

نظرجان اکا راته وویل:

څنګه فیصله دي کړې ده موږ هم په خبر که؟

ما ورته وویل:

فیصله مي داسي کړې ما چي کومي پیسې تاسو ته درکړي دي نو زه غواړم چي هغه دزرغونې په ولور کي را سره مجرا کړی او ولورېې مخکي له واده درکړم نن به د هغې ولور را معلومه وی کچیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسې پاته کیدې نوري به هم درکړم ، ایا دا فیصله چي ما کړې ده صحي ده او ستاسو را سره خوښه ده؟

ما چي دا خبره دوی ته وکړه، نو نظرجان اکا خواشینی سو او ولاړ سو، زرغونې ته یې مخ ور واړوی او ورته و یې ویل:

چي ما درته ویلي وه چي دا چنداني سړی نه دی،یو ورځ نه یوه ورځ به خپله اصلي څیره ښکاره کړي،یو ځل خپله کومک راسره کوي بیا وایي چي هغه پیسې په ولور کي در سره مجرا کوم،زما خو هر څه ته یې زه بې له تا څه لرم نه مځکه لرم نه جایداد لرم، بیا یې ما ته مخ را واړوی او وه یې ویل:

چي تا راته ویل چي دا پیسې زه درکوم، زه خو خپله نه یم درغلی چي ما ته پیسې راکړه او نه مادرته ویلي دي چي ستا څخه پیسې غواړم تا به راته ویل چي زه یې درکوم بل چاته مه وایه زما سره سته او تا په دا دومره وخت کي موږ ته ولي و نه ویل چي زه یې بیا بیرته غواړم،تا خو به یوځل دا راته ویلي وای چي دا پیسې چي زه یې درکوم بیا به یې بیرته راکوی ،یوه ورځ دي و نه ویل نو اوس یې بیا ولي په ولور کي مجرا کوې،دا خبري یې په ډیري خواشنی سره ماته وکړې او له خوني ووتی خپلي خوني ته ولاړی، د زرغونې مور هم پسي ولاړه ، زه او زرغونه یواځي سره پاته سولو موږ دواړه دیو څو دقیقو لپاره غلي پاته وو،وروسته مي سوکه د ژړا ړغ تر غوږه سو، چي زرغونې ژړل.

ما ورته وویل:

چي ایا کومه ګناه مي وکړه ؟ ماخو ستا په خاطر داسي وکړل چي ته د ټول عمر لپاره زما سې.

زرغونې راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستا سو په کار کار نلرم تاسي ښه سره پوهېږی دا يې راته ووېل او په زوره يې وژړل ،له سترګو يې اوښکي وبهېدلې ؛ ما چې د زرغونې اوښکي وليدلې اور راباندي بل سو، ماغزه مي په سر کي و ايشېدل پر سترګو مي توره شپه سوه ور ولاړ سوم په غيږ کي مي ټينګه ونيوله، ور ته ومي ويل:

زه بخښنه غواړمه خطا را څه وسوه دا وار مي و بخښه بيا هيڅ کله هم داسي کار نه کوم ،خطا خو له هرچا کيږي له ملائيکو څخه هم سوې ده ،بې له تا مي دا ژوند نه دی پکار، ته زما ژوند يې ته مي هر څه يې ،زما په رګو کي لهويني څخه ستا مينه ډيره ده ، اخير ته خومي پر خوا سه.

زرغونې راته ووېل:

تا خوبه ما ته مخکي ويلي وای، چي زه داسي يو کار کومه ما در ته خپله لار ښوده ،تا به زما سره يوار مشوره کړې وای ، اوس دي ټول کارونه خراب کړل، زه به اوس څه درسره وکړم .

ما ور ته ووېل:

ته هيڅ مه کوه فقط خوشاله اوسه زه هر څه سموم،هغه دم مي زرغونه خوشاله کړه،خوشپه ډيره بې خونده،بې مزه او دردمنه راباندي تيره سوه ، ټوله شپه ګيلې او بهانې وې ترڅو سهار سو، د چا يو وخت وو زرغونه په چايو پسي ولاړه زه يوائي په خونه کي پاته سوم،تريوه ساعته پوري په خونه کي يوائي وم،نظرجان اکا رانغلی او کورداري يې راغله،له هغې سره مي خبري کولې او هغې راته ويل:

دزرغونې پلار دي خوابدی کی کيدای سي دلته را نه سي ما ډير ور ته ووېل خو زما خبره يې و نه منله.

ما ور ته ووېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورکۍ زه خپله ورځم او خوشاله کوم يې،دستي د نظرجان اکا خوني ته ورغلم سلام مي ور واچوی،دومره په قهريې راته کتل چي بيخي يې زما سلام عليک نه کی، نو مي لاسونه ورمچ کړل ورته ومي ويل:

دا ځل به مي حتماً بخښې بل ځل ته که مي داسي کار وکی،نو بيا مي کورته هم مه پرېږده ، نوري ډيري زاری مي هم ورته وکړې،ترڅو په ډير تکليف سره مي بيرته خوشاله کی او د خپلي خوني مي را ولاړکی په دا پخوانی خونه کي کښېنستلو او هلته مو چای په ټولو سره يوځای وڅښلې ، ډيرمعذورت مي بيا هم ځني وغوښتی،چي په راتلونکي کي به بيا داسي کارنه کيږي ، دوی هم راسره ومنله چي موږ هم بخښلی يې ، بيا مي نو رخصت ځني و غوښتی، دوی هم رخصت راکی، له هغه ځايه چي را رهي کيدم نو بيامي د نظرجان اکا او د کورداري لاسونه ورمچ کړل او راغلمه دوکان ته له ځان سره مي داپريکړه وکړه ، چي دا واري به ژر نه ورځې، که دوی حال را وکی خو وربه سمه که يې حال نه را وکی بيا به خپله ژر نه ورځمه،په داغه فکر کي ومه چي انډيوالان مي هم ټوله راغلل هغوی راته وويل:

څنګه سو ماښام ، خبره دي ورسره معلومه کړه ؟

ما هم له سره ترپايه ټوله کيسه ورته وکړه ،چي داسي وسول مابيا داسي وکړل، دوی ټوله حيران پاته سول چي دا نو ولي بده وربانديولګيدل، ما ورته ويل چي زه هم نور نه باندي پوهيږم، لنډه دا چي پوره درې هفتې تيري سوې چي نه نظرجان اکا راغی او نه هم د چا احوال راته راتلی او نه زه ورتلمه ،دا درې هفتې به څومره راباندي اوږدې سوي وي او زرغونه مي هم ډيره يادیده ،خو پلار يې زړه را مات کړی وو بيرته به مي زړه صبرکی ، خو بيا مي هم ډيره يادیده نفس مي پسي ختی د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدو ته لیونی وم، خو ځان به مي ټینګ کی،اخیر ته مي صبر ختم سو په دا ځلورمه هفته مي ټینګ نیت وکړ چي نن به خامخا ورځمه هر رقم چي وي ،دوی خو دي بیخي په کیسه کي هم نه دي ،چي ورنه سپ یادوي دي لا نه، ماځیګر ناوخته سو دوکان مي وتړی او د زرغونې پرلور ور رهي سوم ، کور ته چي یې ور ورسیدمه دروازه مي ور وټکوله دروازه یې بنده کړې وه ،زه به چي هرکله ورته راتلم دروازه به یې خلاصه وه،خو دا واري یې دروازه ډیره وختي بنده کړې وه،بیا مي دورازه ور وټکوله چا ځواب را نه کی ،د دریم ځل لپاره مي بیا دروازه ور وټکوله خو هیڅوک دروازه نه راخلاصوي او نه هم ځواب را کوي حیران وم چي څه وکړمه بالانو تلمه زړه مي راته وویل یواري به یې لا ور وټکوم که یې خلاصه کړه خو ښه کنې ځم به، د ځلورم ځل لپاره مي بیا وروټکوله، چي نظرجان اکا دروازه را خلاصه کړه داسي وارخطا معلومیدی، سترګي مسې یې هم یوقسم ته دوارخطا په ډول راسره وکړه ،ماپوښتنه ځني وکړه چي ولي داسي وارخطا یې څه خو به پیښ سوي نه وي؟

نظر جان بابا وویل:

هر څه سم دي خیر او خیرت دی راځه کورته .

ما بیا ورته وویل :

دروازه مي ډیره وټکوله ولي مو نه راخلاصوله ؟

بیا یې راته وویل:

په خبرو اخته وو هیڅ مو نه ده اوریدلې بخښنه غواړم، ښه ته دا راته ووایه دا دومره ډیر وخت چیري وې چي نه معلومیدې ؟

ما ورته وویل:

کندهار ته تللی وم د دوکان لپاره مي سودا راوړل هلته یو مشکل راپیښ سو وځنډیدم،دا خومي ده ته دروواغ وویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيائي راته وويل:
څه مشکل در ته پيښ سو؟
ما ورته وويل:
بس يو کوچنی مشکل وو په خير تير سو،بيايې زما څخه هم پوښتنه نه ده کړې،ولاړلو خوني ته زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه،خو مور يې رانغله له زرغونې څخه مي د هغې پوښتنه وکړه چي چيري ده ؟
زرغونې راته وويل:
په هغه بله خونه کې ده ، خوريی(د خور زوي) يې راغلی دی له هغه سره ناسته ده .
ما ورته وويل:
خورئی يې ولي دلته نه راځي زه به هم ورسره شناخته سم.
زرغونې راته وويل:
ورکوه يې هغه مو بيخي په تا خبر کړی هم نه دی چي ته دلته راغلی يې که يې وليدلې چي ته دلته يې نو خامخا شک کوي، چي دا پردی سړی په دا وخت کي دلته څه کوي.
ما ورته وويل:
که داسي وي نو زه به ولاړسم،څه خبره خونه ده.
زرغونې هم وويل:
که نن ولاړ سې ښه به وي ،سبا بيا راسه هغه سبا ته بير ته ځي که دي خوانه بديږي ؟
ما ورته وويل:
دا خو د خوابدېدو خبره نه ده چي خوابده کړم، زه هم ځمه نو له دوی څخه مي اجازه را واخسته او ځني راغلم کورته ،په کورکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چورت را ولويدی چي زرغونې خو ما ته ويلي وه، چي موږ هيڅ خپلوان نه لرو او اوس يې د خاله زوی دکومه پيدا سو،بيامي خپل ځان ته دا تسلي ورکول ، چي کيداي سي له خپلوانو سره به خوابدي وي،اوس خو ډير داسي خلک سته چي خپلوان په خپلوانو کي نه حسابوي ،پردي يې بولي په دې خاطر چي اوس له خپل نه پردي له چا سره ښه کوي، خپل نه غواړي چي له ځانه يې بل خپل لوړ وي او دی له هغه څخه کم وي، په همدې خاطر يې دا درته ويلي دي چي هيڅ خپلوان نه لرو،خير دا هر څه مي پرېښودل ،د ماښام ډوډۍ تياره سوه ډوډۍ مي و خوړله ،خو چنداني خوند مي نه ځني واخستی، د بيده کيدو کوښښ مي و کړی خو هيڅ خوب نه راتللی ،تر ډيره پوري ويښ ومه يو وخت بيده سوی وم،تر دريو ورځو پوري د زرغونې کورته نه وم تللی په دا څلورمه ورځ مي بيانيت وکی چي نن شپه به ورځمه له خيره،مازديگر ناوخته وو چي بيا يې کورته ورغلمه ،په سرای کي زرغونه وه ماورته وويل:

چيري دی پلاردي؟

زرغونې راته وويل:

پلار مي په خونه کي دی زما د خاله له زوی سره ، ولي کارورسره لرې ؟

ماورته وويل:

يا داغسي پوښته مې کول،ښه د خاله زوی دي تر اوسه نه دی تللی ،نو زه به بيرته ولاړ سمه کورته.

زرغونې وويل:

يا ولي ځې،هغه په خپله خونه کي ناست دی ،زه او ته به په دا بله خونه کي کښينو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه هم ورسره راغلم خوني ته هلته دواړه سره کښېنستلو،نومي زرغونې ته وویل:

چي تاڅلور ورځي مخکي لا ویلي وه چي هغه سبا ځي خپل کورته، تر اوسه پوري لانه دی تللی ؟

زرغونې راته وویل:

هغه تر تا پوري معطله دی،زه څمه زما پلار درته را استوم له هغه سره خبري وکړه هغه به پوره معلومات درکړي، دغه یې راته وویل او را څخه ولاړله له هغې خوا نه نظرجان اکا راغلی ستړې مسې یې را سره وکړه راته وې ویل: ښه سو چي راغلې کنې زه سهار خپله دوکان ته درتلمه.

ما ورته وویل:

ولي کومه نوې خبره پیښه سوي ده ؟

نظرجان اکا راته وویل:

چي هو خبره خو نوې ده هغه دا چي ما او د زرغونې مور دا فیصله کړې ده چي زرغونه لویه سوې ده بالا به یې ورکړو،اوس مو لاهم غاړي باندي بندي دي ،چي هسي واده سي هغه به ښه وي.

کله چي مي دا خبري له نظرجان اکا څخه وا وریدلې نو ما ته خندا راغله او دومره زیات خوشاله سوم ، چي په کالوکي نه ځاېدم په دې خاطر ما دا فکر کوی چي ما ته یې را کوي او زرغونه یې اوس مجبوره کړې ده چي واده وکړي،ما ورته ویل ستاسو خوښه ده:

تاسو چي هره فیصله کړې وي هغه صیح ده، ځکه تاسي خو د هغې مور او پلار یاست هر رقم ته چي تاسو وایاست زما هم درسره خوښه ده.

نظرجان اکا راته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر ښه کار و سو چې ستا هم راسره خوښه سوه، موږ هم ستا خوښې ته کتل، اسدالله جان ښه اخلاقي او ښه ځوان دی او له بلې خوا خپلوان هم یو .

ما ته چې یې د اسدالله نوم را واخیستی اور راباندي بل سو ماور ته وویل:

کوم اسدالله،او اسدالله څوک دی؟

نظرجان اکا وویل:

ولي ته اسداالله نه پېژنې ، اسدالله خو دزرغونې د خاله زوی دی له یوې هفتې راهیسته دلته زموږ په کورکي راسره اوسیږي ،په هغه بله خونه کي ناست دی،هغه هم په دې دوستی خوشاله دی.

ما له ډیري خواشینی څخه ورته وویل:

چي ولي مو پخوا اسدالله ته نه ورکوله او ولي هغه پخوا نه غوښتله ،اوس چي اوبه تر ورخ تیري سولې اوس یې ورکوی ،تا په خپله راته ویلي وه چي زرغونه له تا سره مینه کوي او بل هیڅوک یې نه خوښیږي او نه د هغې بل څوک خوښ دی، ته څنګه د هغې خوشالۍ په اوبو لاهو کوې او د هغې ژوند ورتباه کوې، خو هغه هم له ماسره مینه کوي ولي د هغې خوشالي په اوبو لاهو کول غواړې ،ته څنګه پلاریې ؟

نظرجان اکا وویل:

دا کار خو یواځې زما نه دی خوښ ،بلکي د ټولو خوښ دی د زرغونې هم خوښ دی، هغې خپله راته وویل چي زما اسدالله تر هر چا خوښ دی او زه له اسدالله سره واده کوم. که یې نه منې له هغې څخه خپله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي يې راته وويل نو بيخي مي عقل له سره ولاړ دومره خواشيني سومه چي له نظرجان اکا څخه را ولاړ سومه او راغلم دا بلي خوني ته،چي اسدالله پکښي کي ناست و . وار له واره مي ورته وويل:

چي زرغونه زما ده او زما به وي له زرغونې سره يوائې زه واده کولای سم نه بل څوک او نه چا ته دا حق ورکومه چي واده ورسره وکړي،هغه زما روح زما تن او زما ژوند گرځېدلې ده ،بې له هغې څخه ژوند په کار نه لرم او که زما پرته بل چا و غوښتله ،نو يا به زه پر دې دنيا يمه يا به هغه،يا به زه ژوندی يم يا هغه،نوره دي خپله خوښه چي کوې يې او که نه ستا اختيار دی، دا خبري مي په ډير جدي انداز ورته وکړې،ما چي کله دا خبري ورته کولې نو اسدالله داسي رېږدې دی لکه تبي چي نيولی وي وروسته يې له کوره را ووتلمه راغلمه خپل کورته له خواشينی څخه مي نه ډوډۍ خوړلې ده او نه مي تر سهاره سترګه پټه کړې ده. سهار دوکان ته راغلمه او انډيوالانو ته مي وويل :

چي ماښام خو داسي کيسه پيښه سوه او ما ته يې داسي وويل.

انډيوالانو مي راته وويل:

ته بيغمه اوسه موږ خو درسره يو هيڅ غم مه کوه. دوی يې پرته له تا څنګه بل چاته ورکولای سي اوکچيري يې ور هم کړه نو موږ يې په زور درته راوړو او تاته يې تسليمه وو، نور ته څه غواړې او بل اسدالله ته تا پخپله ويلي دي هغه به دا کارڅنګه کوي.

زماهم د انډيوالانو پلان او خبري خوښي سوې، دغه تصميم مو په ټولوسره خوښ سو ،چي که يې پرته له ما بل چاته ورکړه دغسي به ورسره کوو،خو خوامي ډيره بده وه،په دې چي که نظرجان اکا هر څه راسره کړي وای خو خير،نو زرغونې به ولي دومره بې وفايې راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله، هغې خو هم زما سره ډېره مينه کوله او هغې ولي زه نه کړم خوښ،په دې کي د دې څه مقصد دی،چي زه يې پرېښودم او اسدالله يې خوښ کی ما خو يې تل خواهيشات پوره کړي دي ؛هرڅه به چي د دې خوښ سول مابه ورسره منل ، د هغې ناخوښه يو کار مي هم نه دی کړی،حتٰی خوا يې لا هم نه ده راڅخه بده سوې ،چي زه يې پرېښودلم او د دې هيڅ خوانه وه بده ،او نه هم زما پر خوا وه دا کار خو بايد دې نه وای ورسره منلی ،په رښتيا چي دومره ځني خفه سولم که انډيوالانو راسره خوښ کړې وای،ما به زرغونه پرېيښې وای او تر تير سوی به وای،انډيوالانو مي نکړه راسره خوښه، راته ويل به يې ته خو ليونی سوی يې دومره مصرفونه دي وربادي وکړل او اوس يې پرېږدې . ته خو يو څه عمر صبر وکړه چي څه کيږي او څه پېښيږي موږ هرڅه درته سموو.

خير په داغه کي پوره درې مياشتي تيري سوې خو د زرغونې د ورکولو درک معلوم نسو او نه زه بيا ورغلی يم او نه مي حال وربادي درلودی او نه بيا دوکان ته نظرجان اکا راغلی دی اوس دومره حال وربادي لرمه چي زرغونه يې تر او سه نه ده ورکړې او زه اوس وربادي پوه سوم، چي دوی ډير چالاکه دي ځکه اول يې ما ته راکول،خو ما ته يې را نکړه او اسدالله ته يې ورکوله او اسدالله ته يې هم نه ده ورکړې او اوس يې له تا سره قول کړې ده، زما نور سره نه باندي خلاصيـږي چي د دوی څه هدف دی او چا ته به يې ورکړي ،دغه وه زما او د زرغونې په ژوندکي راغلې او تيره سوې کيسه چي تا ته مي ټوله کيسه وکړه، زه اوس هم په زړه کي هغومره مينه ورسره لرم لکه پخوا چي مي ورسره درلوده. زه خو يې په دام کي بند کړی وم اوس يې ته هم پکښي بندکړی يې زما خو دا زړه ته نه لويږي چي تا ته به يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکړي او زه سر له ننه له زرغونې څخه تیر یم ځکه ته تر ما زیاته مینه ورسره کوې او خدای(ج) دې ستا روزي کړي.

ما ته چي احمد بیچاره ټوله کیسه وکړه، ډیر زړه مي باندي وسوځیدی ځکه په رښتیا هم چي د افسوس کیسه یې وه .او ډیره ناجایزه ورسره سوې وه . نو مي احمد ته دا وعده ورکړه چي که ستا کیسه رښتیا داسي وي او دغه کیسه مو په منځ کي تیره سوې وي،نو زرغونه ستاده او ستا به وي زه هم درسره ملګری یم زه خپله له خپلي مینه څخه تېرېږم اوتاته یې دربخښم.

احمد راته وویل:

زه پښتون یم او هیڅ کله درواغـوته ضرورت نلرم ،کچیري زمایوه خبره هم درواغ سوه نو زه بیا ځان ته نه پښتون وایم او نه ځان رښتنی بولم.

ما ورته وویل:

چي خیر دی احمد جانه وروره ! خدای(ج) به هر څه اسانه کړي زه اوس درڅخه ځمه،زه به ځان ته نور معلومات هم ترلاسه کړم بیا درته راځم،نو مي له احمده اجازه و غوښته او ځني راغلم کورته او دماښام درا رسېدو په انتظار ومه ،ماښام وروسته ترډوډۍ ورغلم د زرغونې کورته ،هلته مي له ټولوسره ستړې مسې وکړه او ټولو راته ویل لږ وارخطا معلومېږي څنګه سو هغه نفر دي پیدا کی ؟

ماورته وویل :

یانن مي کور کار درلودی سبا ورځمه دوی مي په دې پوه نه کړل چي له احمد سره مي ولیدل ، د خوب وخت راغلی نظرجان اکا او کورداري یې رخصت راڅخه و غوښتی،ما هم اجازه ورکړه او دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل ، زه اوزرغونه په خونه کي يواځي پاته سولو، نومي زرغونې ته وويل:

يوه پوښتنه درڅخه کومه رښتيا به راته وايې؟

زرغونې راته وويل:

چي ماتر اوسه تا ته درواغ ويلي دي ؟

ما ورته وويل:

چي درواغ نه راته وايې نو داراته و وايه زه پر تا څومره ګران يم؟

زرغونې وويل:

چي دونه راباندي ګران يې چي بې تا ژوند هيڅ خوند نه راکوي اونه مي په کار دی.

ماورته وويل:

داسي به نه وي؟

زرغونه وويل:

داغسي ده لکه زه چي وايم و مي ازمويه .

بيا ما ورته وويل:

که داسي وي نو ستا دي د پاک خدای(ج) په مقدس نوم باندي قسم وي چي ستا او د احمد په منځ کي څنګه کيسه وه او څه مو په منځ کي تير سوي دي ،ماته ټول معلومات ته په خپله خوله راکړه .

زرغونې چي زما له خولې نه دا وا وريدل رنګ يې تک سور سو او و يې ويل:

چي کوم احمد !احمد څوک دی زه خو د احمد په نامه څوک پېژنم هم نه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای(ج) په نوم سره مي قسم درکړی دی . هغه احمد درته ښیم چي له تا سره یې ترما زیاته مینه کول او اوس یې هم درسره لري، ما له هغه سره نن ولیدل او خبري مي ورسره وکړې او هغه خپله کیسه ټوله راته وکړه او اوس زه غواړم ستا له خولې څخه هم دا واورم چي په څه رقم سره شناخته سواست څنګه مو سره ولیدل او څه مو په منځ کي تیرسوي دي ټوله کیسه به راته رښتیا رښتیا کوې ؟ بیا به زه فیصله و کړم دا چي ته رښتیا وایې او که احمد، نور نو ځان بي خبره مه اچوه زه په هرڅه خبرسوی یم.

زرغونه هم پوه سوه چي احمد کیسه ورته کړې ده او ما هم ډیره مجبوره کړه تر څو خپله کیسه یې داسي شروع کړه :

احمد هیڅ کله هم له ما سره مینه نه درلوده او نه په مینه پوهیدی، زه له اوله د هغه په بد نیت پوهېدمه چي غلت سړی دی ،هغه هیڅ کله ما ته د میني په سترګه نه دي کتلي نه یې راته کتل ، زه د زرغونې په خوله کې ور ولوېدمه چي ته په دغه قانع یې چي احمد په مینه نه پوهیدی؟

زرغونې وویل:

هو زه قانع یمه چي هغه په مینه نه پوهیدی، احمد زما د پلار خوښ وو مګر زمانه وو خوښ پلار مي راته وویل چي لوره ته اوس ځوانه سوې یې بالا دي نو د واده کولو وخت دی او واده به دي کړو، خو ما نه ورسره منل ما به ورته وویل چي که زه واده وکړمه نو ستاسو خدمت به څوک کوي ،ځکه مور مي سپین سرې ده او ته هم اوس ډیر سپین ږیری یې؛ واده خو هر وخت کیږي پلاره! خو زما پلار نه راسره منل، تر څو زه یې مجبوره کړمه ما ورته وویل داچي ته راته وایې نو ستا کار او ستا خوښه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو يې يوه شپه احمد كورته راوستلى وو، زه يې دې ته مجبوره كړمه چې ورسره و وينم كچيري يې زه خوښه سوم نوبه مي وركړي ،زه خوني ته په ډېر كم جرئت سره ورغلمه او له احمد سره مي سترګې مسې وكړه، په دا اول وارسترګې مسې كي راته معلوم سو، چې ډېر غلت سړى دى، ځكه ما په لاس سترګې مسې ورسره وكړه ،نو ده مي لاس په خپل لاس كي ټينګ كى ،دومره يې ټينګ كى چې نږدې وو چې ږغ راځخه و سي خو ځان مي ټينګ كئ ځه مي و نه ويل لاس يې را ايله كئ او ورسره كښېنستمه .

پلار مي احمد ته وويل:

چې احمده زويه زرغونه خو داده ،خوښه دي سوه ؟

احمد ورته وويل:

هو خوښه مي سوه.

نو مي پلار د احمد سره د واده كولو او زما د وركولو خبري را واخستې، زه نو له ډېره شرمه ځخه له خوني را ووتلمه، راغلمه اشپزخانې ته د ماښام ډوډۍ مي برابروله، ډوډۍ مي سره برابره كړه خو خوني ته مي نسواى ور وړلاى، نومي خپلي مور ته وويل:

چې ډوډۍ ته وروړه زه يې نسم ور وړلاى ، مور مي هم دوى ته ډوډۍ ورووړه، بيا مي چاى هم ور واستولې،د يوه ساعت په اندازه به زه په خونه كي يواځي ومه چې مورمي راغله ، او راته و يې ويل:

چې خداى(ج) دي بخت در خلاص كړه لوري بس ده زموږ ډېر خدمت دي وكى، ستا ځخه موږ ډېر خوشاله يو،خداى(ج) دي زموږ په حق كي غاړي مه بندوه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورجاني ما ته دا خبري مه کوه زه خو ستاسو اولاد یم او اولاد هیڅکله د مور او پلار حق نه سي اداکولای، تر څو چي زه ژوندی یمه ستاسو خدمت پر ما حق دی او دا پر ما فرض دی چي ستاسوخدمت وکړم مورکي ! زه اوس واده نه کوم زه ستاسو په خدمت کولو کي خوشاله یمه ، ما مه ورکوی.

خو مور مي په دې خبره سخته په غوصه سوه او راته وه یې ویل:

ته چي هر څه وایې مورې دي هیڅ خبره نه منو بالا دي ورکوو مورې خپل خدمت په خپله هم کولای سو . زه یې اخیر دې ته مجبوره او راضي کړمه ،چي د احمد سره واده وکړم،نو ما هم له مور سره ومنل چي ستاسو خوښه وي زه نو څه پکښي ویلای سم واده مي کړی ،ما ته خوب راغی او مور مي هم راسره بیده سوه،پلار مي له احمد سره بیده سوی وو،سهار سو او د سهار چای یې هم زمورې کره څښلي وې بیا تللی وو.

پلار مي ډېر خوشاله معلومیدی او راته و یې ویل:

چي د احمد خو ډیره خوښه سوې ،که کور یې هم ورسره خوښه کړه واده درسره کوي.

مور مي پوښتنه ځني وکړه:

احمد څه ویل ؟

پلار مي ورته وویل:

زرغونه یې ډیره خوښه سوه او ویل یې چي زما خو خوښه ده خوزه به کور هم مشوره وکړمه،کچیري دکور هم راسره خوښه سوه نو بیا درته راځمه احوال دستي درکوم .

مور مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خدای(ج) دي وکړي چي کور يې هم ورسره خوښه کړي.خو دغه د دوستی او واده کولو خبري مو تر دوو ورځو پوري په کور کي کېدې،وروسته تر دوو ورځو څخه احمد بيا زموږ کورته د شپې راغی ،پلارمي ورسره ناست وو،زه او مور مي نه وو ورغلي ،مور مي راته ويل درځه چي ما او تا هم ورسو ما ډير ورته وويل چي ما پرېږده ته يواځي ورسه ،زه خو يې لېدلې يم ،خو مور مي نه را سره منل او زه يې هم ور وستمه ،هلته مو له احمد سره ستړې مسې وکړه او کښېنستلو، احمد نو ما ته دومره کتل ،چي ما بيخي لوړ کتلای نسوای او ماته د ده داسي نيغ کتلو هيڅ خوند نه راکوی، د همداسي نيغ نيغ راته کتل خو ما نه ورته کتله، وروسته احمد زما پلار ته وويل چي ما خو کور مشوره وکړه او ټولو راته وويل چي ستاخوښه وي نو موږ څه پکښي وايو،موږ دي لا له تکليف نه خلاص کړو چي ستا په مرکه وګرځو،خو خبره دا ده ته يو څو عمر صبر وکړه موږ به يو څه پيسې پيدا کړو بيا به په مرکه ورسو ،اوس خو دي خبره هم ورسره خلاصه کړې ده ما هم ورسره خوښه کړه چي بيخي مي خوښه ده ، پروا نه کو ي يو څو عمر به صبر سم څه خبره نه ده،ايا اوس ستاسو هم داسي راسره خوښه ده لکه زما کورنۍ چي خوښه کړې ده ؟

زما مور او پلار ورته ويل پروا نه کوي اوګره په تلوار نه سړيږي يو څو عمر به انتظار سو زموږ هم درسره خوښه ده .

نو احمد ما ته مخ را واړوی او وې ويل:

چي زموږ او ستاسو خو خوښه سوه ،چي دزرغونې به خوښه وي که يا؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما خوښي ته لا هم ګورئ ،دا په ما اړه نه لري ،دا زما د پلار او مور کار دی،زه د دوی په کار کي څه نسم ویلای دوی ته راته خوښ کړی یې او چي دوی هر څه راته و وایي زه هغسي کوم.احمدماته وویل:

د مور او پلار خو دي خوښه ده .

ما ورته وویل:

د دوی چي خوښه ده زما هم خوښه ده،زه څه نه پکښي وایم او نه څه پکښي ځایږي دا مي ورته وویل او ځني راولاړېدمه،چي مور مي راته وویل:

کښېنه چیري ځې؟

ما ورته وویل:

ډوډۍ تیارومه بیر ته راځمه .

مور مي راته وویل:

ته دلته کښېنه ، نن زه خپله ډوډۍ تیاروم او راوړمه یې ،ما نه غوښتل چي مورمي ډوډۍ تیاره کړي ،خو مور مي زه نه پرېښودم چي زه یې راوړم او خپله په ډوډۍ پسې ولاړه، زه هم په خونه کي کښېنستمه،په دې وخت کي مي پلار هم له خوني و وتی ،زه او احمد یواځې پاته سولو،زه غلې ناسته ومه هیڅ ږغ مي نسوای کولای چي احمد راته وویل:

ترڅو چي دي پلار او مور راځي څنګ ته خو مي راسه ،هغه بله شپه هم رانغلې زما چورت او فکر له تا سره وو چي رابه سې ،تر ډېره درته معطله ومه خوستا درک معلوم نسو ولي رانغلې،څوک داسي کوي لکه ته چي یې کوې.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو داسي خبري کوې لکه د عمر چي سره شناخته يو .

احمد راته وويل:

شناخت نو څه وخت غواړي .

ما ورته وويل:

وخت غواړي تر څو ته زما او زه ستا په خوی پوه شم .

احمد بیا راته وويل:

په دا رقم چي ځان ليري ليري کوې او زما څخه شرمېږي زړه ته مي نه لويږي چي په يوه کال کي دي هم سره شناخته سو ،خير دا خبري پرېږده اصلي خبره واوره؛ نن ماښام زه درته معطله کېږم ستاپلار ته اجازه ورکومه چي په خپله خونه کي بيده سي ، کله چي دوی بيده سول نو ته به بياراځې،اوس خو ډيري خبري نسو سره کولای،کله چي راغلې نو يو دبل د خوي په باره کي به هم سره و ږغيږو، ګوره چي پاته نسې.

ما ورته وويل:

چي دا کار هيڅ امکان نه لري ،تر څو چي مو واده نه وي سره کړی زه يواځي هيڅ کله هم نه سم درسره ليدلای او نه درته راتلای سم.

احمد راته وويل:

ښه چي داسي ده خو اوس مو هم واده نه دی سره کړی ولي راسره ناسته يې .

ما ورته وويل:

اوس زه يواځي نه يمه راغلې، خپلي مجبوری راوستې يم، د دې خبرو په اوريدو سره احمد لږ څه احساساتي سو او راته و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته هم زما دا اخيره خبره واوره،زه نن شپه دلته يواځې پاتېږم که رانغلې نو زمادي په خدای(ج) سره قسم وي که بيا په ټول ژوند درته راسم يا مو د کور خواته وګورم دا نو زما اخيري فيصله ده.بيخي مه راځه.

د احمد دقسم په اخيستلو سره زما زړه هم يو څه نرم غوندي سو ،خو زه هم ورته احساساتي سوم چي هغه ستا کار دی هر څه چي کوې هغه کوه که راځې که نه راځې.ما چي دا ورته وويل،نه بيا ده بحث کړی دی او نه ما دواړه سره چپ سولو، ترڅو پلار مي راغی او احمد ته يې وويل:

دوکانداري دي څنګه ده ؟

احمدورته وويل:

بيخي ښه ده ګذاره کيږي،دوی په خپلو خبرو سره اخته سول زه له خوني را و وتلمه ،چي مور مي بيا راته په غوصه سوله چي ولي له خوني را ووتلې ما ډوډۍ تياره کړه، درځه ډوډۍ نن ټول يوځای سره خورو.

ما ورته وويل:

زه له احمد سره ډوډۍ نسمه خوړلای، موري زه يې يواځې په خونه کي خورم تاسي يې ورسره وخوری ،خو مور مي راسره ونه منله چي نن به ډوډۍ له احمد سره خورو .

مانه غوښتل چي ورشمه خومورمي مجبوره کړمه او خوني ته يې ور وستلم،هلته مو په ټولو سره يوځاي ډوډۍ وخوړه ،د ډوډۍ خوړلو په وخت کي مي مور او پلار په خبرو سره اخته سول ،چي احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تا خوويل ډوډۍ هم نه درسره خورم،ځنګه راغېي او ولي دي زماسره ډوډۍ وخوړه ؟

ما ورته وويل:

چي مجبوره سومه کنې ما خو نه درسره خوړله.

بيا يې راته وويل:

چي ماښام به هم مجبوره سې ،زه نن شپه ستا په انتظار يمه او تر هغه وخته نه بيدېږم تر څو چي ته نه يې راغلې .

ما ورته وويل:

چي دا خيال دی له ذهنه وباسه ،هيڅ امکان نه لري چي درته راسم .

بيا يې سوکه راته وويل:

زه انتظار يمه نور نه پوهېږم .

کومه ډوډۍ چي مي خوړلې وه هغه يې راباندي زهر کړل،وروسته تر ډوډۍ خوړلو زه ځني را ولاړه سومه، راغلمه خپلي خوني ته او په ځای کې بيده سومه، خو خوب نه راتلی ناحقه چورتونه راوليدل چي دايې څه درته وويل قسم يې هم واخستی، که نه ورځې بيا خو په ټول ژوند نه راځي نو دا متل را ياد سو چي يوې خوا ته پړانګ دی بلي خواته پاڼ ،که نه ورځی بيا خو نه راځي او بل مور او پلار مي دومره ور ته خوشاله دي چي بيخي ډير، زه ځنګه د دوی خوشالي له خاورو سره خاوري کړم ،نو مي دا نيت له ځان سره ونيوی چي ورځم به او زه دومره زړه هم نه لرمه چي خوني ته خپله ورسمه او ځنګه ورسم ،چورتونه مي سره ګډوډ سوله چي له ډيرو چورتو له کبله مي پر سر درد سو، په ځای کې ويښه پر ته ومه چي مور او پلار مي هم ځني راغلل خپلي خوني ته او دواړه بيده سول، ما نو خپل مور او پلار ته ځان په خوب اچولی و، چي زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نو بيده يمه اوس زه دې ته معطله ومه چې دوی دواړه ښه بيده سي نو به ورسم، کله چې زه په دې ښه يقيني سوم چې دواړه ښه بيده سول نو زه هم له ځايه راپورته سوم ډير کرار کرار له خوني را و وتلمه او راغلمه د احمد خوني ته ،دروازه يې په ځان پسي ټينګه کړې وه،دروازه مې خلاصه کړه او خوني ته ورننوتلم.غوږ مي ونيوی چې احمد ويښ دی که بيده ،ماغوښتل چې وربږغ کړم خو احمد خپله را باندي بږغ کړل او و يې ويل راغلې ولې دومره و ځنډېدې .

ما څه نه ورته ويل.

بيا يې راته وويل:

پلار دي غوښتل چې ته دلته زما سره بيده سي ، ما ورته وويل چې زه يواځې بيدېږمه تا نه په تکليف وم ،ځکه زه پوهېدمه چې ته راځې دا يې وويل او تر لاس يې ونيولم خپل ځان ته يې ورکش کړمه،کله چې يې زه تر لاس ونيولم له درده مي ورته پر سترګو توره شپه سوه،خوزه ډيره مجبوره ومه هيڅ بږغ مي بيا هم نسوای ورته کولای،او ورسره کښېنستمه .

احمد چې هررقم پوښتنه راڅخه وکړي ، زه ځواب نه ورکومه،تر څو چې يوه اوږده کيسه يې راته شروع کړه . ماورته ويلي هم نه و،کيسه يې وکړه خو زما سر هم نه سو باندي خلاص چې څه يې وويل،کله چې يې کيسه خلاصه کړه نو وروسته يې زما په ويښتانو کي لاس واچوې او سر يې را ګـروی .

ماورته وويل:

چې سر ګرول خو د ښځو کار وي ته خو نارينه يې ؛ما په دې خاطر ورته وويل چې ګوندي ننګ ورسي اوخواشنی سي او راته و وايي چې څه بالا خپلي خوني ته ، خو دا خبره يې راته ونه کړه، بيايې راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چي ته دونه ډیره راباندي ګرانه يې چي څه درته و وایم په همدې خاطر زه ستا سردرګـروم، دا چي ته په سر ګـرولوخفه کېږې نو ته بیا زما سر را وګروه .بې له دېنه چي ماورته ویلي وای ،زما په غیږ کي يې خپل سر کښېښودی چي اوس زماسررا وګـــروه.

ما يې هم سر ورګـــروی ،زما د سرګـیـرول ډیرخوند ورکی راته و يې ویل چي داسي په خوند سره ګـرول، خوزما د مور هم نه دي زده.

ماته چي يې دا وویل زه ډیره ورته خواشنې سومه نو مي سر دومره ټینګ ور و ګروی چي زما دا ګمان و چي اوس به يې د سر پوست وا وړي او ويني به سي، خو ده راباندي بږغ کړل ،که زما ټول پوست په نو کانو جلا هم کړې،لا به اف درته و نه کړم ،نور يې هم ټینګ را وګروه.

بیامي زړه ورباندي وسوځېدی بیا مي بیرته سوکه سر ورګروی.

بیا يې راته وویل:

زرغونې زما خو بیخي خوښه اوقبوله يې،ایا ستا هم زه قبول یم ؟که دي خوښ یم هم راته و وایه او که دي خوښ نه یم هم راته و وایه ،ځکه دا خو د زورکار نه دی بلکي د رضا کار دی،په دې کار کي باید چي د دواړو طرفه خوښه وي .

ما ورته وویل:

زما پلار او مور خوښ کړی يې، زما هم خوښ يې،ځکه زما اختیار د دوی په لاس کي دی.

ما چي دا ورته وویل دستي راپورته سو زما لاسونه يې مچ کړل او وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جار دي له دې نرمو او نازکو لاسو سم، چې دا خبره مې ستا له خولې څخه وا وريده، چې ستا خوښه سوه د هغوی خو بيخي خوښه ده .

ما هيڅ ږغ ورته و نه کی، نو دی هم وار په وار راسره سپين سترګی کيدی بيا يې زما پر مخ لاس راتير کی،ما ږغ نه ورته و کی،نو دی پوه سو چې څه نه وايي، نو يې ساتيری راسره شروع کړی او زه يې خپلي غيږي ته ورکش کړمه ،زما سر يې په خپل زړه پسي ونيوی؛ دومره ټينګ يې نيولی وو چې زما ساه بنده سوه او ځان مې په زورځني خلاص کی .

احمد راته و ويل:

که تا نه وای ايسته کړی ،ما به تر سهاره پوري له خپل زړه څخه نه وای ايسته کړی.

ما ورته وويل:

ما ته نو اوس اجازه راکړه چې ولاړه سم،تا قسم کړی و زه خو خپله نه درته راتلمه .

احمد راته وويل:

ورسه کور دي ودان چې راغلې ،زما خو دا خيال و چې نن به مې ستاسوپه کورکي اخيري شپه وي ،زما هم درته اجازه ده ورځه په مخه دي ښه. زه هم ځني راغلمه خپلي خوني ته او پر خپل ځای پرېوتلم، سهار راکښېنستمه چای مې پخې کړې د سهار چای يې هم راسره وڅښلې بيا ولاړی ډير خوشاله وو،کله چې دوکان ته تللی و نو هلته په دوکان کي چې به په مخه څوک ورتلل، نو دا کيسه به يې ورته کوله چې ما خو ماښام داسي شپه تيره کړه، داسي سات مې تير سو داسي او داسي... زه نو په دا کيسه نه ومه خبره چې ده هر چا ته ويلي دي،خو پلار مې باندي خبر وو ،هغه ته هم بل چا ويلي وه چې احمد ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وويل،اوس خوداسي وخت دی که یوڅوک یوه خبره وکړي نوهغه بل نفرته حتماً حال رسیږي. پلار مي زما سره سمي خبري نه کولې راڅخه خفه وو، ما دا ګومان کوی چي مریض سوی به وي پوښتنه مي ځني وکړه چي پلار جانه مریض یې،داسي بل رقم معلومیږي .

پلار مي راته وویل:

یا لوري جوړ روغ یم،هیڅ نه دي راسوي .

ماته یې داسي ویل ، اصلاً یې زه په ځان نه پوهولم ځکه زما څخه خوابدي وو،زما زړه طاقت و نه کی ،نو مي له مورنه پوښتنه وکړه چي مور جاني پلار مي مریض دی چي داسي بل رقم معلومیږي که کومه خبره ده او زه نه یم خبره؟

مور مي راته وویل:

مریض نه دی،ستا څخه خوابدی دی.

چي مور مي داسي راته وویل زه حیرانه سومه ، ما ورته وویل:

ولي زما څخه کوم بد کارسوی دی که څنګه؟

زما خوبیخي احمد ته پام لا نه وو ،نه مي په ذهن کي احمد را تېرېدی،چي هغه به کار خراب کړی وي.

مور مي راته وویل:

چي هغه څو ورځي مخکي چي احمد راغلی وو، بیا ته په نیمه شپه کي د احمد خوني ته ورغلې وې ،موږ نسو در خبر خو پلار ته دي کوم چا ویلي وه، چي احمد موږ ته داسي کیسه وکړه چي زه د دوی کره هروخت ورځمه،په ټول کورکي یې ازاد ګرځم ، لوري خلک څه پوهیږي چي تاسي واده سره کوی، خلک خو نور فکر کوي او په ذهن کي یې بل څه ور ګرځي ،ته یو څه احتیاط کوه لوري ،چي موږ بدنامه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او سترګې مو راټيټې نه کړې، پلار دي هم سپين ږيرى دى زه هم سپين سرې يم د غمونو تاب نه زه لرم نه دي پلار، په دا عمرچې بدنامي را واوړي ،نو به مو زهرې و چوي،کنې زه خو په تا ډير اعتبار لرم ،ته خو زما لور يې.

ما چې له خپلې مور نه دا خبرې وا وريدلې ، له احمد څخه مې ډيره خوا بده سوه .ځکه هامتل دى (چې که ښه کوې بد به حتماً در رسيـږي) ته خو هوښيار وې احمده، تا به ولې دا خبرې هر چا ته کولې،مور ته مې وويله :

څنګه اعتبار چې په ما لرې داغسې هم يمه، تاسو ما ته وويل چې له احمد سره واده وکړه ،کنې ما واده څه کوى،ما احمد څه کوى، خو مور مې په دا خبرو خطاکړله چې ما هيڅ هم نه دي کړي او اوس نو د احمد د راتلو په انتظار وم ،چې کله به راسي او زه به يې د ټول عمر خوا وربدوم چې بيا زما نوم هم وا نه خلي، احمد نو پوره يوه هفته وروسته د شپې زموږ کره راغى ، زما پلار او مور ورغله سترې مسې يې ورسره وکړه،خو زه ډيره وروسته ورغلم ما چې سترې مسې ورسره کول په عيني سترې مسې کې يې سترګه راته و وهل، ما په زړه کي ويل چې بـچــو زه اوته به وروسته سره ګورو،تر هر څه وروسته د خوب وخت سو او موږ ټول ځني راغلو خپلي خوني ته، احمد يواځي پاته سو. ما مي پلارته ويل :

مادرته ويلي وه چي زه واده نه کوم ،تاسو ورته مجبوره کړم او بل هغه بله شپه چي احمد راغلى وو زه دشپي ورغلمه ،ځکه ما ته احمد ويلي وه ،چي که رانغلې زه بيا ستاسو کورته نه راځم ،نو زه ستاسو په خاطر ورغلمه اوله احمد سره مي و ليدل ، ځکه ما ستاسو خوشالي په اوبو نه لاهــو کول ، تاسو زما او د احمد واده کولو ته ډير خوشاله واست،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه احمد کوم چې تاسو راته انتخاب کړی وو،هغه داسې کار وکی چې ټول کلي یې په دا یوه هفته کې راباندې خبر کئ،نو زه نن ورځمه ستاسو په مخ کې او هغه ته ځواب ورکوم ځکه چې نه یې ستاسو عزت ته وکتل اونه یې خپل عزت ته ،دا چې تراوسه مو واده نه دی کړی هرچاته کیسه کوي که مو واده وکې خو بیا ټولې دنیا ته وایې ،پلارجانه ماوبخښه چې زما څخه خوابدی یې.

پلارمې راته وویل:

چې یالورې داسې به هیڅکله هم نه کوې ،ته به له احمد سره واده کوې،خیر دی چې احمد هرڅه وایي و دې وایې ،خوته به هغه نه خفه کوې.

پلارمې نه غوښتل چې هغه ته ځواب ورکړم ،نو مې ورته وویل:

ستاسو چې خوښه نه وي نو بیانه ورته وایم،اوس ورځمه ورسره وینمه ځکه نن ئې بیا راته وویل چې زه درته انتظار یم ایا ورسم پلارجانه؟

پلارمې هم اجازه راکړه چې ورسره و وینم،نو زه هم راغلمه د احمد خونې ته ،ډیره ورته خواشینې وم چې هر څه به ورته وایې،دروازه مې ورخلاصه کړل او خونې ته ورننوتلمه.

احمد هم له ځایه را ولاړسو غوښتل یې چې لاسونه زما په غاړه کې را واچوي، ما یې لاسونه په زور له ځانه ایسته کړل .

ماته ئې وویل:

ولې مې لاسونه نه پـرېـږدې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لاس څه نور زه نه غواړمه چي درسره و وينم،دغه مو اخيري شپه ده . بيا زما نوم په خوله وانخلې او نه بيا زموږ کره راسې، تا ولي خلکو ته د هغه تيري شپې کيسه کړې وه،تا ته دا کيسه کول معمولي کار ښکاري،خلک خو دا نه وايي چي دوی واده کيدونکي دي،هغوی خو نور فکرونه کوي ، چي کوزده يې نه ده کړې او دی هلته سهار او ماښام ورځي ،ته په دې پوهيږې که يا ؟

احمد راته وويل:

دا خو بيخي معمولي خبره ده ،خلک دي هرڅه وايي زما يې په څه زه خو په رښتيا هم واده درسره کوم، ستا سره ټول ژوند همداسي خوشاله تيرول غواړم ،ما خپله خوشالي نسوای برداشته ولای ځکه مي هرچاته و ويل ،هغوی هم په دې خوشاليږي،په دې کي بيا د خلکو څه گټه ده چي بل گمان به کوي.

ما ورته وويل:

چي ستا خبره هم صحي ده ،چي خلک زما او ستا په مينه څه کار لري خو په هغه وخت کي چي زما او ستا واده و سي هغه وخت که هرڅه هر چاته و وايې پروا نه کوي .کله چي مو واده وسو بيا که هر چا ته هر څه وايې و وايه او هر څه چي کوې بيايې کوه،نن زه د همدې خبرو لپاره درته راغلې يم،چي بيا چاته داسي خبري و نکړې په دې ته پوه سه نور نو زه ځمه درڅخه،زه ځني را ولاړيدمه خو احمد ترلاس ټينگه کړم، ما ځان ځني خلاصوی خونه يې ايله کولم،ځني زور مي کړل ځان مي ځني خلاص کی،خو بيا يې ترلاس ټينگه کړمه ما بيا ځان ځني خلاص کی،دا واري نو دومره راته خواشينی سو چي له ډيري خواشينی څخه يې پر دا مخ داسي ټينگه چپلاخه راکړه چي پر سترگو مي توره شپه سوه، زه خو ومه ورته خواشينې چي چپلاخه يې راکړه بيا خو مي بيخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه ورته و ایشېدله، نو ما ته چي هم خدای (ج) زور راکړی وو داسي ټینګه چپلاخه مي پر دا مخ ورکړه او له خوني څخه را و وتلم، د را وتلو په وخت کي یې راته وویل چي نن مو اخیري شپه ده بیا به نه سره وینو .

ما ورته وویل:

چي خدای(ج) مو دي نه سره یوځای کوي ،بیا چي زما خواته را وه لا نه ګورې او نه بیا زما نوم واخلې،وروسته له نن څخه نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم،دا خبري مي ورته وکړې او له خوني را و وتم، له ځان سره مي دا فکر کوی چي دا خو مو واده نه و سره کړی تر دې حاله ورسیدو،که مو واده سره کړی وای بیخي به مو ډانګیان سره ګرځول، ډیره خواشینې وم او خوامي هم بده وه خپلي خوني ته راغلم اوپرځاي مي پرېوتلم ،هیڅ خوب نه راتلی تر ډیره ویښه وم چورتونه مي وهل چي ښه سو ځني خلاصه سوم، ما به دا ټول ژوند په دا رقم له هغه سره څنګه تیر وی،زه چي راغلمه مور او پلار مي لانه وه بیده سوي،زما څخه یې پوښتنه وکړه چي څه کیسه پېښه سوه،ما هم هغوی ته ټوله کیسه وکړه،د پلار مي ډیره خوا بده سوه ماته یې وویل چي ښه کار دي نه وکی، ما ورته وویل په دې کي زما څه ګناه ده ،دی چي زمانوم بدوي او ستا عزت ته په سپکه ګوري ،نو ما نسوای زغملای،وروسته بیا مور ټول بیده سوو،که څه هم ماته هیڅ خوب نه راتلی یو وخت و بیده سوې وم،سهار ډیره ناوخته راکښېنستمه ، د سهار چای مي تیارولې ،چي مور مي راته وویل :

چي احمد تللی دی .

ماورته وویل :

د هغه نوم بیا مه را اخله ،ښه سو چي ولاړی،د هغه څخه وروسته احمد بیا نه دی راغلی او نه بیا ما لیدلی دی. نو دا وه زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد کیسه چي درته ومي کړه ،ستا ماسیوا بل چاته مي ویلې هم نه ده،ما غوښتل چي تا ته هم دا کیسه مخکي له مخکي وکړم، او له هر څه دي خبر کړم، بیا مي ویل چي که درته و وایم نوبه راڅخه خفه سې او تا به هم له لاسه ورکړم ،ښه سو چي ته خپله خبرسوې او تا خپله پوښتنه راڅخه وکړه ،نور که کومه بله پوښتنه لرې چي ځواب یې درکړم .

ما ورته وویل:

یا بله پوښتنه خو نسته،خو احمد یو رقم وایي او ته بل رقم وایې، اوس زه په دوو کي حیران یم چي پر چا باور وکړم ستا دا ومنم او که داحمد دا ومنم.

زرغونې راته وویل:

چي احمد خو غلط سړی دی هر څه به یې درته ویلي وي او ما که یوه ورځ هم درواغ درته ویلي وي،نو زما خبره نه بلکي د احمدخبره ومنه .

ما ورته وویل تا خو رښتیا هم درواغ نه دي راته ویلي، اوس به دا کیسه پر همدې ځای پرېږدو زه به ګوندي نورمعلومات هم ترلاسه کړم ،دا خبره مي زرغونې ته وکړه او بیده سولو ،سهار مي چای هم له زرغونې سره وڅښلې او راغلمه کورته،په دې فکر کي وم چي دا اوس څنګه کیسه ده،احمدیوڅه وایي او زرغونه بل څه ،زرغونه هم د درواغو نه راته معلومیږي او هغه به ولي درواغ وایي ،کیدای سي چي احمد دروواغ راته ویلي وي ،خو احمد هم دروواغجن نه راته معلومېدی ځکه هرڅه چي یې راته ویلي وه هغه هم صحي وه او دزرغونې په ټول کور خبر وو،دا ځان سره حیران ومه چي د چا په خبرو باور وکړمه، احمد وایي زه نه یم ملامت خو زرغونه چي ده هغه ډېره چلبازه ده ، او زرغونه وایي احمدغلط سړی دی،خو زه به د دوی کیسه له کوم بل چا څخه ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه وم، دا کیسه به یو څو عمر پر خپل حال پرېږدم ،کیدای سي په هر څه خبر سم،خیر په دې کي درې ورځې و وتلې،نه زه د زرغونې کره ورغلی وم او نه هم د احمد دوکان ته،یوه ورځ مي د کور لپاره سودا راوړله، سودا مي واخیسته او راځمه کورته چي یو ناولده سړی په مخه راغلی او زما سره یې ستړې مسې وکړه ما هم ستړې مسې ورسره وکړه او راته وې ویل زه له تا سره کار لرم،ما ورته وویل څه کار راسره لرې څنګه کار راسره لرې دلته راته و وایه،دې ناولده سړي راته وویل چي پټ کار درسره لرم یو ګوښې ته به سو،زه هم یو غلي ځای ته ورسره ولاړم او ورته ومي ویل چي څنګه کار راسره لرې؟

دې ناولده سړي راته وویل:

چي زما نوم سمع الله دی او زه د احمد له نږدې ملګروڅخه یم، په هغه ورځ چي ته د احمد دوکان ته راغلی وې، نو احمد موږ ته ستا په باره کي وویل چي د زرغونې پلار را استولی وو.

ما ورته وویل:

زه پوه نه سومه چي ستا مقصد څه دی.

سمع الله راته وویل:

چي ورور زه تا ته د احمد په سترګو ګورم په دې کي زما کوم مقصد نسته صرف ستا او د احمد خوشالي زموږ ارزو ده ،تا ته چي احمد هرڅه ویلي دي هغه رښتیا دي، زه د قیامت په ورځ هم دغه شاهیدي ادا کوم چي احمد په حقه دی او زرغونه اوکورنۍ یې چلبازه دي، ته به یې هم شاید خطا ایستلی یې.

ما ورته وویل:

چي صحي ده سمع الله جانه زه هم درسره قانع یمه زه هم په همدې کوښښ کي یمه چي په اصلي موضوع باندي ځان پوه کړمه،اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداسي وخت دی چي په هيڅاهم باورنسته او نه د باورکولو څوک پاته دي، زه به يو څو ورځي لانور هم صبر سم چي څنګه کيسه ده او څه پيښ سوي دي.

سمع الله راته وويل:

چي زما هم داغسي درسره خوښه ده خو زه دومره درته وايم چي زرغونه ډيره چالاکه او بيداره نجلۍ ده،چي تا په کوم جال کې بند نه کړي.

ما ورته وويل:

زه اوس ورسره پوه يمه،ته بيغمه اوسه زه هر څه انشاءالله سموم، ، نو مي د سمع الله سره خدای پاماني وکړه او سره رخصت سولو،د سمع الله خبرو بيخي وګنډلم دا ځکه،چي زما ډير شک پر احمد راتلی چي کيدای سي دی هم دوراغ راته وايي او دی ملامت دی،د ځان د سپيناوي په خاطرهرڅه وايي او زرغونه رښتيا وايي ځکه چي درواغو ته څه حاجت لري، خو چي سمع الله کيسه راته وکړه،نو پر زرغونه مي يو څه شک راغی چي کيدای سي دا به هم ملامته يي او فساد به هم په دې کي وي او د پخوانيو خلکو متل را ياد سو چي په دريو شيانو اعتبارکول ښه نه وي لکه ښځه ، آس او اسلحه دا درې واړه شيان د باور کولو نه دي، د زرغونې په چالاکۍ کي مي چورت وهئ چي له چا به د دې په باره کي پوښتنه کوم څوک به هغه ښه پېژني او څوک به ښه په خبر وي چي معلومات راکړي، ځکه په زړه کي مي خيره ورته پيدا سوه په خپله مينه باندي مي شک سو، خو داسي څوک مي په ذهن کي نه راګرځيدل چي پوښتنه ځني وکړمه او بل زرغونې خپل ځان داسي سپين راته ښودلی وو لکه ملايکه، بس نومي بيا د زرغونې د کور دتللو لپاره نيت و تړی چي ورځم به،نو مي د ماښام انتظار کوی چي ماښام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورسمه او له زرغونې سره نوي خبري وکړم او دليدلو لپاره يې هم ناقراره وم ،په هرصورت ماښام سو ډوډۍ مي کور و خوړله او د زرغونې پر لور ور روان سومه، د زرغونې کورته ورغلمه ګورم چي پلار او مور يې دواړه هلته وه،خو زرغونه نه وه له دوی څخه مي پوښتنه وکړه چي زرغونه چيري ده ؟

دواړو په ډيره وارخطايي وويل:

چي زرغونه د خپلي خورلڼي (ملګري) ميلمنه وه ،دا نه ورسره تلل خو هغې نجلۍ مور ته ډيري زارۍ وکړې،نو مور هم ورته وويل بيا داهم ورسره ولاړه،نونن هلته تللې ده.

داچي يې راته وويل نو مي په زړه کي د سمع الله خبره رايادة سوه،چي راته ويلي يې وه چي زرغونه ډيره چالاکه ده چي په تا کوم فساد ونکړي نو مي دوی ته وويل:

ښه سو چي ورسره تللې ده دا به هم ديغ سوې وه،يو څه پام به يې هم په بله سي اوتاسو هم ښه کار کړی چي ورسره پرې ايښې مو ده،نو مي له دوی سره چای وڅښلې او ورته مي وويل چي د هغوو کور چيري دی؟

دواړه وارخطاسول،چي که ستاپه کاروي مور به يې راولو.

ماورته وويل:

يا اوس خو دراوستلو وخت نه دی د هغې ملګري کوريې چيري دی ؟

بيا هغو وويل دغه نږدې کور دی کور يې راته و ښودی، که څه هم دوی ډير راته ټينګ سول چي پاته سه، خو زه نه ورسره پاته کېدلم، له کوره چي يې را وتلم نو د زرغونې مور راته وويل:

چي که زرغونه دلته وای بيا هم تللې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وخندل چې هو بیا هم تلم،ځنې راغلمه کورته ،په کور کې دا سودا راولویده چې راسه د همسایګانو کره د زرغونې پوښتنه وکړه ،کیدای سي ربښتیا او درواغ به یې درته معلوم سي،نو راغلم دزرغونې د ملګري کورته، دکور دروازه مې په ډیر غټ زړه سره وروټکول،یو لس کلن هلک را ووتی دروازه یې راته خلاصه کړه پوښتنه یې راڅخه وکړه څوک یې او څه غواړې؟

ما ورته وویل:

زه د زرغونې د اکا زوی یمه،مور یې یو څه مریضه سوه،که زرغونه راخبره کړې چې کورته راسي،هغه ستاسو کره میلمنه ده،ماته یې مور وویل چې زرغونه راخبره کړه چې ژرراسي،که ته ورته و واې ښه به وي .

هلک راته وویل:

کوردي غلط کړی دی ،کیدای سي بل ځای تللې وي ،زرغونه خو زموږ کره په دا کال نه ده راغلې او نه هم زما خور د هغې ملګرې ده اونه یې موږ کورته راپرېږدو.

ما ورته وویل:

راغلې ده ته به نه یې په خبر.

هلک وویل:

چې زه به په خپل کور نه یم خبر عجبه خبره کوې.

ماورته وویل:

ښه دی نو ولاړ به سم ،زه ځني را رهي کیدم چې دا هلک راته وویل:

چې ستاهم انډیواله ده؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خبره پوه نه سومه،زرغونه خو زما د اکا لور ده او زه دلته د هغې مور رالېږلی یم مور يې مريضه ده او هغه يې غواړي.

هلک راته وويل:

هغه خو د ټولو د اکا لور ده ،د اکا د لور په نامه د ټولو سره انډيوالي کوي ته نو کم نه يې په خبر،ستا به هم انډيواله يې اوس هسي ماخطا باسي

دا خبري چي هلک راته وکړې نوباندي شکمن نه بلکي باوري سومه،چي ټوله کيسه په زرغونه کي ده ،هلک ته مي و خندل چي ته هم راخبر سوې؟

هلک راته وويل:

په ډيرو خبر ومه او ليدلي مي وه خو ته مي تر اوسه نه وې ليدلی، خو اوس در خبر سوم چي ته يې هم انډيوال يې.

هلک ته مي وويل:

ته يو داسي وخت را وښيه چي زه او ته دواړه يوائځي سره و وينو او په همدې باره کي خبري وکړو؟

هلک راته وويل:

هر څه خبره چي کوې اوس راته و وايه زه بيا نسم درسره ليدلای . ما ورته وويل:

چي صحي ده زه د زرغونې په باره کي ستا څخه يو څو پوښتني کوم هيله کوم چي صحي ځواب راکړې؟

هلک راته وويل:

چي څه صحي ځواب يې غواړې، مور ټوله ځني په عذاب يوو،ډير ناولده خلک يې کور ته ځي او راځي،د دوی له خاطره دا ټوله کوڅه ورسره بد نامه ده او خلک په دې کوڅه پسي ډيري خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي،ته د دوی په باره کي نور زما څخه څه پوښتني کوې؟هغه ده خپله مور يې نه ده باندي خبره چي چيري تللې ده اوګوره له چا سره به تللې وي او زموږ کوريې ورښودلی دی زموږ دکور په بهانه ګوره چيري تللې وي، زموږ کور يې لاهم بدنامه کی، نور نو کومه بله پوښتنه سته چي درته و وايمه.

زه له هلکه څخه ډير و شرميدمه ،کله چي هلک دا خبري راته کولې ما خپل ځان داسي احسا سوی لکه پر اور چي ولاړ يم اوکيسه راته کوي،نو مي دا هلک ته وويل:

يا بله پوښتنه نه کوم بس دغه کفايت کوي تشکر ،ما چي هلک ته تشکر ويل د هلک پلار، هلک ته وربږغ کړی زويه څوک دی او څه غواړي؟

هلک هم ښه بيداره اوچالاکه و،داسي يې نه دي ورته ويلي چي دزرغونې پوښتنه کوي نو يې پلار ته وويل:

ناولده سړی دی کور يې غلط کړی و ما هغه کور ور وښوی کوم چي ځني ورک سوی وو.

پلار يې ورته وويل:

چي په دومره وخت کي دي لا نه دی ور ښولی؟

هلک ورته وويل:

ور ومي ښوی،نو مي هلک ته لاس پورته کي او ځني راغلم کورته، کور ته چي راتلمه په لاره نه پوهيدم ، په ځای کي پرېوتلم د خدای (ج)شکر مي و ايستی چي واده مي ورسره و نسو ، په لږوخت کي يې په دومره کيسو خبر سوم نوري پټي کيسې به يې څومره کړي وي او مور او پلار يې هم دروا غ درته ويل، چي د همسايه کره ميلمنه ده، بس خپل تندی مي وټکوئ چي لا به څومره نوري سختۍ و وينې، احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریب رښتیا ویل، سمع الله او د زرغونې همسایه هلک، هم نه وه ملامت چې ویل یې زرغونه ډیره چالبازه ده ،نو مې دا تصمیم و نیوی چې صبا به احمد ته ورځمه او له هغه سره به دا ټولې خبرې شریکوم، چې هغه په دې کې څه وایي. کله چې سهار سو نو راغلمه د احمد دوکان ته ،احمد چې زه ولیدمه راولاړ سو او په غیږ موسټرې مسې سره وکړه،دننه په دوکان کې کښېنستو؛چای یې راته راوړلې او د زرغونې بحث یې راسره را واخیستی، چې څنګه دې کړه کیسه څه معلومات دې تر لاسه کړی که یا؟

ما ورته وویل:

چې دې کیسې خوزه خوار او زار کړی یمه، دومره وخت لاهم نه دی تیر سوی په دومره کیسو یې خبر سومه او ډیر یې و ځورولم،ته به یې څومره ځورولی یې،خیر له زرغونې نه به ګیله نه کوو، له خپل قسمته به ګیله کوو.

احمدراته وویل:

ولې څه کیسه پیښه سوې ده .ما خو په خبر که؟

ما ورته وویل:

که مې کیسه درته وکړه نو زړه او غوږونه به دومره طاقت ونه لري چې وایې وري او و یې زغمي؟

احمد راته وویل:

زه خوپخوالا هم خوار او زارسوی ومه،ښه ده چې نورهم ښه خوار اوزار سم.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دي مه خواروزار کوه،کیسه داسي ده ،نو مي له سره تر پایه ټوله کیسه ورته وکړه،چي زه او ته لاشکایت هم ځني کوو،چي ولي يې زموږسره داسي وکړل.

کله چي مي احمدته دا کیسه کوله نو ډیر زهیر سو او ډیره خوايې هم بده سوه، راته وې ویل:

زه پخواهم په دې پوهېدمه چي زرغونه به له کوم بل چا سره هم مینه کوي ،خو ځان ته به مي خپله د لاسایې ورکوله چي داسي کله کیدای سي زه هم زیاته مینه ورسره لرم او زرغونه هم زیاته مینه راسره کوي او زماشک اوس رښتیا سو، زه هغه وخت لا ورباندي شکمن وم،چي ماته خپله زرغونې ویل چي زه له تاسره ډیره مینه کوم،خو وروسته يې زما مینه هیره کړه او خپل د خاله زوي يې انتخاب کی او اوس يې خپل د خاله زوی هم هیر کړی دی او له بل چا سره مینه کوي ،نه پوهېږم د دې ښځه يې هدف څه دی ،دا دی شک مي په یقین بدل سو ما خو په رښتیا مینه ور سره کوله زه نو د دې په دا کیسو څه خبر وم او څه به خبرېدمه، چي تا نه وای راته ویلي ،زما زړه خو له هغه وخته څخه هم خوږین وو او اوس چي دي دا کیسه راته وکړه خو بیا بیخي خوږین سو او دا رښتیا ده چي په ښځه باور کول د ځان تباه کول دي،ښځي ځومره مکاري وي،په یوه ساعت کي لس رقمه کیږي په یوه حال نه وي.

ماور ته وویل:

چي ر ښتیا هم ښځه د باور کولونه وي، که دي باور په وکی ځان ته دي اور واچوی ، ښه اوس دا راته و وایه څه کوو او څه نه ورسره کوو، ځکه زه او ته دواړه د زرغونې ښکار سوي یو.

احمد راته وویله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خو دا خوښه ده چي له دې نه وروسته به يې پسې ايله کړو ،زه به هم لاس ځني واخلم او ته هم لاس ځني واخله.

ما ورته وويل:

دا خوښه کاردی چي بيخي يې هيره کړو،خو که مو اوس همداسي پرېښوده، نو زما او ستا غوندي به نور ځوانان هم د دې ښکار سي،زما او ستا غوندي نور به هم همداسي په اورکباب کړي،دنوروځوانانو د ښکار ښخه به يې را وګرځو،څنګه داسي دي نه خوښه.

احمد وويل:

داغسي مي بيخي خوښه ده خو څنګه به ورسره وکړو چي نورځوانان ددې له ښکاره وساتو.

ماورته وويل:

په دواړوسره به يو پلان ورته جوړ کړو.

احمدراته وويل:

صحي ده نن شپه ته هم يو پلان جوړ کړه او زه به يې هم جوړ کړم،که د هر چا پلان کامیابه وو نوبه هغه پلان تطبيق کړو.

ما هم له احمد سره همدا خبره خوښه کړه او ځني راغلمه کورته ،په کور کې مي چورت له زرغونې سره سو ،چي که دي پسي پرېښوده هم به دي طاقت نه کيږي او که داسي ورسره و نه کړې نور ځوانان به زما او داحمد غوندي خطا باسي او د هغوی ژوند به ور تباه او بربادکړي ،ځکه دا خو د هر چاله ژوند سره لوبي کوي ژوند يوه لوبه ورته ښکاري ،دا يو هسي کار ورته معلوميږي ،بيا مي تير سوي يادونه راپه زړه سول ، چي ما به دا ويله چي خدايه(ج) ته يې رانصيب کړې، بې زرغونې ژوندکول راته ډيرسخت او ستونزمن دي ،خدايه(ج) زه نور هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تا څخه نه غواړم مال او دولت نه غواړم ،فقط چي زرغونه مي نصيب سي ،هغه مي مال دولت او هرڅه دي . بيا به يې دا دوکه را ياده سوه،چي خدايه(ج) څنګه زمانه سوه، يو زړه له ميني او محبت او ارمانونو څخه ډک وي او بل زړه له چمبازۍ مکارۍ او فساده،کاشکي خدايه (ج) زرغونې هم لکه ما چي دومره له حده زياته مينه ورسره درلوده اوکوله ،دې هم په پاک زړه راسره مينه او محبت کواى ، څومره خوند به يې کړى واى،ما خو زرغونه ستا څخه خدايه(ج) پردې دنيا څه په هغه دنيا هم خپله همسفره غوښته ، خدايه(ج) بيشکه ستا او د انسان اراده سره يوه نه وي،بيشکه ته تر مور او پلار زياته مهربانه يې ،بس مانو دغه اهــونه اوفريادونه کول خوهيڅ څه په درد نه راته خوړل ، او دا هم ر ښتيا دي چي د چا عمل ته نه بلکي د هغه زړه ته کتل په کار دي،نو مي له ځان سره خپل پلان جوړ کى چي کله احمد هم خپل پلان راته و وايه نو بيا زه هم خپل پلان ورسره شريک کړم ،خير دغه شپه مي ترسهاره هيڅ خوب و نه کى، سهار سو او د احمد دوکان ته ورغلمه ،له ستړې مسي وروسته يې راته وويل:

چي ما خو پلان په داسي رقم سره جوړ کړى دى،چي ماښام يې کور ته د انډيوالانو سره ورځمه او په زور يې له کوره را باسمه خپل کور ته يې راولمه او ورته وايمه، چي ولي بې وفا زه خو ستا په اميد تراوسه پوري ناست يم ،ته مي تل ازاره وې او زما توانايي،قدرت او عزت ته وې ،تا ما ته په خپله وويله چي واده به اوس نه کوو يو څو عمر به صبر سو واده خو اسانه دى هر وخت کيږي، او په هغه سر بيره دي نور انډيوالان هم پيدا کړل،ما به تا ته دومره مينه درکړې وه چي هيچا هم نسواى درکولاى،ما څومره تکليفونه په تا ګاللي څومره خوارى مي زغملې څومره مصرفونه مي درباندي کړي او ته له نورو سره هم جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې، زماپه مينه کې څه کمی وو، دا دی اوس مې په زور راوستلې او په زور واده درسره کوم که ستاخوښه وي که نه وي، که ستا رضاوي که نه وي، يو څو عمر به راسره وي وروسته يې طلاقه وم، څومره خواری چې دې پر ماتيري کړي دي ، هغومره خواری به زه وربانديي راولم، ترڅو نور هم عبرت ځني واخلي، ما خو داسي پلان جوړ کړی او زما دانډيوالانو هم داسي راسره خوښه ده ،زما خو دغه پلان دی ايا زما پلان دي خوښ سو؟

ماورته وويل:

چي ياستاپلان مي بيخي نسو خوښ، احمده وروره داسي به نه ورسره کوو،داسي به وکړو چي نن ماښام به زه او ته دواړه ورسو د زرغونې کور ته ،چي ټول سره يوځاي سوو،نو به دا خبره دزرغونې له پلار سره ياده کړو چي دا دی موږ دواړه راغلي يو،په موږ دواړو کي اوس چاته زرغونه ورکوی،زه او ته خو يې نه کوو خو دوی ته به داسي و وايو چي دوی څه وايي،د دوی درواغ به ځان ته معلوم کړو ځکه د درواغو منزل لنډ وي او دد وی په مقصد به پوه سو چي اصلي مقصد يې څه شي دی او بل دا چي په زور هيڅ نه کيږي که و سي هم مزه نه کوي،خلک به بد وايي او له پيغوره به خلاص نسې په نرمۍ په خوشالۍ په خندا به ورته ووايو چي کوم يوه ته يې ورکوې او کوم يو دي له موږدواړو څخه خوښ دی، که څه هم زه ځني تيريم او په کار مي نه ده، هغه مينه يې زما بس ده کوم چي مي مخکي ورسره کوله او هغه مينه به ترمرګه پوري په خپل زړه کي پټه ساتم، مګر وروسته له دې نه مخامخ ورسره مينه نه کوم،نو دغه کاربه ورسره وکړو او دا به هم ورته و وايو چي موږ ستاسو په هرڅه خبر سوي يو،خو دا خبره به هغه وخت ورته کوو چي دوی مو له خپل ټول کارو څخه خبر کړي ،کله چي خبر سوو نوبه ورته و وايو چي پس له دېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بیاداسي کار له هیڅ سره نه کوي ،نو دغه بیا زما پلان دی څه که ته څه پکښي واې هغه ستا خوښه ده؟

ما چي احمد ته دا خبري وکړې ،نو احمد شاباسی راکی چي ستا پلان صحي دی، ماښام به دواړه ورسو که الله(ج) راسره مل و،خو ته به د ماښام ډوډۍ زماسره خورې، وروسته تر ډوډۍ به ورسو.

ما هم نورڅه ونه ویل او ورسره ولاړم،ډوډۍ مي داحمد سره و خوړله او وروسته دواړه روان سولو د زرغونې پرخوا ،کور ته چي یې ور و ورسیدو ،نو دروازه بنده وه احمد ورووټکوله ، دروازه نظرجان اکا خلاصه کړه ،نظرجان اکا چي احمدولیدی نو ورته و یې ویل: ته، ته او دا ځای، زه پوه سومه چي نظرجان اکا وارخطا سو ،نو زه ورمخته سومه او ستړې مسې مي ورسره وکړه ،وروسته موږ درې سره ولاړلو دننه کورته اوپه خونه کي کښېناستو، د زرغونې مور هم راغله او زرغونه هم راغله له موږ دواړو سره یې ستړې مسې وکړه، زرغونې زما سره ښه ستړې مسې وکړه ،خو د احمد سره یې په مات زړه ستړې مسې وکړه او نظرجان اکا زرغونې ته وویل چي دوی ته ډوډۍ تیاره کړه .

ما ورته وویل چي ډوډۍ خو مو خوړلې ده او چای مو نه دي څښلي، چای دي راته راوړي.

زرغونه هم ولاړه په چایو پسي ، ما او احمد ته یې چای راوړلې د زرغونې د لاس چای وې څومره خوند به یې کړی وي،نظرجان اکا احمدته وویل:

دا ډیرعمر تیرسو هیڅ درک دي نه وو ، زموږڅخه خوا بدی سوی وې ؟

احمد ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هيڅ کله هم له هيچانه نه يم خفه سوی او نه خفه کېږم تاسي خفه سوي واست ،زه خو دورځي په دوکاندارۍ اخته يمه او دشپې له خوا څخه ډير ستړی ستومانه يم کورته ولاړ سم اوبيده کېږم،احمد نور هم غوښتل چي يو څه ورته ووايي ، نو مي احمد ته ستر ګه و وهله چي کار مه په لره، کوريې ودان نو ده هم نور څه نه ورته وويل صرف دا خبره يې لاورته وکړه چي دکور له خوا راباندي بنديزونه هم وه ، نو په همدې خاطر زه نه راتلمه.

نظرجان اکا ورته وويل:

هو موږ خوارانو ته نو کله څوک وخت پيدا کولای سي چي پوښتنه مو وکړي، دوی دغه پوښتني اوګيلې سره کولاې ، ما احمدته وويل دا ګيلې اوس پرېږده راځه اوس اصلي موضوع ته په ګيلو اوس څه نه جوړيږي.

احمد هم راته وويل:

چي صحي ده موضوع ته ورته شروع کړه.

نو ما هم نظرجان اکاته وويل چي مونږ خو دا دی دواړه راغلو او دواړه درته حاضر يو ،تا راته ويلي وه چي ما خو زرغونه له احمدسره واعده کړې ده،نو اوس زرغونه ته چاته ورکوې؟ ،که يې ماته راکوې نو احمد په ما راضي دی ،که يې احمد ته ورکوې زهورباندي راضي يم اوکه يې احمد ته ورکړې زه به خوشاله هم سم ځکه ترما دی ډيره مينه ورسره کوي؟

نظرجان اکا وويل:

چي ولي نه تاسي دواړه ښه ځوانان ياست او زما دواړه خوښ ياست زه په تاسو دواړه خوشحاله يم چي زما لور په تاسو کي د هر يوه سي زه ورباندي ډيرخوشحاله يمه ،داچي ته او احمدسره راضي سواست

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست،نور نو دا خوښه او انتخاب خپله زرغونې ته پرېږدم،ځکه اوس زه تاسي نسم انتخابولي ماخپله واعده پرځای کړه، له احمدسره مي دغه واعده کړې وه چي زرغونه به ستاوي اوزه يې تاته درکوم،اوس چي دواړه راغلي یاست نو انتخاب به دزرغونې او مور يې وي،هر يو چي يې په تاسوکي انتخاب کی هغه ته دي دا دوستي مبارک وي،مخکي زما خوښه وه خو اوس دا خوښه دوی ته پرېږدم .

ماور ته وويل:

دا اختيار ولي اوس دوی ته ورکوې،مخکي به دي هم دا اختياردوی ته ورکوی په دې کي بيا ستا څه مقصد دی چي له خپلي خوښي تېرېـږې او خوښه دوی ته ورکوې؟

ماچي نظرجان اکا ته دا خبري وکړې نو زرغونه راباندي راوغورځيده او راته و يې ويل:

اوس هر څه زما په خوښ دي ځکه زه اوس په هرڅه پوهېدلې يمه،زه نه ستا سره او نه د احمد سره واده کوم،ځکه ما دافيصله کړې ده چي زه بايد د خپل پلار او مور خدمت وکړم ،که زه واده وکړم نو به زما پلار او مور څنګه خپل خدمت په يواځي سره و کولای سي او بل زما عمر لا د واده کولو نه دی، زه تر اوسه لا کوچنی يم او واده کولو ته اماده نه يم،زما اوس په دې سر خلاص سوی دی چي د ځوانۍ او واده کولو د ژوند ډير توپير سته او د واده په ژوندکي چاته ډير مسوليتونه وي، چي زه هغه مسوليتونه اوس نسم پرځای کولای او ترڅو چي هغه مسوليتونو ته چمتو شوې نه يم واده نه کوم،واده خو هر وخت کيږي،زرغونه وار په وار جدي کيده،ترڅوخپل پلار او مورته يې وويل:

چي تاسي ولاړ سی زه د دوی سره ښه پوهېږم تاسي بې غمه پرېوزی،زه له دوی سره نن فيصله کوم اوتاسي به سهار له هر څه نه خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سئ ،هغوی هم دواړه ولاړل خپلي خوني ته،موږ درې سره پاته سولو،زرغونې خبري شروع کړې خپل ځان يې سپينوی چي تاسو زه ډيره و ځورولم ،زه مو بې اوره پخه کړمه،پر ما مو ډير ظلم کړی دی دومره ظلم مو پر ما کړی چي بيخي زه مو بد نامه کړمه او تاسي لکه چي ما بدنامه کوئ،زما په بدنامی پسي مو پايڅې راپورته کړي دي ، بل ښه مو هيڅ نه د ي را رسيدلي،نه يې را رسوي .

ما ورته وويل:

موږ تا نه بدنامه وو ،تا موږ بدنامه کړو او خپل کور کلی دي هم ټول بد نامه کړی،ستا له وجي ټوله کلی بدنامه دی ټوله دنيا در خبره سوې ده ، ته نورموږ ته ځان مه سپينوه نو مي څه چي کيسې له هر چا چي مي اوريدلي وې هغه مي ټولي ورته وکړې ،بيامي ورته وويل:

چي زه خو تر دا اوسه هم ستا په کيسو باور نه کوم او نه مي زړه ته لويږي چي ته به داسي کارونه کوې، موږ ستاسره ظلم نه دی کړی تا له موږ سره ظلم کړی موږ خو هر څه درسره کوله ،مګر تا زموږ مينه او محبت له خاورو سره خاوري کړل.ولي دي داسي کول، اول دي احمد د ميني په جال کي بند کی او وروسته دي زه د ميني په جال کي بند کړمه او نور به دي څومره ډير په جال کي بند کړي وي.

بيا احمد ورته وويل:

رښتيا هم تا داسي کارونه کړي دي چي زما عقل يې بيخي نه مني،تا زموږ له ژوند سره لوبي کړي دي ،زموږ مينه يو لوبه درته ښکاريد ه،ولي دي داسي راسره کول،ما ستا په خاطر هر کار کوی او ما به دا ويل چي ته هم هر کار را سره کولای سې ځکه زماسره مينه کوې،خو هر څه دي په اوبو را لاهو کړل،زما مينه درته مسخره معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوه ،خوزه څه خبروم چي ته به داسي بې وفا يې ،په ظاهره کي خو وفاداره معلومېـــږې خوپه باطن کي....څه درته ووايم.

زرغونې چي زما او احمده څخه دا خبري وا ورېدلې، نو پوه سوه چي زما له هرکاره خبر سوي دي،نو په دې ويلو سره شروع سول ،زه ستاسو هر څه منمه اوهرڅه مي کړي دي ، نن زه تاسو ته د ځان په باره کي مکمل معلومات درکوم، زه منمه زه ستاسو د دواړو ګنهګاره يمه او تاسي ته ملامته يمه، ښه سو چي تاسي راباندي خبر سواست او دا دی اوس دواړه حاضر ياست زه ستاسو په شان شل نور عاشقان هم لرم، په دې خاطر چي د دې کور مشره او کشره زه يمه،ياني ټول د کور ضرورت زه پوره کومه ،ځکه پلار مي سپين ږيری دی هيڅ کار نه سي کولی او مور مي هم سپين سرې ده د خواری کولو او د بل د مزدوری کولو نه ده،نه مي د پلار جايداد سته او نه مي هم د مور کوم جايداد او ستمني سته،نه ورونــه يا داسي خپلوان لرم چي هغه زموږ سره مرسته او همکاري وکړي او مجبوره يمه چي له تا سره د احمد سره او د نورو سره په دغه رقم انډيوالي وکړمه او د کور ضرورت له همدې لاري پوره کړمه ما تاسو ته نسوای ويلای، چي زه له همدې خاطره ستاسو سره او هم له نورو سره مينه کوم،تيره شپه چي ته راغلی وې، رښتيا هم زه دهمسايه په کورکي نه وم، له يوه بل سړي سره تللې ومه او تر سهاره ورسره ومه سهار چي له هغه ځايه راغلمه ،مور او پلار مي راته وويل چي دی راغلی وو او موږ داسي ورته وويل زه خوشاله سومه چي ته بير ته تللی وې،زه نو خبره نه وم چي ته به دهمسايه کره ور ځې او زما پوښتنه به له دوی څخه کوې، بيا يې احمد ته وويل:

يوه شپه ته هم نابېره زموږ کور ته راغلې موږ په تا نه وو خبر چي ته به راځې، هغه ځوان چي اسدالله نومېدی هغه زما د خاله زوی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ،موږ ټولو درواغ درته وويل هغه هم زما ستاسو په شان عاشق وو او نور عاشقان هم لرمه، تا غوښتل چي زما سره واده وکړې او هغه هم ډير ژر،ځکه ته ډير جدي وې نو موږ ټولو دغه پلان جوړ کی چي اسدالله به زه خپل د خاله زوی کوم او تاته به وايو چي زموږ د ټولو اسدالله خوښ دی او زموږ خپل د خاله زوی هم دی او ما به د خاله زوی ته ورکوي، او ستا زړه مو په دغه رقم سره در ماتوی ،ترڅو زما څخه دي زړه صبر سي او ما پرېږ دې او هغسي هم و سول موږ چي څه غوښتل هغه و سول او په خپل کارکي کامياب سولو زه به تاسو ته خپله ټوله کيسه وکړم چي ولي زه دې کار کولو ته مجبوره سوم، او ولي دا کارکوم اوس خوبې له هغه څخه هم ټوله کيسه تاسوته معلومه ده اوزه به تاسو ته خپله د مجبوری کيسه هم و وايم،څه وجه وه چي دې کارته مجبوره شوم او ولي مي داکارکوی.موږ ډير بې وسه سوي وو،يوې خواته مو مخ نه گرځيدی حيران وو چي څه وکړو،نومي يوه ورځ پلار دا کليوالوته وويل:

چي زه ډيرمجبوره او بې وسه سوی يم،که زما سره څه کمک او همکاري وکړی،ځکه زه اوس دکارکولو توان نلرم اونه کار کولای سم،له خيرغوښتلو څخه مي وژغوری،نه مځکه لرم نه جايداد لرم نه مي خپلوان سته،چي له هغوی څخه مرسته و غواړم،نو دخدای(ج) او د هغه درسول (ص) په خاطر زما سره مرسته وکړی، خوهيچا مرسته ورسره و نه کړه او هريوه به ورته ويل کار څنگه نسې کولای ځان مه اچوه هرڅه کولای سې،پلار بېچاره به بيرته نا اميده کورته راغلی،ډيري شپې او ورځي موږ وږي اوتږي تيري کړې ، هيچا مو فرياد نه اوريدی،موږ ټوله به حيران وو چي څه وکړو،يو څو وخت مي مور دهمسايه گانو د کورکالي پريمنځل او د هغوی ختې يې هم کولې او زموږ لپاره به يې يوه گوله ډوډی تياروله،يوه ورځ يي دومره کالي پريمنځلي وه چي بيخي تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريو ورځو پوري له ځايه نسواى ښوريداى،دومره دوا وي مو ورباندي وکړې چې څه پيسې مو درلودې هغه ورباندي ولاړې او ډاکټرانو له درانه کاره څخه منعه کړل چې دروند کار به نه کوې،مورته مو زما او زما د پلار طمعه وه هغه طمعه مو هم ځني وخته،اخيرته پلارمي په بازارکي فقر(خيرات) ټولول شروع کړل،په ټوله ورځ کي به يې چې هغه ډيري پيسې ټولي کړې نو به سل يا يو نيم سل افغانۍ سوې، يو څه موده مو هم په دغه رقم سره ګذاره کوله خوصحي ګذاره مونه کيده،ترڅو ما دا تصميم و نيوى چې زه هم بايدکاروکړم، هغه وخت زماعمر پنځلس کاله لا نه وو،نو ما هم د مور په شان د همسايګانو د کورکالي او د خټو کار کول شروع کړ، زه نوپيغله وم دا پيغلتوب راته سور اور وو،کنې ما هر کار کولاى سواى او ښه په اخلاص مي د هر چا کار کوى ،خو چي هرځاى به وم په کورکي به چي وم ،نو ټولو به دا راته ويل چي ته خو پېغله يې ولي دي پلار او مور نه ورکوي په تا خو يې غاړي بنديږي تا خو بايد ورکړي،ما به له ځان سره ويل چي زموږ څه حال دى په يوه ګوله ډوډۍ پسي حيران يو او دوى څه غواړي ،دوى به چي ماته دا خبري کولې نو زه به ډيره زهيرېدمه،خو موږ ډير مجبوره وو د هرچا خبري مي پرځان قبلولې که به يې هر څومره ترخې خبري راته کولې ، ما به هيڅ هم نه ورته ويل چي تاسو نو زما له حاله څه خبرياست، خو د دوى خبري مي پرځان وړلې،مابه ويل چي دوى راڅخه خفه نسي، نو يوه ورځ د پخوا په شان د همسايګانو کورته ورغلمه،دروازه چي مي ور خلاصه کړه ،ګورم چي په دروازه کي د هغه کور سړى ولاړ دى،ماته يې وويل څومره وځنډېدي زه دڅه وخت راهيسي درته منتظر وم.

زه ډيره وبېرېدمه او ورته و مي ويل چي له مخي مي ليري سه،خوده راته وويل ولي ليري سم،زه خو مرسته او همکاري درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم له دې هره ورځ کاليو پرېمينځلو څخه دي خلاصوم،ما دا ګمان وکی لکه چي رښتيا هم مرسته راسره کوي،ذکات يا خيرات راکوي نوماته يې وويل چي راځه په ماپسي،زه هم ورپسې سومه د کور يوې خوني ته يې بوتلم چي هلته هيڅوک نه و، ،نو جيب ته يې لاس کی او لس زره افغانۍ يې را و ايستلې او راته وې ويل چي دومره زياتي پيسې همېشه در کوم،خو چي زما خبره ومنې.

ماورته وويل:

څه رقم خبره ده.

نو يې زما د عزت د غوښتلو طلب راڅخه وکی.کله چي يې دا راته وويل نو مي پر سترګو توره شپه سوه او و مي ژړل چي ولي داسي راسره کوې.ته نه شرمېږې چي ماته د دغه کار وايې،له خپلي ښځي او کوچنيانو څخه دي و شرمېږه،څلور زامن او دوې لوراني يې درلودی،که هغه خبر سول نو به بيا څه کوې.

خوهغه ظالم راته وويل:

چي هغه نوڅه خبريږي.

ماورته وويل:

چي دغه پيسې په خير او ذکات کي راکړه، ډيري دعاوي به درته کوم،خوهغه زما د دعا وو په کيسه کي نه وو،نفس او شيطان ورباندي زور کړی وو،ما ډيري زاری ورته وکړې چي ته زما عزت په دغه لسو زرو غواړې او زما ژوند را برباده وې،ته زما ژوند او راتلونکي ته نه ګورې،خوزما هيڅ خبره اثرنه ورباندي کوي،ما چي به خپلي بې وزلی او خپلي بې کسی ته او بيا به مي د ده ظالم دالس زرو افغانيوته وکتل،زه خو نو پيسو ته ډيره مجبوره ومه،نومي ورته وويل چي زه دې ته تياره يم چي خپل ټول ژوند راتلونکې او عزت پر تا د لسو زرو افغانيو په بدل کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرڅ کړم ،نو د هغه ساعت په اړه به څه درته وه وايم چي څنګه پر ما تير سو ،نه يې زما معصوميت ته وکتله نه يې زما مجبوری ته وکتله،لکه وږي ليوه ته چي په لاس ورغلې وم ،هم هغسي يې زما عزت له خاورو سره خاوري کی او په اخيرکي يې راته وويل ګوره چي څوک در خبر نسي او هيچا ته و نه وايې.

ماورته وويل چاته به نه وايم خو الله (ج)ته به څه ځواب وايې،هغه خو در خبر سو ،دا خبري مي د ژړا په حالت کي ورته وکړي،خو دا ويلو هم پرده ظالم هيڅ اثر نه کوی،نو پيسې يې راکړې او ځني راغلمه کورته ،کورته چي راغلم،مورمي راته وويل ولي دومره وختي راغلې لوري،نن لکه چي د چا کره کارنه وو؟

نومي مورته مخکي له ځواب ورکولو دومره وژړل ،دومره مي وژړل چي همسايګان راباندي خبر سول ،زما ژړا چي مي مور وليده هغې غريبي هم راسره وژړل ،دا خو په دې نه وه خبره چي ما خپل عزت د لسو زرو افغانيو په بدل کي خرڅ کړی دی،ماته يې و ويل:

څه وکړو له هري خوانه لاري راباندي بندي سوې،که هرڅوک هر څه درته و وايي ته به يې زغمې،ته خو زمالور يې ته بايد لويه سينه ولرې،زه په تافخرکوم،چي ستا په شاني لور لرم،ايا بيا ګاونډيانو کوم پيغور درکړی دی؟

ماورته وويل:

چي يا مورکی ! ماته هيچاپيغور نه دی راکړی او نه زه د چا د پيغور په کيسه کي يمه،نن مي مورکي داسي يوکارکړی دی ،چي بيخي درته ويلای نسم ،ما نن د لسوزرو افغانيو په بدل کي خپل عزت،ژوند او راتلونکې پر يو وږي ليوه قربان کړه ،ما خپل عزت د خپلي بې وسی او غريبی له وجي قربان کړه،ما ستاسو نوم او ننبان ته نن په سپکه ستر ګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل،زه نور د ژوند کولو حق نلرم،ما مړه کئ موري،زما پلار له دې حاله مه خبروه که خبر سو،زهره به يې و چوي،هغه خو دا پېغور نسي برداشت ولای،دا خبره چې مي ورته وکړه نو بيامو په دواړو دومره په زوره وژړل چه له حده واوښته،مور خوبيخي مهربانه وي پر خپل اولاد يې يوه لحظه درد هم نه پيرزو کيږي،ماته يې وويل:

لوري په دې کي ته څه ملامته يې، دا خو ټول له مجبوری څخه تا کړي دي ،دا خو تا له بې کسی څخه دا کارکړی دی،تا خو د خپل هوس لپاره خپل عزت نه دی قربان کړی،کوم وخت چې ټولي لاري بندي سي او يوې خواته د چا مخ نه اوړي ،نوضرور به يو کار نه يو کار کوي،څوک چې مجبوره سي مړی کوي،غلاوي کوي،ته دي له پلاره څخه بيغمه اوسه،هغه زه پوهومه،موږ په تا فخر او افتخار کوو،چې تا زموږ لپاره خپل عزت قربان کړ،مور چې مي دا راته وويل نو يې بيا ژوند کولو ته اميدواره کړم او هغه نو يوورځ وه چې راباندي تيره سوه،الله(ج) دي زما پر دښمن هم داسي ورځ نه ورولي،په ژوندکي مي هغه تر ټولو ورځو ترخه ورځ وه، پلار مي هم زما له کاره خبر سو،هغه هم لکه زما مورچي راته ويلي وه راته وويل،نو تر ډيره وخته پوري به زه هغه ظالم ته ورتلم پيسې به مي ځني اخيستلې او خپل عزت به مي باندي خرڅوی،ترڅو دا دی تردې ځا يه را ورسېدلم ، ايا په دې کار کولو کي زما ګناه سته؟

زه نه د ميني کولو لايقه يمه نه په زړه کي د چا د ميني د ساتلو، زه يوه فاحشه ، بدکاره او بد نصيبه يمه، اوس نو تاسي او خدای(ج) سره پرېږدم چي ايا زه په دې کار کولوکي ملامته يمه؟ په دغه ويلو سره يې په زوره زوره وژړل،کله چې ما او احمد د زرغونې دا ترخې خبري وا وريدلې نو موږهم ورسره په ژړا سولو ،دريو سره دومره وژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بيخي زيات ،وروسته له هغه نه ما په زړه کې وويل چي ولي به مي قسمت او تقدير داسي راسره کول ،ولي به مي مينه داسي کيده،نو له دې بې وفا او ظالمي دنياګۍ څخه ډير په تنګ سومه، چي کاشکي مړ واى دغه حالت خوبه نه راباندي راتلى او نه به مي دا حال ليداى ،خو هيڅ نه کيدل او د احمد په زړه نو نه وم خبر چي څه به يې په زړه کي وه او څه افسوز، ارمان او فرياد به يې کوى،پس له ډيره وخته ټول سره چپ وو،چي زرغونې بيا وژړله او وويل:

زه تاسو ته ډيره ملامته يمه، ما ستاسو سره ډير ظلم کړى دى، اوس که تاسي هره سزا را کوى زه يې د سر په سترګو منمه زه ستاسو ګنهګاره او مجريمه يمه ،خوکه زه په دا کار کولو کي ملامته يمه نو تاسي راته ويلاى سئ،ماچي هر کار کړى دى مجبوري راباندي کړى . دمستۍ او د هوسه مي دا کار نه دى کړى.تاسي راته و واياست چي که زما پرځاى بل څوک وي داسي به وکړي که يا؟

احمد چي د زرغونې دا حال او د اوښکو ډکي ستر ګي وليدلې نو، ور ولاړ سو او په غيږ کي يې ټينګه ونيوله او ورته و يې ويل:

هر څوک داسي کوي لکه تا چي وکړل، موږ وروسته له دې نه تا هيڅ نه ملامته وو او نه تاته کومه سزا در کوو ،خو يوه دا خبره درته کوم چي تا اول موږ خبر کړي واى، چه زه د پيسو له پاره مينه کوم ،نو موږ به ولي تا ته په زړه کي د ميني کور جوړ وئ، موږ دي تباه کړلو په اوردي و سوځولو،د نورو د ميني کولو دي بې برخي کړلو او هيڅ وخت مودانه غوښتل چي له بل چاسره مينه وکړو،اوس چي دي تر دغه حاله را و رسولو چي دومره ډير غمونه، دردونه، تکليفونه ، خوارۍ مو تيري کړلې او تر دا اوسه په همدې هيله او ارمان يو چي کله به ستا سره د يو ځاى کيدو انتظار ختم او خوبونه به مو په رښتيا بدل سي، که تا په اول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي خبر کړي واى نو به دغه حالت ته هيڅ کله نه رسيدو، نه به غمونه وه نه به فکرونه او نه به له خپله تقديره ګيله من وو،يوه اوږده ساه يې وکښله او چپ سو.

زه پوه سومه چي ډير خفه سو، نو دلاسايي مي ورکوله او ورته ومي ويل خبره خو اوس تر دغه ځايه راغلې هيڅ په درد نه خوري زرغونې خو ټول حال راته و وايه، کوريې ودان اوس چي يې هم په رښتيا خبر کړلو،زه له دې نه نوره هيڅ ګيله نه کوم ،هرڅومره خوارى چي د دې له لاسه راباندي تيري سوي دي هغه ټولو ته يې نن ځواب ورکى ،په خپله خوله يې وويل چي د مجبورى څخه مي دا کار کوى ،هرڅه يې ومنل چي کړي مي دي ،کنې دا د اوس زمانې نجوني خو بيخي ځانو ته ملائيکي وايي چي موږ خو داسي يو... زرغونې خو په خپله خوله اقرار وکى او هرڅه يې و منل له دې وروسته به دواړه د انډيوالى او دوستى لاس ور کوو او که چيرې مو کومه مرسته په وسه ورسره پوره وه ورسره کوو به يې، زه او ته دلته هم بايد ځانونه نيک بختته وګڼو چي ما او تا يې په شرسره اخته نکړو،نه يې ستا طرف کوى او نه يې زما،ايا ما چي کومي خبري درته وکړې صحي دي که ته کوم بل نظرلرې نو راته و يې وايه ؟

احمد راته وويل:

صحي ده زما هم دغه ستا نظر خوښ دى ،خو زما دغه نن شپه له زرغونې سره اخيري شپه ده زه وروسته له نن شپې څخه بيا نه ورسره وينمه او زما لخوا ورته اجازه ده چي له هرچا سره واده کوي و دي يې کړې زه کار نه په لرم او هره همکاري هم ورسره کومه ، چي دا وايي زه هغسي ورسره کوم ،نور نوڅه ورسره وکړم؟

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور څه نه درڅخه غواړم اوس هم خوشاله يمه چي تاسي زما سره همکاري کوی او زما ګناه مو را وبخښله دغه ماته هرڅه دي، ما خو تاسي له هرحاله څخه خبر کړاست، خو چي تاسي په ما نور څوک خبر نه کی،په حقيقت کي څومره بده خبره ده چي بيا ټول ښار بد راپسي وايي او هر چيرې به مي سترګي ټيټي وي او يوه ځای ته به هم نه سم تللای او هر څوک به نفرت راڅخه کوي.

ما ورته وويل:

هيڅوک خپله مينه نه بدنامه وي او نه چا خپله مينه توهين کړې ده او اوس خو مورِ ستا ملګري يو،که ښه مو در و نه رسيږي بد خو مو بيخي نه در رسيږي.

احمد هم ورته وويل:

خپله مينه هيچا نه ده بدنامه کړې ته بې غمه اوسه چي له دې رازه به هيڅوک خبر نه سي او نه مورِ څوک له دې رازه خبروو،که کوم څوک له مورِ څخه خبر سي دا هم زمورِ بدنامي ده ستا بدنامي نه ده .

زرغونې وويل:

کور مو ودان زما سره مو ډير ښه کړي،زه ستاسو ښه هيڅکله نه سم هيرولای ،ما ته خو مو هرڅه راکړي دي ،تاسوته دي خدای (ج) در کړي، اوس نو زه ځمه تاسو دواړو ته چای پخوم.

مورِ هم اجازه ورکړه او دا ولاړه په چايو پسي زه او احمد پاته سولو،احمد يوه سړه ساه و ايسته ،ما پوښتنه ځني وکړه چي بيا دي کوم څه په زړه سول؟

احمد وويل:

چي هيڅ هم نه دي راپه زړه سوي،خو دا ښه و سول چي د زرغونې له رازه خبر سولو ،يو متل دی چي په دريو شيانو باندي هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ کیږي،لکه پیسې، مځکه او ښځه ،که تا زه نه وای خبر کړی له دوستۍ به مو دوښمني سوې وای ،زه ستا ښه په هیڅ ډول نه سم ادا کولای.

ما ورته وویل:

چې رښتیا هم داسې خو ده زه بیا له تا نه ډیر خوشاله یم ،که تا ما ته خپله کیسه نه وای کړې نو زه به د زرغونې د کارو څخه نه خبریدم، تا زه دې ته مجبوره کړمه چې په زرغونې پسې پوښتـــنـې وکړم او زه او ته دواړه نیک بخته یو چې دوښمني مو په دوستۍ بدله سوه .

احمد وویل:

دا راته و وایه چې ته له نن شپې څخه وروسته څه ورسر ه کوې، پرېږدې یې؟ ورته راځې؟ مینه ورسره کوې؟ نه یې ورسره کوې؟ څه کوې؟

ما ورته وویل:

پاکه مینه خو له نن شپې نه ختمه سوه او نه به د مینې په سترګه بیا ورته ګورم، دوستي ورسره کوم که کوم وخت رایاده سوه ورته راځمه او پوښتنه به باندې کوم یوازې یې نو چیرې پرېږدم ، خو ته دا راته و وایه خپلو اندېوالانو ته څه وایې هغه خو هم ورته خواشـیني دي هغه به څنګه راضي کړې،چې مازرغونه پرې ښوده؟

احمد وویل:

هغوی ته مې پلان جوړ کړی دی، چې ته او زه او هم د زرغونې د خاله زوی ټوله هلته سره یوځای وو، نو مو زرغونې ته وویل چه په موږ کې کوم یو ستا خوښ دی او له چا سره واده کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زرغونې خپل د خاله زوی انتخاب کړ او د خاله زوی يې ماته خپلې ټولې پيسې راکړې کومې چې ماور کړي وې، د خا له زوی يې ډير ښايسته ، تعليم يافته او پيسه داره ځوان وو،مور دواړه هم په هغه خوشاله وو او زرغونه مو په خوشالۍ ور وبخښله،ځکه تر مور ډيره مينه هغه له زرغونې سره کوله او زرغونې هم له مور نه زياته مينه د خاله د زوی سره کوله، که مي انديوالانو نه راسره منل نو به بيا تا ور ښيم چې له تا پوښتنه وکړي او ته به هم همداسي ورته و وايې لکه ما چې ورته ويلې وي.

ما ورته وويل:

اوس د درواغو شاهيدي هم راباندي وايې.

احمد راته وويل:

چې څنګه يې کوې په جنګ او مينه کي هر څه جايز دي،خير دی زما لپاره دا يوه ناحقه شاهيدي هم و وايه، ځکه که هغوی خبر سول چې داسي کيسه ده او دوی پريښودل نو د ټول عمرلپاره به راڅخه خوابدي سي او بيا به راباندي خاندي او پيغور به راکوي چې ده خو هم مينه کول.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه ما له تا سره مسخرې کولې،دا خو ډير اسانه کار دی که هر څومره سخت کار وي زه يې درته کومه ،ته له هر څه نه بېغمه اوسه زه هر څه درته سموم زه او ته خو دوستان سولو راځه چې دا دوستي په وروګلوي بدله کړو دا دی د ورورګلوی لاس مي درته نيولی،غواړم چې زه ستا او ته زما ورور سې؟ احمد هم د وروړګلوی لاس راکی ،مور خپل لاسونه لا نه وه سره ايله کړي، چې زرغونه له چايو سره راغله او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر لکه چي د لاسونو زور سره معلوموی؟

مونږ ورته وویل:

چي یا د لاسونو زور نه معلوموو بلکې د ورور ګلوی لاسونه مو سره ورکړل.

زرغونې وویل:

دا خو ډیرښه کار و سو،زه هم درباندي خوشاله سوم ،د دې خوشالی په زیري کې به چاي درکړم.

احمدورته وویل:

په چایو غاړه راباسې.

ماورته وویل:

د زرغونې خو جلا چای وي ،هر څوک خو داسي چای نسي ښخوالی، وروسته زرغونې موږ ته چای رواچولې او راته و یې ویل:

تاسي دواړه دي د همېشه لپاره خوشاله و اوسی ،خو زه له تاسو نه دا پوښتنه کوم، څنګه سره یو ځای سواست او څنګه دلته راغلاست دا عجبه نه ده ؟

ماورته وویل:

چي دا خو ستا د میني زور وو ،چي موږ یې سره یوځای کړو او تر تا پوري یې دلته را وستو او دښمني یې په ورورګلوی را بدله کړه،ستا دي کور ودان وي ، موږ دي له دښمني څخه و ژغورلو.

احمد هم ورته وویل:

چي رښتیا هم ما خو پر تا سر ایښی وو ،ما به دا ویل چي که زرغونه زما څخه پر ته له بل هر چا سره واده وکړي زه به هغه وژنم ،که بندي کېږم ، که اعدامېږم او که له وطنه ورکېږم ،خو د ځان پروا مي نه کول ځکه چي هیله مي درلودله چي ته فقط اوفقط زما سې پر بل چا مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پیرزو کېدې،خو هغه خوبونه مي رښتیا نه سول چي درته لیدلي مي وه،خیر هر څه په اوبو لاهو سول، اوس یو څه رانږدې سه چي زړه مي درباندي تکیه سي ،ځکه نن مي اخیري شپه ده درسره ،بیا نه راځمه او نه بیا درسره وینم .

زرغونې ورته وویل:

چي داسي به نه راسره کوې، ما به یواځي هیڅکله هم نه پرېږدې، که په هفته کي نسې راتلای نو په میاشت کي خو یوه شپه حتماً راځه .

احمد ورته وویل:

فکر نه کوم چي بیا به درته راسم،نو یې د یو څو دقیقو لپاره زرغونه په غېږ کي ټینګه ونیوله.

وروسته یې ورته وویل:

که وروسته له دې نه مړ هم سم هیڅ پروا نه کوي ، شکر خدایه(ج)چي خپله مینه مي په خپله سینه کي تر اوسه کلکه ساتلې وه او له دې نه وروسته به یې هم په خپله سینه کي ساتم.

وروسته یې زرغونې ته وویل:

ماته ځای را واچوه زه بیدېږم خوب راځي، تاسي پوه سه او کار مو.

زرغونې هم ځای ور وا چوی او احمد بیده سو ، زه او زرغونه پاته سولو.

ما په مسخره سره ورته وویل:

ماته خوب راغی ماته هم ځای را واچوه.

زرغونې و خندل او و یې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته خو خوب ورتلی چي بیده سو،ته خو بیخي نسې راڅخه بیدېدلای.

ما ورته وویل:

خوب راغی له خوب سره خو نه کیږي څه ورسره وکړم،ځای را واچوه په ځای کي به خبري سره کوو.

زرغونې هم ماته ځای واچوی، زه په ځای کي پرېوتلم او زرغونه مي له څنګ سره کښېنسته.

ما ورته وویل:

چي ته هم دلته پرېوزه .

زرغونې وویل:

که درسره پرېوتلم خو ب به راسي، زه دي له څنګه سره کښېنم او خبري درسره کوم.

ماورته وویل:

ښه نو یو کیسه راته وکړه زه به درته غوږ سم.

زرغونې راته وویل:

احمد خو بیا نه راځي ،ته خوبه حتماً راځې ما به یواځي نه پرېږدې ،په هفته کي یا په میاشت کي خو باید راسې.

ما ورته وویل:

زه دي یواځي هیڅکله نه پرېږدم ،خامخا پوښتنه درباندي کوم ته بې غمه اوسه،تر سهاره پوري ښه خوږ باندار وکړی، شپه مو په خبرو باندي تیره کړه سهار لمر لانه وو را ختلی، چي احمد هم راکښېنستی او و یې ویل:

تر اوسه نه یاست بیده سوي؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغه دی چې همدا اوس راکښېنستو.
احمد راته وویل:
ما خطا باسې، ستاسو خوښه ده ،زرغونې ته یې وویل:
زه نو درڅخه څمه ما ته اجازه راکړه.
زرغونې ورته وویل:
چای خو وڅښه بیا ولاړ سه.
احمد بهانه ورته وکړه ،چې نن مي له انډیوالانوسره وعده کړې ده ،چې چای به په دوکان کې یو ځای سره څښو،په همدې خاطر څمه کنې ستا چای خو په میلون ارزي ،نو همدا یې ورته وویل او ولاړی.
زرغونې ما ته وویل:
زه څمه چای تیاروم خو چې ته ولاړ نه سې ..
ما هم ورته وویل:
چې زه نه څمه چای درسره څښمه بیا که تلم نو به ولاړ سم،خو ستا بې اجازې هیڅکله هم نه څمه،چې ته خوشاله .
زرغونه وویل:
خوشاله یم چې پاته سې،زه څمه دستې چای راوړم،نو زرغونه ولاړه په چایو پسې، مور او پلار یې راغلل او زما څخه یې د احمد پوښتنه وکړه، چې احمدڅه سو خوابدی سو چې تللی دی؟
ماور ته وویل:
چې یا خوابدی نه وو خوشاله وو،زرغونې موږ ته ټوله کیسه وکړه او له هر څه یې خبر کړو، ما چې دا کیسه نظر جان اکا اوښځې ته یې وکړه دواړه شرمنده سول او هیڅ ږغ یې نه وکړی او نه یې بله پوښتنه کړې ده. ما نظر جان اکا ته وویل:
چې تاسې دومره مجبوره واست نو به مو موږ پخوا لا خبرولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر جان اکا وویل:

دا کار زرغونې نه راسره خوښوی ،چې مور تاسو ته کیسه و کړو او له هر څه مو خبر کړو،مور ته به چې زرغونې هرڅه وویله مور به هماغسي کول او مور ته به یې ویل چې زه یې بیا خپله خبروم ،تاسي یې له خبرولو خلاص یاست،هر مسئولیت یې زما په غاړه ،هرڅه که پیښ سول زه یې بیا مسئوله یم،نو مور په همدې خاطر تاسو ته څه نه ویل ،که نه ما په څو واري ورته ویلي دي چې که دوی خبر سي،سبا به لوی فساد ځني جوړ سي ،خو زرغونې به ویله فساد به ماته جوړوي تاسو ته نه، نو مور به هم زرغونه خپل کار ته پرېښوده، تر څو خپله زرغونې درته په خپله خوله کیسه وکړه او خدای(ج) دي وکړي چې زما څخه خفه نسئ،اوس خو داسي وخت راغلی دی چې پیسې و نه لرې هیڅوک دي نه پېژني نه یوه ګوله ډوډۍ څوک در کوي، مور نه خپلوان لرو نه قریبان او نه هم د کومک کولو لپاره کوم داسي څوک چې زمور پر بې وسی او مجبوری باندي یې زړه وسوځي او مرسته راسره و کړي ،ما چې په خپلو لاسو د ماښام ډوډۍ پیدا کولای سوای،ما به هیڅ کله هم زرغونې ته دا اجازه نه وای ور کړې،ځکه د هیچا ضمیر دا نسي منلای چې په داسي کار دي د چا له ژوندسره لوبي وکړي او خپله ګټه دي ځني واخلي او بیا یې پر سپیره ډاګ پریږدي ،نو چې مجبوره نه وای هیڅکله هم داسي نه پېښیده، هیڅ نه کیده یوې خواته مومخ نه ګرځیدی، کاشکي مو یو زوی درلودای چې یوه ګوله ډوډۍ یې را پیدا کولای،نظر جان اکا وار په وار جدي کیدی او غوښتل یې چې له خپلې بې وسی څخه نور هم څه و وایي،نو زه یې په خبرو کي ور ولوېدمه ماور ته وویل:

چې یا نظرجان اکا داسي نه ده دا هر څه تاسو له مجبوری څخه کړي دي،ته خوا مه بدوه مه چورت وهه هر څه به اسانه سي، نو مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا راضي کی چه غم مه کوه خدای(ج) خو مهربانه دی ناره به مو واوري،موږ په همدې خبرو اخته وو چي زرغونې چای راوړلې، چای مي له دوی سره و څښلې او ځني رخصت سوم ،خپل کور ته راغلم تر یوه ساعته کور وم وروسته را و وتلم بازار ته، په لاره کي د زرغونې دا بې وسي او مجبوري را یاده سوه،په چورتو کي غرق سومه، چي څومره بې وسي او غریبي ورباندي راغلې ده څومره د غربت شپې ورباندي سبا سوي دي،زړه مي په کباب کباب سو او د دې هغه معصومیت هم را یاد سو چي هغه ظالم ته یې څومره زاری کړي وې،خو هغه یې خبري نه وې اوریدلي،افسوس افسوس مي له خولې و وتی چي خدایه(ج) کاشکي دي د دې دنیا ټوله ظالمان پر دې دنیا لا په اورسوځولي وای،کاشکي ټولو انسانانو مهربانه او د شفقت څخه ډک زړونه درلودلای،کاشکي هریو یو له بله قربانیدلای،کاشکي دي خدایه(ج) شیطان لعین پردنیا نه وای پیداکړی، ولي به دومره ظلم او ستم له چاسره کېدلای،خوله ځان سره مي وویل چي خدای تعالیٰ(ج) په خپلو کارو ښه پوهیږي،له بازاره مي دکور سودا راوړه کورته ،په کورکي بیا د زرغونې مینه اود دې بې وسي رایاده سوه ،نومي پرځان درودونه چوپ کړل چي خدایه(ج)نورله هغې څخه صبر راکړه.په دې کي درې ورځي و وتلې چي ما احمد نه وو لیدلی غوښتل مي چي ورسره ووینم ،نو دوکان ته یې ورغلمه ، احمد چي زه ولیدمه نو ډیر خوشاله سو ،ستړې مسې مو سره وکړه ، په دوکان کي یې چای تیاري پرتې وې چای مي هم ورسره وڅښلې او د زرغونې بحث مي ورته را واخستی چي څنګه اوس دي په یادو کي درګرځي که دي هیره کړه؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما همیشه یوه خبره ده ،په هغه شپه مي درته وویل چې بیا
یې هیڅ نه یادوم، له هغې شپې راهیسته مي بیا د هغې نوم هم پر خوله نه
دی اخیستی ،ښه اوس یې ته مه رایادوه.

بیا یې وویل:

نوې واوره.

ما ورته وویل:

لکه چې نوی زیری دی ژر یې راته و وایه.

احمدراته وویل:

رښتیا هم چې نوی زیری دی،ما ته خو زما کورنۍ زما د
کوزدې له پاره ځای پیداکړی دی ، ټول کار خلاص سوی هم دی سبا ته
انشاالله زما ستن او تار راوړي او ته دي اوس لا خبر یې چې سبا شپې ته د
ملګرو سره ورسې ګوره چې پاته نه سې، زما په خوشالۍ کي باید ته هم
ګډون وکړې.

ما ورته وویل:

چې دا خو بیخي ډېر ښه کار سوی دی خدای(ج) دي سره و
رسوي، زه ستاسو کورته حتماً درځمه ،که تا راته ویلي هم نه وای زه
درتلم.

احمد راته وویل:

چې که ښه کار دی، نو ته هم دغه ښه کاروکړه .

ما ورته وویل:

رښتیا وایي، وبه یې کړم خو زما څخه تا وار له مخه کی،خیر
خدای(ج) مهربانه دی، نو مي په دوکان کي مبارکي ورکړه،چې اوس دي
لا درمبارک وي.

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دي ودان خدای دي (ج) ستا بخت هم خلاص کړي، خدای(ج) دي ستا په زړه یو ښه ځای په نصیب کړه.

ماورته وویل:

رښتیا هم چي د نصیب خبري دي، خوپه دې کي موګـټه سوه چي زرغونه مو په نصیب نه سوه.

احمد راته وویل:

رښتیا هم کوم څوک چي مي دځان لپاره خپل نصیب ګڼلی وو هغه مي نصیب نسو او په خیر راته تمام سو، خیر پخواني یادونه به هیر وو.

ما ورته وویل:

داهم د الله(ج) یو احسان وو پر ما او تا چي له زرغونې څخه یې و ساتلو، ته اوس دا راته و وایه څه شي ته ضرورت سته، چي زه یې سره برابر کړم.

احمد راته وویل:

هیڅ شي ته ضرورت نسته هر څه برابر دي ،بس چي ته راسې دا راته هر څه دي.

ما هم هغه ته وعده ورکړه چي خامخا درځم ، وروسته تر هغه مي د احمد څخه رخصت واخستی او له دوکانه یې را و وتلم، سیده راغلم د یو ګل فروش دوکان ته، یوه دانه ښایسته د غاړي ګل مي د احمد د کوزدې د مبارکی لپاره او هم یوه کڅوړه چاکلیټ واخیستل او کورته مي له ځان سره رواړل ،نو په دا سبا ماځیګر ورغلمه د احمد کور ته، هلته مي احمد ولیدی د دوهم ځل لپاره مي بیا مبارکي ورکړه او ګل مي هم په غاړه کي ور واچوی، چاکلیټ مي ورباندي وپاشل، بیا مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خدايه(ج) همیشه خوشاله ژوند درته غواړم.

احمد هم مننه راڅخه وکړه،په رښتیا هم چي ډېره ښه میله یې جوړه کړې وه ښه ډولونه او د ښایسته ځوانانو اتڼونه ول ،ښه ډوډۍ یې هم ټولو میلمنوته ورکړه ،د ډوډۍ ورکولو پر وخت ما غوښتل چي مرسته ورسره وکړم،خو احمد پرې نه ښودم او ویل یې چي د مرستي خلک ډېر دي ،نو ما هم دومره ډېره ډوډۍ و خوړله چي توبه ، وروسته له ډوډۍ هم میله تازه وه،ډېر سات مي تیر سو او د شپې ناوخته و چي له احمد څخه مي د تللو رخصت واخستی.

احمد راته وویل:

خدای(ج) دي ستا د کوزدې شپه هم راباندي و ویني، چي هرڅومره ژر کیږي ته هم باید کوزده وکړې ،د راتګه دي مننه،ډېر خوشاله سوم چي راغلې.

ما ورته وویل:

چي یار هغه وي چي په ښه ورځ درسره خوشاله او په بده ورځ درسره غمګین وي، ته خو زما ورور یې ولي به نه درته راتلمه،نو کور ته راغلمه تر څلورو ورځو مي بیا حال نه وو باندي،یوه ورځ بیا بازار ته ولاړم د احمد دوکان ته هم ور وګرځېدم هلته مي له احمد څخه د کوزدې په باره کي پوښتنه وکړه چي څه حال دي دی.خوشاله یې ؟

احمد راته وویل:

ډېر خوشاله یم او ډېرښه احساسوم ،له خدایه(ج) راضي یم خدای(ج) دي هر ځوان ته داسي ژوند ور په نصیب کړي،تر اوسه مي واده نه دی کړی دومره خوشالي احساسوم چي په کالو کي نه ځایږم، ښه ته دا راته و وایه ته ولي کوزده نه کوې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د نصیب کار دی ،خدای(ج) خو مهربانه دی زما نصیب به هم له کوزدې سره و سي،یاره هرڅه په نصیب پوري اړه لري.

احمد راته وویل :

خدای(ج) خو بیشکه چې مهربانه دی خو که ته هم یو څه کوښښ وکړې،خدای(ج) خپلوبنده ګانو ته وایې تاسو حرکت کوی زه به برکت کوم مګر د خیر پر لاره ،حرکت کول پر موږ دي او برکت د خدای(ج) له طرفه دی.

ما ورته وویل:

زه به هم له نن نه وروسته کوښښ کوم ،دا یې زما ستا سره وعده.

احمد وویل:

وو نو چې کوښښ وکړې او هېر یې نکړې.ما هم اطمینان ورکی چې ستا هره خبره منمه ، د احمد له دوکانه راغلمه کور ته، کور مي مور پوښتنه راڅخه وکړه چې ولي دومره ناوخته راغلې چیري تللی وې؟

ما ورته وویل:

یو انډیوال مي کوزده کړې وه د هغه د مبارکی لپاره ورغلی وم پوښتنه مي پر کول .

نو مور مي راته وویل:

زویه ستا هم د کوزدې کولو وخت دی،پلار دي هم راته ویلي وه چې ته له ده سره مشوره وکړه ،کچیري یې خپله یو ځای خوښ کړی وي نو به په مرکه ور سو او که دي خپله ځای نه وي خوښ کړی بیا به یې موږ درته و ګورو،نو زویه که دي خپل د خوښي ځای وي او غواړې یې نو موږ ته و وایه،چې سره وې رسوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم له ځان سره وېل:

چي نور نو بس ده ،تر څو پوري به د لیونو په شاني ګرځې،اوس دي لا د ځوانۍ وخت دی،نو یو فارسي بیت رایاد سو هغه چي وايي:

لذت زنـدگی یازن بـود یا دنـدان
اگراین دونبوددنیـا سـرت زنـدان

له خپلي مور څخه ډېر خوشاله سوم چي ماته یې دا ووېل چي که تا خپله یو ځای انتخاب کړی وي نو راته و وایه.بعضي پلرونه او مورګاني ظالمان سته چي د چا خوښي ته نه ګوري او نه پوښتنه ځني کوي.چي ستا یو ځای خوښ دی نه دی.بس په خپله یې ور غواړي که خوشاله وو که نه وو.بیا سر نه پسي ګرځوي.د دې غم یې وي چي فقط واده ورته وکړي او د دوی غاړي خلاصي سي نور یې د دې پروا نه وي ور سره چي په راتلونکي کي به مو اولاد خوشاله وي یا نه وي.دا خو هري مور ته په کار ده چي د خپل اولاد د ټول ژوند خوشالۍ په نظر کي و نیسي ځکه دا خو د ټول عمر کاروي.تلوار پکښي ضرور نه دی او نه د تلواري کاردی.

نو مي خپلي مورته ووېل:

صحي ده ما ته تر ماښامه وخت راکړه ماښام تاسو ته خبر درکوم .

مور مي هم راته ووېل:

چي ماښام حتماً راته و وایه.

ماښام چي له ځان سره هر ځای خوښ کړم بیا خوند نه راکوي ،په زړه کي مي یو رقم وام پیداسي او وایم کیدای سي چي د زرغونې په شان دا هم هغسي وي ،هکي حیران پاته ومه چي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب کړم،تر څو چې خپله د خاله لور مې خوښه کړه ځکه د هغې خوی او کردار او هرڅه راته معلوم وه، هغه مې ځان ته انتخاب کړه ،چې مور ته به وایم چې فرزانه مې خوښه ده ، ځکه چې هر څوک باید د خوښې ځای و کړي،په دې خاطر چې بیا نه بدلیږي نه خرڅیږی او نه چا ته ورکول کیږي، د ټول عمر کار وي ،که ور سره خوشاله وې،نو دنیا در ته جنت سوه او که ورسره خپه یا پرېشانه وې نو دنیا درباندي دوږخ سوه،ماښام مي مور بیا پوښتنه راځخه وکړه چې کوم ځای دي انتخاب کی؟

ما ور ته وویل:

ستا خورزه مي انتخاب کړه .

ماچي کله فرزانه ور وښوده نو مور مي د ډیري خوشالی څخه راته وویل:

فرزانه ښیې، دا خو بیخي ښه کار و سو ته نور بېغمه اوسه سهار زه خپله ورځمه دا خو بیخي رسېدلی کار و بوله .

ما نو دوی پرېښودل او کارېې ،سهار مي مور او پلار دواړه په مرکه زما د خاله کور ته ورغلل ، هغوی هم څه نه دي پکښي ویلي ورسره هو کړې یې وه ،نو یې زما ستن او تار ځني راوړل،زه کور ومه په خونه کي هلته خوني ته مي مور او پلار دواړه راغلل او مبارکي یې راکړه ،کله چي دوی مبارکي راکول نو زما ټول بدن په خولو لوند خیشت سو،یو قسم ته ناولده حال راباندي راغللی چي بیخي سې زه احساس بیخي بیانه ولای نه سم اوترتا ثر لاندي هم راغلم ،مور مي راته ویل:

زویه ډیر نیک بخته یې چي داسي ژر دي نصیب خلاص سو.

ما له خپل ځان سره وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ستاسو په فکر زه نیک بخته یم خو له ما نه به بل بد بخته نه وي ،کاشکي مي د زرغونې پاکه مینه همداسي په نصیب سوې وائ،نو به زه هغه وخت نیک بخته وم ،دوی ته نو څه معلوم وه چي زما په زړه کي کوم ارمان وو مخکي لا هم د خاوروسره خاوري سو، نور بحث مي ورسره و نه کی،له کوره را و وتلمه ،راغلم سیده د احمد دوکان ته ،هغه مي خبر کی چي زما نصیب هم خلاص سو ستا دعا قبوله سوه.

کله چي مي احمد ته دا وویل هغه دستي یوه خلطه چاکلیټ راباندي وپاشل مبارکي یې راکړه او بې حده ډېر خوشاله سو،بیا مي د ماښام د راتللو بلنه ورکړه چي د ملګرو سره راسه.

احمدراته وویل:

بیخي درځمه .

نو له احمده څخه راغلمه د زرغونې کور ته، زرغونه مي هم خبره کړه او د ماښام لپاره مي بلنه ورکړه .هغه هم ډیره خوشاله سوه او راته و یې ویل:

ښه سو چي ستا سو نصیبونه خلاص سول، احمد نا ځوانه خو خبره کړې لا نه یم .

ما ورته وویل:

چي وو دا خو ستا برکت وو که تا موږ ته ټول حال نه و ویلی،نو تر او سه به نه زما او نه هم د احمد نصیب خلاص سوی وای،ستا په امید به دواړه ناست وو.

زرغونې وویل:

رښتیاهم دا ټول ظلم پر تاسو ما کړی دی ،کاشکي مي هغه وخت خبر کړي واست.

ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخواني يادونه پسي پرېږده،اوس يې مه را ياده وه،ماښام له خيره ته او مور دي راشي .

زرغونې وويل:

چي که درغلو ستا مور به څه وايي چي دا ناولده ځوک دي او چا راغوښتي دي .

ما ورته وويل:

زما مور ستاغوندي شکي نه ده چي پر چا شک و کړي، چي هر ځومره ډيری ښځې وي هغه خوشالیږي او نه د چا پوښتنه کوي چي چا خبره کړې يې . زرغونې نه غوښتله چي راسي ،خو ما ډيره مجبور کړه چي که رانغلې بيا زه هم نه درته راځم،مور دي هم راوله او ته هم راسه چي سات دي تير سي، نو يې را سره و منله چي حتماً درځم، د زرغونې له کوره راغلم کورته،کور مي هم ټول خپلوان راغلي وه او ټولو مبارکي راکړه او د ماښام د ډوډۍ او ميلې تصميم مي و نيوی،ماښام ته ټول ميلمانه راغلل احمد هم د ملګرو سره راغلی وو ، زه له ټولو سره مصروف وم او هغه ملګرو کوم چي مبارکي نه وه راکړې هغو هم مبارکي راکول،د ډوډۍ وخت شروع سو او د ټولو ميلمانو ښه عزت و سو،لنډه دا چي تر يوولسو بجو پوري ميله تازه وه، وروسته تر هغه احمد د تللو اجازه راڅخه و غوښته،چي ما ته اجازه راکه چي ولاړ سو. ما ورته وويل دلته بيده سه اوس ډير ناوخته دی سهار به ولاړسې.

احمد راته وويل:

ناوخته نه دی چي کورته ولاړسو ښه به وي ،ما هم اجازه ورکړه او دوی ولاړل، پاته ميلمانه چي و هغه هم ولاړل،زه نو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسوبجو پوري يواځي ومه،بيا يې کور ته ور و غوښتمه چي راسه،کور ته ورغلمه ګوته يې را سره کړه او اجازه يې راکړه چي اوس خلاص يې او هر ځای چي دي زړه غواړي تللای سي .زه هم ډيرسټړي سوی وم نو د خوب لپاره مي ځای برابر کئ او بيده سوم. سهار ناوخته وو چي مور مي راکښېنولم او راته وويل:

په دغه شپه زوم ته له خوشالۍ خوب نه ورځي او ته تر دغه وخته بيده يې.

ما ورته وويل:

په زومانو کي خو فرق وي.

بيا يې پوښتنه راڅخه وکړه ډير خوشاله معلومېږې په رښتيا هم خوشاله يې ؟

ماورته وويل:

ولي به نه يم خوشاله، ستا خورزه مي په نصيب سوه.دا د خوشالۍ ځای نه دی.

بيا يې راته وويل:

مازي ما خوشاله کوې خير اوس کښېنه چای مي درته تياري کړي.

ما ورته وويل:

موري ستا له حقه به څه کوم،زه هم راکښېنستمه چای مي په کور کي و څښلې او د احمد پرخوا ور روان سوم ،احمد نو دومره پر راګران سو چي زه به کوم وخت خلاص سوم نو حتماً به مي له احمد سره ليدل،هغه يو زړه شريکه د ښه خوی او ښه کردار خاوند وو،بيخي مي مينه ورسره پيدا سوه ،دوکان ته يې ورغلمه دی هم په دوکان کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو،سترې مسې مو سره وکړه او بیا یې مبارکي راکړه ،ما هم منته ځني وکړه، بیا یې راته وویل:

انډیوالان مي غواړي چي مزاري شریفي ته سفر وکړو د ګلي سرخ د میلې له پاره،ما هم ورسره و منله چي ستا سو کار او ستاسو خوښه ده هر چیري چي ځی زه درته اماده یم،نو سبا له خیره سره ځو، ته هم راسره ولاړ سه کچیري وخت لرې ښه سات به مو تیرسي.

ماور ته وویل:

دا واري خو نسم درسره تللای،په دې خاطر چي ډیر کارونه لرم دا ځل مي تاسي معاف کړی بل وارته که هرځای تللاست حتماً درسره ځم.

احمدراته وویل:

کومه خبره نه ده صحي ده چي خلاص نه یې ،نو موږ هم نور نه در ته ټینګیږو.

نو مي له احمد او انډیوالانو سره د خدای پاماني وکړه ،چي تاسو ته ښه سفر غواړم په خیر ولاړ سی، خو هلته به ډیري دعاوي راته کوی،له دوی څخه را رخصت سوم.

احمد او ملګري یې په دا سهار روان سول د مزاري شریف پر لور ، پوره اته ورځي ووتلې چي ما په دوی هیڅ حال او احوال نه درلودی او نه په خبروم چي څنګه به وي، په دا لسمه ورځ لس بجې به وې کور ناست وم، چي دروازه ډیر په تلوار وټکېده، زه ور ولاړ سوم چي خدایه(ج) خیر،دروازې ته چي ورغلم ګورم چي احمد دی،ډیر وارخطا وو او د مخ رنګ یې تغیر کړی وو ، سترې مسې مي ورسره وکړه چي خیر خوبه وي ولي داسي وارخطا یې؟ څه کیسه ده څه پیښ سوې ده ؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټه پېښه سوې ده ته راځه په هر څه به خبر سې .
ما ورته وويل:
اوس مي په خبر کړه .
احمد راته وويل:
سمع الله په حق رسيدلی دی .
زه ډير وارخطا سوم چي ولي او څنګه ؟
احمد وويل:
اوس يې د ويلو وخت نه دی، وروسته دي له هر څه خبروم،اوس يې بايد د فن(ښخ) کړو او د پټيدو غم يې و خورو.
زه هم ورسره روان سوم او راغلم د احمد د کلي مسجد ته، که ګورم چي سمع الله پر چار پايي باندي پروت دی،سپينه روجايي باندي هواره ده، روجايي مي د سمع الله د مخه ايسته کړه ،داسي تک ژړ سوی و لکه نارنج، ډيره خوا مي باندې بده سوه غوښتل مي چي په زوره و ژاړم،خو همت مي له لاسه ور نه کی ځان مي ټينګ کی،د سمع الله په چورتو کي ورک ومه، چي د مسجد امام(ملا) يو سپين ږيری امام وو،زما پر اوږه يې لاس کښېښوی او راته و يې ويل:
ځوانه !چي خدای(ج) په تقدير کي څه ليکلي وي هغه به کيږي ،هيڅ څوک يې په اراده کي تغير نسي را وستلای او نه يې څوک په کار کي مداخله کولای سي،غم مه کوه د غم پرځای دعا ورته وکړه،درودونه باندي و وايه او د ده ارواتـه يې ور وبخښه ،هم به خدای(ج) درنه خوشاله وي هم د خدای رسول(ص) ،مرګ خو حق دی هيڅوک ژوندي نه پاته کيږي، د اسلام ستر پغمبر(ص) وايي،په تاسو کي دا دوه کارونه د کافرانو دي، يو په يو قوم پسي بد ويل او بل په مړي پسي ژړل،غمونه پرېږده راځی چي د مړي د غسل کار برابر کړو، زه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ملا خبرو متاثره کړم را ولاړ سوم ،چي رښتیا هم مرګ خو حق دی، سمع الله مو په څلورو نفرو را واخستی غسل خانې ته ، دمسجد ملا غسل ورکئ او په کفن کي یې و پېچی او د سمع الله جنازه مو له مسجده راوړه هدیرې ته،په هدیره کي مو لمونځ ورکئ او خاورو ته مو و سپاری،وروسته بیا ما احمد او ملګري یې راوستل خپل کورته،کورته چي راغلو پوره شپږ بجې وې ، دوی ډېر ستړي او غمو ځپـلي وه ،لومړی بیده سول، تر څو ساعتو خوب وروسته بیا راکښېنستل، بیا مي له احمده پوښتنه وکړه ،چي اوس خو کیسه راته وکړه څنګه په حق ورسیدی؟

احمد غریب راته وویل:

کله چي مو له دې ځایه حرکت وکی ،ترهغه ځایه مو ډېر ساټ تیر وو او ډېر خوشاله وو ښه منظرې،ښاسته ځایونه او تاریخي ابدات مو تر هغه ځایه لیدل،هلته نو دومره انسانان راغلي وه چي بیخي ځای نه وو،د سخي صاحب(ع) او هم د نورو ښه شخصیتونو زیارت مو هم وکئ، بیخي ډېر ساټ مو تیر سو،کله چي مو بیرته د کور پر خوا حرکت را و کی، تر سالنګه په ښه خوشالي را و رسید و،تر دریو تونلونو لا را تیر سوو،هلته هوا ډېره سړه وه واوره اوریده او ډېره پرته هم وه سړکونه هم یخ سوي وه، د موټرانو بیروبار ډېر و. څلورم تونل ته چي را و رسیدو،موټران په کتار ولاړ دي،بیخي ترافیک جام دي،موږ هم خپل موټر چي سراچه موټر راسره وو،تر نورو موټروانو شاته و دروی، لاره بنده وه پوره درې ساعته مو انتظار وکئ. تر څو د سمع الله نفس تنګ سو او له موټره راشوه سو.

ما ورته وویل:

چي چیري مه څه داسي نه وي سره ورک سو ،دا خو ناولده ځای دی بیا به سره پیداکولي نسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو سمع الله راته وویل:

نفس مي بیخي تنګ سو، زه ځمه ګورمه چي ولي لاره بنده ده بیرته دستي راځم،دا یې موږ ته وویل او ولاړی ،تر یوه ساعت لا ډیر وخت تیر سو،چي د سمع الله درک معلوم نسو،موږ ټول ډیر وارخطا سوو چي ولي دومره وځنډېدی،اخیر ما له دا نورو ملګرو سره مشوره وکړه چي زه به پسي ور سم ،هغوی راته وویل:

داسي نه وي ته هم پسي ورک سې.

ماور ته وویل:

یا زه نه ځنډیږم دستي راځمه.نو زه هم پسي ور روان سولم تر ډیره ځایه راغلم،ګورم چي ډیر خلک سره راټول سوي دي زه هم ورغلمه د خلکو منځ ته ،له یوه نه مي پوښتنه وکړه چي دا څه کیسه ده چي دومره خلک سره راټول سوي دي؟

هغه راته وویل:

واوره را ښویدلې ده،لاري یې بندي کړي دي او ډیر خلک هم تر لاندي سوي دي،اوس دا نور خلک کوښــښ کوي چي لاره خلاصه او مړي له واوري څخه را و باسي .

ما ته چي یې د واوري د ښویدو وویل زړه مي په زوره زوره و دربېدی،ماویل داسي نه وي چي سمع الله پکښي کي وي نو به څه کوم،نور هم مخته ورغلم هر څومره چي مي یوې خوا بله خوا کتل سمع الله مي په سترګو نه سو،تر څو هغه خلکو ته ورغلم چي دا مړي یې له واوري راکښل،ما هم له دوی سره مرسته شروع کړه او مړي مي رایستل. درې مړي چي مو را و ایستل څلورم چي مونیمی را و ایستی،خپله سمع الله دی ما چي سمع الله و لیدی نور په ځان نه یم پوهیدلی چي څه په را و سوه ،یو وخت وو چي پر سد راغلم خلکو لا لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده خلاصه کړې او سمع الله يې له واوري څخه را کښلی وو او يو ګوښه ځای يې ايښی وو يو چا پټو هم وربانديي اچولی وو، زه هلته پر هغه ځای هم ورته هکي حيران پاته سوم چي دا څه و سول،نو مي سمع الله هلته پرهغه ځای پرېښودی او راغلمه خپلو نورو ملګرو ته،هغوی ته مي وويل چي سمع الله خوتر واوري لاندي سوی او مړ سوی دی ،راځی چي را يې وړو، ټولو راباندي وخندل چي مسخرې کوې ،يو هم له موټره نه راکښته کيدی،زما خبري درواغ ورښکاره کېدې ډيره خوامي هم ورته شنه کېده. بيا مي ورته وويل چي رښتيا درته وايم ،هغه تر واوره لاندي سوی دی ،راځی چي را يې وړو، نور هم ډير مړي سوي دي لاره په داغه خاطر بنده ده ،ما هغه خپله له واوري را وه ايستی ،راځی چي هغه راوړو،ما چي دوی ته دا وويل، نو بيا دوی هم له موټره را شوه سول او سمع الله ته راغلو ، دوی چي سمع الله وليدی داسي سول لکه يو چا چي ټک وربانديي کړی وي حيران پاته سول ،ما ورته وويل:

حيران مه پاته کېږی ،ژر يې در واخلی چي موټر ته يې و رسوو،بيا مو نو په ټولو موټر ته راوړی، د موټر د شاه چوکۍ (سيټ) مو ورته هوار کی او دی مو پکښي کښېښودی، اوس نو د لاري د خلاصيدو انتظار يو، پوره اته ساعته لاره بنده وه او موږ ورته انتظار وو،وروسته بيا لاره خلاصه سوه او حرکت مو را وکی، راتلو راتلو تر څو کابل ته پر يوولسونيمو بجو را و رسېدو،وخت هم ډيرناوخته وو،په دې خاطر د شپې يوولس نيمي بجې ډيرناوخته وي ، موږ نو يوه هم ډوډۍ نه وه خوړلې او نه مو څه څښلي وه اشتهاه نو د کمه وه په دا وخت کي،د خوابدۍ له خاطره هيڅ شئ خوند نه کوي،بيخي مو لوږه هيره وه او موټروان موناولده وو،هغه ته مي ورپام سو،چي دی غريب خو مو په لوږه مړ کی،هغه ته مي وويل ته چي هر ځای ډوډۍ خورې و يې خوره يا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرشي ته زړه وي،زموږ خو اشتهاه نه ورته کیږي ته خو خپله ډوډۍ و خوره ، موټروان هم یو هوټل ته ودریدې خپله ډوډي یې و خوړله او بیا مو حرکت را و کی، پوره دوولس نیمي بجې وې چي چوک ارغندی ته را و رسېدو ، پر چوک یې و درولو،پولیسو اجازه نه راکول چي ولاړ سو،راته ویل یې په لاره کي خطر دی تاسو ته اوس اجازه نسته .

ما ورته وویل:

زموږ سره مړی دی موږ خو له مستیه څخه نه ځو،که هغوی و درولو هم به څه راته و نه وایي ،کورونه مو ډیر لیري دي په دې خاطر چي لږ ژر و رسیږو ،نو پو لیسو هم اجازه راکړه،چي که هرخطر په لاره کي در ته پیښ سو،مسئولیت ستاسو دی، ځی نو په مخه مو ښه،بیا مو له هغه ځایه حرکت را و کی تر څو چي دلته را و رسېدو، دلته چي را و رسېدو د سهار شپږ بجې وې، ډیر ستړي او ستومانه وو .لومړی مو سمع الله خپل کور ته و رسوی ،کور چي یې له سمع الله خبر سو، نو ویر وربانديي ګډ سو، ټول کوریې په ژړا سو،موږ یې ژړا نسوای زغملای نو له کوره یې را و وتلو او سمع الله مو هلته پرېښودی، تر درو ساعتونو وروسته مو له هغه ځایه څخه مسجد ته را وړی،وروسته تا ته راغلو او ته مو خبر کړې، دغه کیسه وه او داسي پیښه راته و سوه.

زما هم ډیره خوا وربانديي بده سوه ،رښتیا هم چي د ګور شپه نه پر کور کیږي ،د چا چي ورځ پوره سي نو بیا په هیڅ وجه نه پاته کیږي، نو مي احمد او ملګرو ته ځایونه وا چول،چي تاسو خپل خوب پوره کی سهار به سره وینو،دوی هم بیده سول،سهار اووه بجې وې،چي ورته راغلم او زموږ له کوره را و وتو ،راغلو مسجد ته د فاتحي لپاره د فاتحې مراسم هم ترماځیګره پوري خلاص سول، نو احمد راته وویل چي ولاړ به سو د سمع الله زیارت به وکړو،د سمع الله وروڼه هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه،هغوی هم ویله چې ور سو ښه به وي،نو ټول ورغلو زیارت ته زیارت مو وکی ، د سمع الله وروښو ښه ښایسته بیرغونه هم ورته جوړکړي وه،ډیري کلمې یې باندي لیکلي وې ،هغه یې هم د سمع الله پر شنا ختو ځړولي وې، د ماښام تر اذانه پوري هلته وو،بیا له هغه ځایه راغلو د احمد کره،ډوډۍ مو هلته وخوړه وروسته له ډوډۍ څخه احمد وویل:چې زه سهار کندهار ته ځم تر څو د سمع الله د قبر له پاره ډبره جوړه کړم.

ما ورته وویل:

چې زه هم درسره ځم .

احمد راته وویل:

ته نو څه کوې،ولي ځان په عذابوې ته دلته کارونه لرې .

ماورته وویل:

هیڅ کار نه لرم او نه په تکلیف کېږم .

احمد بیا وویل:

ستا کار دی چي راسره ځې نو سهار سره ملګري یو.

سهارمو ډیر وختي حرکت را و کی، زه او احمد سره ملګري وو،په لاره کي مو ډیري خبري سره وکړې ،بیخي په دا سفر نه یو پوهیدلي چي څنګه را و رسیدو. هلته په یوټکسي موټر کي کښېنستو او د ډبرو د جوړولو دوکان ته ورغلو،هلته څو رقمه ډبري جوړیدې.په دواړومو یوه ډبره خوښه کړه،عنوان موهم ورته انتخاب کئ او هغه ډبره جوړونکي هم عنوان ورباندي وکښی کوم چي موږ ورته ویلی وو ،ډبره یې راته جوړه کړه او بیا بیرته راغلو،تر هر څه له مخه دواړه ورغلو د سمع قبر ته،دعا مو ورته وکړه او پر قبر مو ډبره کښېښوده ،بیا احمد راته وویل ،چي دنیا څومره بې وفا ده، موږ خو ټوله باندي خطایو او وایو چي دنیا نه بلکي انسانان بې وفا دي،خو په اصل کي دنیا بې وفا او فاني ده ،له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅا سره یې وفا نه ده کړې او نه یې کوي او نه یې پر ځا زړه سوځي ، نه ځوان ته ګوري نه کوچني ته ،نه خان ته ګوري او نه مسکین ته، که څوک ښه کوي نو د اخیرت لپاره دي ښه کوي،ځکه دنیا خو د هیڅا هیڅ شي ته نه ګوري او نه یې پر ځا زړه سوځي .

ما ورته وویل:

ته خورښتیا وایې هر څوک چې په دنیا کې ښه کوي نو د اخیرت غم دي خوري،ځکه بیا په اخیرت کې ځا ته نه پیسې په درد خوري نه نوم او نښان ، خو چې په درد ځاته خوړل کیږي ،هغه د ځا ښه عمل دی، وروسته بیا راغلو خپلو خپلو کورو ته،کور ته چې را و رسېدم ګورم چې شین خالی خاله هم راغلې ده ،سترې مسې مې ورسره وکړه،هغې پوښتنه راڅخه وکړه چې چیري تللی وې؟

ماهم د سمع الله کیسه سر ترپایه ټوله ورته وکړه.

شین خالی خاله راته و ویل:

خدای(ج) دي ټول مسلمانان و بخښي، کورنۍ ته دې خدای(ج) صبرجمیل ور په برخه کړي،دلته خو خاص د ځوانانو مرګ راغلی دی،خو دا به هم د الله اراده سوې وي، که زما په رقم سپین سري یا سپن بږیري مړه سي خو د ځابه دومره خوا نه وربادي بدیده،خو د انسان په لاس نه دي نه څه کولای سي،الله دي هغه ځوان وبخښي او زموږ دعاوي دي ور و رسیږي ،د شین خالی خاله هم خوا وربادي بده سوه،دا یې هم راته و ویل چې نن سهار زرغونه درپسي راغلې وه ،ډېره وارخطاء معلومېده،ستا پوښتنه یې راڅخه وکړه ،چې که هرځای وي ډیر ضرور مې په کار دی که دي را پیدا کی ،نو زه نه سوم پوه چې څه به یې کولې،د خندا په ډول یې راته و ویل چې مینه مو لکه چې نوره هم ستا د کوزدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کولو سره توده سوې ده ،ولي دي نه کوله ،هغه خوستاوړ وه او بیا دي پرېښوده ولي؟

ما ورته وخندل چي یا هغسي نه ده ،زرغونه ډېره ښه نجلۍ ده،خوهغه یې پخوا لا پلار بل چاته ورکړې وه، زه اوس فقط دوستي ورسره لرم،په زړه کي دا تشویش راته پیدا سو،چي ضرور یوه کیسه خو پېښه ده .دستي په هغه ساعت را ولاړ سوم او د زرغونې کورته راغلم. ګورم چي په کورکي یې یوازي د زرغوني مورده.د هغې څخه مي پوښتنه وکړه ،چي خیر خو به وي چي زرغونه په ماپسي راغلې وه،او اوس چیري ده؟

د زرغونې مور راته و ویل چي د زرغونې پلار تیر ماښام ډیر سخت په تکلیف سو، نو مو هغه روغتون ته بوتلی ،تر سهاره پوري سیرومان او پیچکاري ورچالنه وې،تر اوسه پوري یې فرق نه دی کړی،زه او زرغونه هم ترسهار ورته ویښي ناستي وو،سهار زرغونه په تا پسي درغله تر څو چي ته دلته په روغتون کي ورسره پاته سې، موږ ډیر وارخطاء وو او نه مو څه کولای سوای ، نه په څه باندي پوهیدو، ښه سو چي ته راغلې زه زرغونې دلته پرېښودم،چي ته پر کور اوسه زه به ورته پاته سم.نو دوی دواړه هلته په روغتون کي دي ،که ته هم ورسې ښه به وي، زه هم له هغه ځایه راغلم روغتون ته ،دوی مي په روغتون کي پیدا کړل،نظرجان اکا مي هلته ولیدی دومره په تکلیف وو چي بیخي زما زړه باندي کباب سو،سیرومان ورته چالان وه اکسیجن یې هم ورکړی وو،خبري یې نسوای کولای بیسده پروت وو،له زرغونې مي پوښتنه وکړه ،چي څه مریضي ورته پیښه سوه؟

زرغونې راته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مخکې له ډوډۍ يې هم ساه بنده بنده کېده او پر سينه يې لاس نيوى،ما اوبه ورته را وا خيستې ،اوبه يې و ښښلې يو څه ارم سو،وروسته تر ډوډۍ بيا ډېر په عذاب سو ،بيخي يې ساه نسواى اخيستلاى او پر زړه يې لاس ايښى وو،دا يې ويل چي زړه مي زړه مي،ما دا ګمان وکئ چي مړ سو ډېره وارخطاء سومه،په هغه نيمه شپه کي مي روغتون ته راروستى، ستاسو کره نسواى در تللاى چي خبر کړى مي واىٔ، اوس يې د ماښام راهستي نه خبره کړې ده او نه يې څه ويلي دي،په دغه خيال دى لکه وينې چي يې.

ماورته وويل:

خداى(ج) به هرڅه اسانه کړي.په دغه وخت کي يو ډاکټر راغى،يوه نسخه يې ليکلې وه چي دا دوا ته ضرورت دى ورته راپې وړى،ما هغه نسخه له ډاکټر څخه را واخسته او له بازاره مي هغه دوا ورته راوړل کومه چي ډاکټر راته په نسخه کي ليکلې وه،هغه دوايې ورکړه خوهيڅ فايده يې نه ورته رسيده،تر څو چي ډاکټرانو راته و ويل چي علاج يې نه کيږي ،که يې هر ځاى ته يو سى،د ژوند اخيري شپې يې دي ،تر څلورو ورځو پوري بيچاره نظرجان اکا ډېر په تکليف تيري کړې ،په دا پنځمه ورځ د ماښام پر اتوبجو يې ساه وخته او د ژوند اخيري شپه يې سوه ،زرغونې ژړاوي ورباندي شروع کړې،خو د روغتون ډاکټرانو دلاسايې ورکوله،مګر هغې يې پر خبرو هيڅ غوږ هم نه نيوى،ځکه پلار يې د هغې له پاره يو لوى غر وو او دې به دا ويل کاشکي يې زه پر ځاى مړه سوې واى.

ماورته وويل:

ته اوس ژړا پريږده ،درځه چي کورته يې يوسو، د روغتون ډاکټرانو هم زموږ سره امبولانس واستوى او د زرغوني تر کوره يې را و

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسولوو،دغه شپه يې پر خپل کور وکړه،سهار مو وختي جنازه مسجد ته راوړه ،په ټولو مسجدو کي مو اعلانونه وکړل،دقبر لپاره مو هم خلک وا ستول او زه راغلم په احمدپسي هغه مي په خبر کی،چي نظرجان اکا وفات سوی دی.هغه هم راسره روان سو او مسجد ته راغلو او له مسجده مو جنازه را واخسته تر هديرې پوري ،قبر يې تيار سوی وو،لمونځ مو ورکی، او وروسته مو خاورو ته و سپاری،يو ساعت لا هم هلته معطله سوو،بيا ما احمد ته و ويل:

زه به ورسم د زرغونې کورته او له دوی سره به و اوسم،ته راسره ځې.

احمدخپل جيب ته لاس کی ،له جيبه يې شل زره افغانۍ را وکښلې ماته يې راکړې چي دا ورکړه ،خو زه نه سم درسره تللای.

ما هم له احمده پيسې را واخستې او د زرغونې کورته راغلم،ګورم چي زرغونه په غمو کي داسي غرقه وه،دونه ډيره خوايې بده وه چي بيخي يې ماته پام سوی هم نه دی،ور برغ مي کړل چي زرغونې خو د زرغونې هيڅ نه راپام کيږي، د دوهم ځل لپاره مي بيا ورږغ کړل زرغونې.

دا وار يې راته پام سو او راته و يې ويل:

آ!ا! څه وايې.

ماورته و ويل:

په څه چورتو کي ورکه سوې.

هغې راته و ويل:

بيخي نه پوهيږم ،چه په کوم چورت کي ومه،چيري يمه،چيري اوسېدمه،چير ته تلمه ،سر مي نه خلاصيږي ،خو دومره پوهيږم ،چي خدای(ج) مي له سره ښخه اسمان ليري کی،پر ما ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه،خواری،تکلیفونه او هر سخت راغلی دی،خو تر ټولو دغه د پلار مړینه ډیره ګرانه راته تمامه سوه،هر څه چي مي درلودل هغه راڅخه ولاړل ،بیخي له ژونده څخه بېزاره یمه.

ماورته و ویل:

دومره ژر هم مه نا امیده کېږه،که ته دومره غمونه او اندیښنې و کړې ،نو ځان ته دي تاوان دی ،ستا په غمو او اندیښنو خو بیرته نه را ژوندی کیږي،صبر کوه خدای(ج) به دربانديي مهربانه سي،وسواس مه کوه ځکه وسواس کولو ته دي شیطان هڅوي او له خدایه(ج) دي ناراضه کوي،که ته دومره پر ځان فشار را ولې،نو مور خو دي بیا بیخي پر ځان فشار راولي،د هغې په خاطر له دې کارونو او چور تونو څخه لاس واخله،مرګ خو حق دی ،هیڅوک هم ژوندي نه پاته کیږي، که انس دی که جن،هر ژوندی جسم باعث د مرګ ګرځي،نه زه پاته کېږم نه ته پاته کېږې ،ټول مړه کیږو او پر مرګ باور لرو،دا خبري مي ورته و کړې او له جیبه مي د احمد پیسې او زما سره هم یو څه وې را وکښې او هغې ته مي ور کړې او ورته و مي ویل:

زه وږی یم که کوم څه پاته وي نو راته تیار یې کړه،زرغونه هم ولاړه سوه هګی یې را ماتي کړې ،هغه یې راوړې نو ما زرغونه او مور یې هم راسره شریک کړله په ډوډۍ خوړلو باندي مو پیل وکړ او په ټولو مو یوځای په خوند و خوړه ،دوی مي بیخي چورتوته نه دي پرایښي ،چي و ژاړي یا غم زور وربانديي وکړي،شپه مو په دغه رقم سره تیره کړه،سهار مو د نظرجان اکا فاتحه هم واخسته،ختم مو هم پسي و کی،تر یوې هفتې پوري زه د زرغونې سره د شپې او ورځي ومه،اخیر ته د زرغونې مور راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته نوره اجازه ده اوس موږ یوائې پرېږده،ته به تر څو پوري راسره په تکلیف یې،ته هم خپل کور لرې ،د غومره وخت چې دي راسره تیر کی لا دي کور ودان،خدای(ج) دي خیر درکړي.

ماورته وویل:

تاسو زه څنګه یوائې پریښودلای سم ،ما ته د خپل کور له خوا هیڅ مشکل نسته ،زما د کور له خوا تاسو هیڅ غم مه کوی.

بیا زرغونې راته وویل:

مور مي ربښتیا وایي،اوس هم ډیر راسره سرګردانه سوې،ستا دا احسان به زه ټول عمر در ادا نه کړم .

ماورته وویل:

دا خبري خو مه کوه،څه مي درسره کړي دي ،ما خو وعده درسره کړې ده،چي په هر مشکل کي درسره ولاړ یم.

زرغونې وویل:

څه به لا راسره کوې ،څه دي نه دي راسره کړي،ستا او د احمد ښه به زه ټول عمر هیرنکړم.

ماورته وویل:

مخامخ د چا صفت کول ښه نه وي،ښه نو چي تاسو راته وایاست نو به ولاړ سم ،نو مي خدای پاماني ورسره وکړه او له کوره یې را و وتلم،پوره لس دوولس شپې و سوې چي نه وم ورغلی، نویوه ورځ مي ځان بیکاره کی او ورغلمه.

دستي زرغونې راته وویل :

چیري یې د انځر ګله،بیخي ورک ورک یې،موږ خو دي هیر کړي یو.

ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا هم چي ډير درته ملامت يم، وار مي نه جوړيدی چي درته راسم يو کارنه يو کاربه راته پيدا سو،ډيره بخښنه غواړم.

زرغونې و ويل:

هسي مسخرې مي درسره کولې،ښه سو چي راغلې موږ هم ديغ سوي وو،بيخي مو نفس ختی ،دا اوس دستي ستا دراتلو له مخه يوه مرکه هم راته راغلې وه ،مورمي ورته و ويل:چي موږ پر دې حال يو،تاسي اوس ولاړ سی موږ به مشوره وکړو.

هغوی ويل:تاسي مشوره وکړی موږ به انشاءالله په يوه هفته کي بيرته درته راځو،دوی خواران نوزما له عمله څه خبر دي،چي ما څه نه دي کړي.

ما ورته و ويل:چي تا هيڅ هم نه دي کړي،ته به خپل تيرسوی ژوند په ذهن کي لا هم نه در ګرځوې،چي تير سو هغه هير سو،په تا خو هغوی نه دي خبر او نه درباندي خبريږي او که درباندي خبر هم سول ،ته به يې نه ورسره منې او نه زه دا کيسه چاته کوم او نه يې په خوله راوړم،د احمد له طرفه هم خاطرجمعه اوسه چي هيڅا ته به نه وايې او که څوک خبرهم سول نو موږ به ورته پښېمانه سو،چي دا هسي تور ور باندي لګيدلی دی،نو که ما دوست ګڼې او زما منې نو دغي مرکې ته ځواب مه ورکوه،ځکه اوس خوته هم يواځي يې او مور دي هم يواځي ده،که له ځان او مور سره دي ښه کوې نو زما خبره و منه اودا دوستي له لاسه مه ورکوه ،ژوند بې ملګري نه تيريږي ، له فکرونو به خلاصه سې،له وام او ترس څخه به خلاصه سې،له يواځيتوب څخه به خلاصه سې،له غمو څخه به خلاصه سې،له ناروا څخه به خلاصه سې، که هوس ده هم بالا بس ده، خدای(ج) به دي ژوند ور سره خوشاله کړي تل به خوشاله يې،اوس خو دي پلار نسته او مور به دي هم ستا سره اوسي،تا ته الله(ج)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي حسن او ښايست درکړی ،چي ليوني به هم درته ځاريږي،هيڅکله به ځوک له دې رازه خبر نه سي او که خبر هم سول نه به يې مني ، بيامي د زرغونې مورته هم و ويل: چي ته ورته و وايه چي په دې کار راضي سي.

مور يې هم ورته و ويل: دا چي دوی هم درسره همکاري کوي او درباندي خوشاله دي نو ته څه غواړې او د چا پروا لرې لوري،زه هم خوشالېږم چي ستا ژوند خوشاله او برابر وي،ټول عمر به زه نه يم درسره،يوه ورځ نه يوه ورځ به مړه يم،بيا به بيخي يواځي سې او د کمک لپاره به ځوک نه لرې،اوس زه هرڅه درسره کولای سم،زما دعا هميشه در سره مل ده او زما خبره به پر مځکه نه غورځوې لوري ، بيا ورته احساساتي سوه ،چي که دي دا مرکه قبوله نه کړه، خپلې شيدي نه دربخښم.

زرغونې چي د مور دا جدي حالت وليدی، نو يې ورته و ويل:زه دي ستا پښو ته صدقه سم،ستا هري بلاته دي و درېږم موري،ستا هره فيصله ماته منظور او قبول ده،که مي ټول عمر په سره اور هم تير سي ،زه يې ستا له وجي قبلوم ،دا خو زما د ژوند د ښه کيدو خبره ده،که ته راته و وايې چي ځان سره اورته واچوه،زه يې د سر په ستر ګو منم او اورته لوېږم،بلکُل زما ستا فيصله قبوله ده،زما اختيار ستا وو او ستا دی.

ما چي د زرغونې له خولې څخه دا خبري وا وريدې ډير خوشاله سوم،چي د مور او زما خبره يې و منله،نو مي د زرغونې مور ته و ويل: چي مرکه بيا څه وخت راځي؟

هغې راته و ويل:

چي کيدای سي په دا يوه هفته کي را سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماور ته وويل:
چي تاته يې كور معلوم دى؟ .
هغې راته وويل:
هو كور يې رامعلوم دى .
ما ورته وويل:
د پخوانيو خلكو متل دى ،چي پر ښو تلوار او پر بدو تامل،هر څونه چي دا كار ژر سره رسيږي دغومره بهتر دى،نو مي د زرغونې مور ور وا ستوله چي هسي ورسي او دا دوستي سره و رسوي،چي موږ دوستي درسره كوو ،نو هغه غريبه هم دستي را ولاړه سوه او ورغله ،ما او زرغونه يواځي سره پاته سولو،ورته ويل مي :چي كه دا دوستي سره و رسېده ډير به ښه سي او زه به ډير درڅخه خوشاله سم،دا به دي پر ما يو لوى احسان وي.
زرغونې راته وويل:
كه داسي وي نو احسان به مي نه هيروې.
ماورته وويل:
بيخي يې نه هېروم،تر دريو ساعتو پوري ما او زرغونې خبري كولاې او مور يې هم راغله ،ماته يې تبريكي راكړه،چي كار سره و رسېدى او زموږ دوستي يې قبوله كړه،صبا ته له خيره سره راځي ستن او تار وړي.
زه ډير خوشاله سوم نو مي د زرغونې مور ته وويل:
دا چي پر مادي دا زيرى وكى،نو د ستن او تار ټول مصرف زه كوم هغه هم ستا د زيري په بدل كي،دستي را ولاړ سوم بازار ته راغلم او ټول هغه شيان كوم چي ضروري وه هغه مي ورته راوړل،چي دا سبا ته تيار كړى ترڅو چي مو دوستان راځي ،بيا مي له دوى څخه رخصت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او ورته و مي ویل چي زه بیا سبا راځمه،راغلمه کور ته او د سبا په انتظار وم .په رښتیا هم چي دا شپه له خوشالی څخه راباندي اوږده سوه .سهار لس بجې وې چي ورغلمه،لومړی مي د زرغونې مور ولیده چي ډیره خوشاله مالومیده،پوښتنه مي ځني وکړه،چي کار سره و رسېدی؟

هغې راته و ویل:

چي هو کار په خیر سره و رسېدی، ستن او تار یې یو وړل،کله چي یې دا خبره راته وکړه نو بیخي بې حده خوشاله سوم،نو مي ورته و ویل:

چي ښه سو دا کار هم سره و رسېدی،چیري ده زرغونه؟

هغې راته و ویل:په خپله خونه کي ده،ته چي راغلې نو له شرمه ننوتله خوني ته.

زه هم خوني ته پسي ورغلم، زرغونې له شرمه څخه راته کتلای نسوای،نو مي ورته و ویل:

چي اوس زما څخه هم شرمېږې ،کله نا کله شرم هم د خوشالی سبب ګرځي،تا ته دي ستا خوشالي مبارک وي،مبارکي چي مي ورکړه،نو مي د اخیري ځل لپاره په غیږ کي ټینګه و نیول او ورته و مي ویل:

چي زما خبري په یاد لره، پخوانی کیسې له ذهنه و باسه ،نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم، پس له نن څخه د خوشالی،سوکالی او نیکمرغی ژوند او اوږد عمر در ته غواړم.

۱۳۸۶-۰۳-۰۱

پاي

(c) ketabton.com: The Digital Library

Y

Y

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library